ISTORIA LUI ANAKIN ÎNTRE EPISODUL I ȘI EPISODUL II

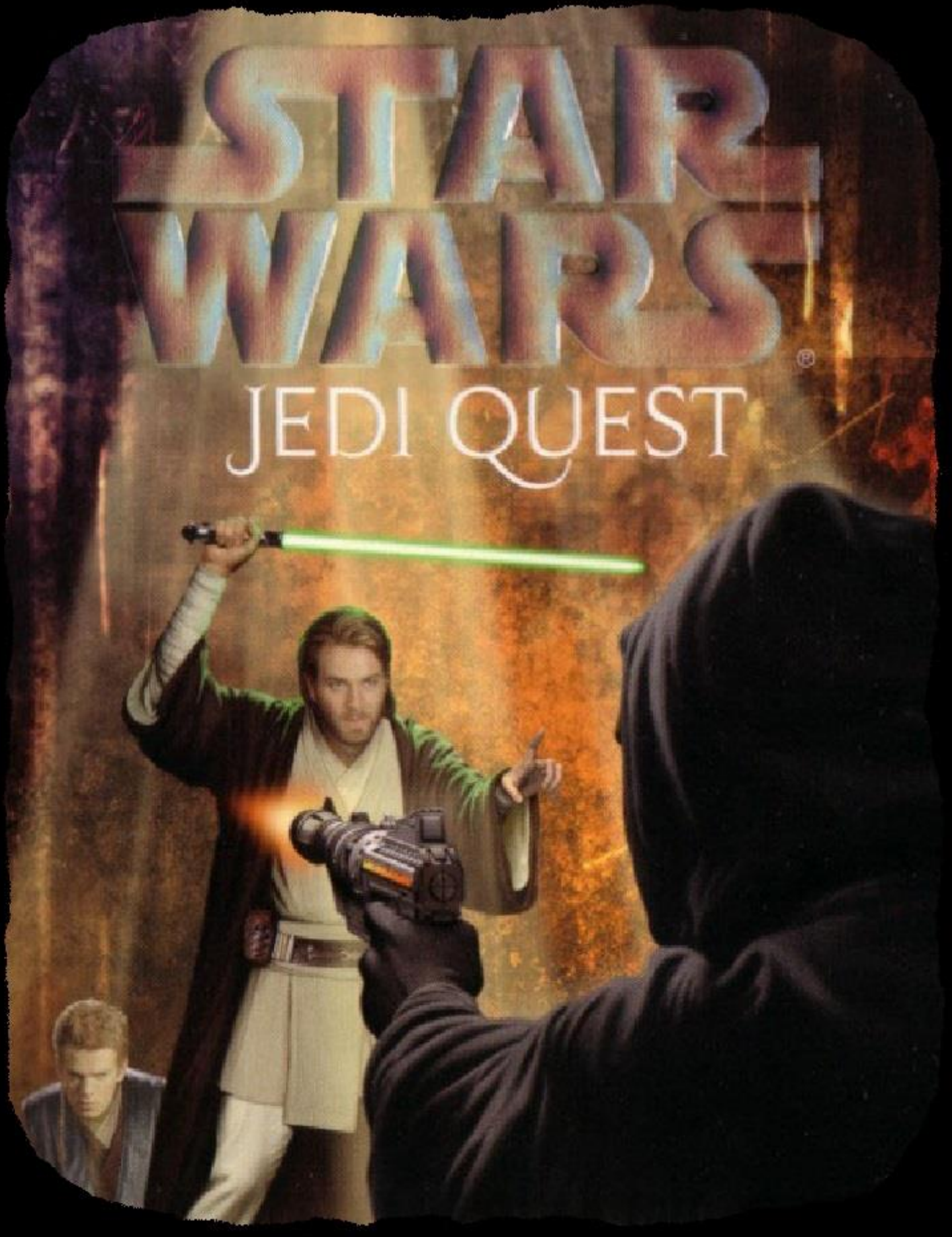

CONFRUNTAREA FINALĂ

JUDE WATSON

JUDE WATSON

Seria JEDI QUEST

CONFRUNTAREA FINALĂ

Traducere făcută de *Dumitrescu Cristian*

Jude Watson
Jedi Quest – 10 – The Final Showdown
2004

Jude Watson

Este o cunoscută scriitoare specializată în epoca de început a seriei Star Wars.

Colaborarea cu Lucas-Books a început cu Star Wars Journal: Captive to Evil – Jurnalul Prințesei Leia Organa. De atunci, Watson a scris povestiri pentru seria de reviste Star Wars: Jedi Apprentice precum şi „Jurnalele” Reginei Amidala şi Darth Maul.

...cu mult timp în urmă, într-o galaxie foarte, foarte îndepărtată

Capitolul 1

— Celula de energie?

— Verificată.

— Rezerva?

— Verificată.

— Cristalele pentru lamă?

Lama strălucitoare începu să funcționeze.

— Toate sunt verificate, spuse Tru Veld.

Își întoarse sabia de lumină, uitându-se la raza de culoarea flăcării. Îi dădea pielii sale argintii o nuanță roz.

— Am ajustat deschiderea fluxului pentru tine şi am reechilibrat mânerul, îi spuse Anakin Skywalker.

— Se simte minunat. Tru dezactivă sabia şi o băgă la centură. Mulțumesc. Poate că eu am construit această sabie, dar e clar că tu sigur o ții în funcțiune. Tru se uită în jos la centura sa utilitară. Cablu lichid – verificat. Comunicator – verificat. Respirator – verificat. Şi..., Tru băgă mâna într-o fantă îngustă din centură şi scoase o mică pungă, învârtind-o în aer. Mmmm... nişte Terratta de mâncat în timpul călătoriei.

— Verificat.

Anakin prinse delicatesa pe care i-o aruncă Tru şi o băgă în gură.

— Evident, te-ai gândit la toate.

Cei doi Padawani adolescenți se aşezară lejer pe podea şi îşi pasară punga de la unul la altul. Verificaseră fiecare piesă de echipament de cinci ori până acum. Ştiau că totul era funcțional, dar continuau să verifice. Rutina le menținea nervii calmi. Mulți Jedi trebuiau acum să fie pregătiți să plece în orice moment. În tot Templul, Cavalerii Jedi terminau misiunile de ultim moment şi îşi strângeau echipamentul pentru altele noi. Ucenicii îşi luau la revedere de la prieteni şi de la colegii de învățătură. Informațiile le erau încărcate pe ecranele de date. Navele de luptă şi de croazieră erau pregătite şi alimentate.

Cu doar câteva zile în urmă, avusese loc un atac asupra Senatului. Douăzeci şi unu de Senatori fuseseră ucişi, împreună cu douăzeci şi patru de asistenți şi gărzi. Numărul ar fi fost mai mare dacă Jedii nu ar fi fost alertați. Chiar şi Cancelarul Suprem Palpatine fusese în pericol. Viața lui fusese salvată de Ferus Olin, colegul de ucenicie al lui Tru şi Anakin. Atacurile fuseseră comise de Granta Omega şi Jenna Zan Arbor, criminali galactici notorii. Cu toate astea, Consiliul Jedi credea că un Sith era adevărata putere din spatele teribilului plan, iar Senatul se temea că acest prim

atac era doar începutul unui complot mult mai amplu. Nu mai voiau să aştepte, pur şi simplu, următorul atac. Ideea era să întindă o plasă largă, să verifice vechile surse de informații şi să dezvolte altele noi pentru a-i atrage şi prinde în capcană pe criminali. Cancelarul Palpatine îndemna la reținere. Politica galactică era volatilă şi avea nevoie de o perioadă de linişte pentru a calma atmosfera din Senat, care devenise urâtă de la atac. Îi avertizase pe Jedi să fie discreți.

Oricare ar fi fost următorul pas, Anakin era convins că va fi implicat. Maestrul său, fusese primul Jedi care avertizase Consiliul despre planurile lui Granta Omega. Obi-Wan Kenobi îl cunoştea pe maleficul răufăcător mai bine decât oricine altcineva, iar el va face parte din echipa trimisă să-l aducă pe Omega în fața justiției. Tru spera ca şi el şi Maestrul său, Ry-Gaul, să fie trimişi la rândul lor.

Dintr-o dată, un cap se ivi de după colțul camerei lui Anakin.

— Bomboane Terratta? Şi nu m-a invitat nimeni?

Darra Thel-Tanis întinse o mână şi punga navigă până în palma ei, cu ajutorul Forței.

— Dă-te mare, spuse Tru, zâmbind.

Darra alunecă pe podea lângă prietenii ei. Mestecă bomboanele cu o apreciere viguroasă. Darra făcea totul cu plăcere. Întotdeauna fusese o prezență vie printre ucenici, cu bucățile strălucitoare de țesătură pe care le împletea prin codița ei castanie de Padawan şi cu felul ei de a glumi. Dar Anakin simțea în ea o nouă maturitate, un simț solid al scopului. De când fusese rănită pe Haariden, părea să aibă un simț al gravității alături de umorul ei. Îi spusese lui Anakin că incidentul îi adusese moartea atât de aproape încât se împrietenise cu ea. Comentariul fusese o glumă, dar o glumă care vibra de o seriozitate pe care Anakin o acceptase cu greu. Câteodată îşi dorea să revină la vechea Darra, ale cărei glume erau, pur şi simplu, glume, nu chei către propriile ei dureri.

— S-a întâmplat ceva, spuse Darra. Maeştrii voştri sunt amândoi în camera Consiliului.

Asta era o noutate pentru Anakin şi Tru, care schimbră priviri între ei.

— Soara este şi ea acolo, continuă Darra, vorbind despre propria ei Maestră. Am sentimentul că vom părăsi Templul înainte de sfârşitul zilei. Îşi întinse picioarele. Eu sunt pregătită.

— Siri Tachi a fost acolo? întrebă Tru.

— Am văzut-o intrând cu Ferus, spuse Darra, aprobând din cap.

— Cu Ferus? întrebă Anakin. O tresărire de gelozie îl făcu să se îndrepte. De ce este Ferus acolo când noi nu suntem?

Darra ridică din umeri.

— Ei au întrebat de el. Circulă zvonuri – ceva despre ucenici. Nu ştiu ce.

— Dar de ce este Ferus acolo? întrebă din nou Anakin.

Darra îi aruncă o privire curioasă.

— Arăt eu ca un membru al Consiliului? Pe luni şi stele, sper că nu sunt atât de sumbră. Va trebui să aştepți şi să afli.

— Nu cred că va dura mult, spuse Tru, încercând să-l liniştească pe Anakin.

Tru era cel mai bun prieten al lui Anakin şi ştia că el şi Ferus se ciocniseră în trecut. Deşi acum se înțelegeau mai bine, exista încă o rivalitate între ei.

Chiar atunci, toate cele trei comunicatoare ale lor bâzâiră în acelaşi timp.

Darra îşi consultă mesajul.

— Ei bine, orice ar fi, suntem pe cale să aflăm.

Anakin se obişnuise deja să stea în sala Consiliului. Nu mai era nervos, aşa cum fusese atunci când era un refugiat de zece ani de pe Tatooine. Acum avea aproape nouăsprezece ani, fiind aproape să devină Cavaler Jedi. Şi totuşi, de data asta, ceva era diferit. Simțea o prezență grea în cameră. Membrii Consiliului stăteau pe scaunele lor, aşteptând ca cei trei Padawani să facă un pas în față alături de Maeştrii lor. De obicei, Anakin putea conta pe o încuviințare din cap sau un zâmbet din partea unui membru al Consiliului sau doi, dar astăzi toată lumea părea, aşa cum spusese Darra, sumbră. Simțea Forța în încăpere, zumzăind sub şi prin ei. Îşi imagină că acea concentrare de energie era similară cu ceea ce ar putea simți un consiliu de război.

Ferus stătea într-o parte, lângă Siri. Nu se uită nici la Anakin, nici la ceilalți Padawani. Ceva se prelinse pe gâtul lui Anakin, o presimțire pe care nu voia să o numească. Dintr-o dată, avu sentimentul că nu avea să-i placă ceea ce urma să audă.

— Şi acum, să începem, spuse Mace Windu, după ce Padawanii îşi ocupară locurile. În primul rând, Consiliul doreşte să-i ceară scuze Maestrului Kenobi, care ne-a avertizat de multe ori despre pericolul reprezentat de Granta Omega. Noi nu am luat avertismentele atât de în serios pe cât ar fi trebuit luate. Ai avut dreptate, Obi-Wan. Omega ar fi trebuit să fie prima noastră prioritate. Acum este.

Obi-Wan aprobă din cap.

— Veți fi prima coaliție Jedi care va merge după el, spuse Mace, uitându-se la fiecare dintre Maeştrii şi Padawanii aflați în rând. Puteți contacta Templul în orice moment pentru a cere orice grad de ajutor sau orice număr de Jedi care să vi se alăture. Vom lăsa aceste decizii în seama voastră. Consiliul simte că există o implicare Sith, dar nu ştim în ce măsură. De aceea, vă îndemnăm pe fiecare dintre voi să cântăriți cu grijă fiecare mişcare pe care o faceți. Mace îşi împreună degetele. I-am localizat pe Granta Omega şi Jenna Zan Arbor.

Anakin îl văzu pe Maestrul său tresărind.

— Sunt pe Korriban.

Anakin simți groaza din încăpere. Ştia despre Korriban doar din legende. Cu mii de ani în urmă, fusese sediul puterii Sith. Mormintele vechilor Lorzi Sith se aflau acolo şi încă erau o sursă a părții întunecate a Forței. Era un loc în care niciun Jedi nu voia să meargă.

— Bineînțeles, spuse Obi-Wan. S-a străduit să fie remarcat de Sith şi, în sfârşit, a reuşit. Acum se duce să-şi primească recompensa.

— Oricare ar fi aceasta, fu de acord Mace. Cu siguranță că protecția face parte din ea. Privirea intensă a lui Mace se mută de la Tru la Darra până când se opri asupra lui Anakin. Şi acum, vestea pentru Padawani. Din cauza îngrijorării noastre pentru starea galaxiei şi a dovezilor că se adună partea întunecată a Forței, Consiliul a luat decizia de a accelera procesul de transformare a ucenicilor în Cavaleri Jedi.

Lui Anakin îi era greu să-şi păstreze fața neutră, în timp ce emoția îl străbătea. Ştia ce urma să se întâmple. Urma să i se permită să se angajeze în probe!

Era pregătit. Era mai mult decât pregătit.

— Asta este o decizie majoră, aşa că am hotărât să procedăm cu prudență, cu un singur caz de testare, continuă Mace.

Inima lui Anakin se umflă. Bineînțeles că era vorba despre el. El era *Cel Ales*, cel care avea cele mai mari abilități, cea mai puternică conexiune cu Forța.

— După multe discuții şi consultări cu toți Maeştrii Jedi, Consiliul l-a ales pe

Ferus Olin să fie primul Padawan care va fi supus testelor. După această misiune, va începe probele.

Pentru o clipă, Anakin nu auzi nimic, doar un gol în locul unde ar fi trebuit să fie numele lui. Cuvintele Ferus Olin păreau să nu aibă nicio semnificație, de parcă făceau parte dintr-o limbă pe care nu o învățase. Atât de ireal i se părea.

Voia să se mişte, voia să strige. *Nu putea fi adevărat! Nu se putea întâmpla aşa ceva!* Se uită la Maestrul său, dar Obi-Wan se uita la Yoda.

— Vrem să precizăm că decizia noastră, deşi unanimă, nu se reflectă asupra aptitudinii niciunui Padawan de a deveni Cavaler Jedi. Noi credem în fiecare dintre voi. Cu toate astea, a trebuit să alegem pe cineva, iar acesta este un mod de a începe. Fiecare dintre voi va fi pregătit la timpul său.

Timpul meu e acum! voia Anakin să strige. Neîncrederea şi furia îl străbăteau.

Mace se ridică.

— Navele sunt pregătite pentru călătoria voastră spre Korriban. Fie ca Forța să fie cu voi.

Anakin nu ştia cum avea de gând să iasă din cameră fără să explodeze. Emoțiile sale erau prea sălbatice pentru a şi le controla. Doar agățându-se de obişnuința unei vieți de disciplină, reuşi să se întoarcă şi să-şi urmeze Maestrul afară din cameră. În fața lui mergea Ferus, dunga aurie din părul său atrăgând strălucirea baghetelor luminoase de deasupra capului.

Primul care ieşea din sala Consiliului. Primul pe listă.

Ferus.

Capitolul 2

— Nu spune nimic, zise Obi-Wan pe un ton scăzut. Urmează-mă.

Fața lui Anakin era fierbinte. Îl urmă pe Maestrul său pe hol şi intrară în turbolift. Urmări numărătoarea etajelor în timp ce-şi încetinea respirația, luptând pentru control. Obi-Wan îl conduse afară din turbolift şi intrară în *Sala celor O Mie de Fântâni*. Anakin ştia că Maestrul său alesese acest loc în mod deliberat. Stropitul blând al fântânilor era un ajutor calmant pentru toți Jedii. Camera mirosea a verdeață, iar lumina refractată a apei dădea aerului o strălucire blândă.

Nimic din toate astea nu funcționa pentru a-l calma. Voia să lupte împotriva deciziei.

— Cum s-a întâmplat? întrebă Anakin de îndată ce se asigură că erau singuri. Cum s-a putut întâmpla? Nu înțeleg!

— Anakin, bineînțeles că eşti dezamăgit, spuse Obi-Wan. Este firesc să vrei să fii primul.

— Eu sunt primul! explodă Anakin. Întotdeauna am fost primul în clasa mea. Primul la antrenamentul cu sabia de lumină. Primul în Forță.

Obi-Wan se încruntă.

— Nu există aşa ceva. Noi nu ierarhizăm studenții la Templu.

— Aşa se spune, răspunse Anakin. Dar nu este realitatea, şi tu ştii asta.

Obi-Wan trase aer în piept.

— Nu contează cât de bun eşti.

— Ce îl face pe Ferus mai bun?

— Nici asta nu este ideea. Ideea e că el este pregătit!

Vocea lui Obi-Wan era ridicată, iar asta nu se întâmpla prea des. Anakin îşi dădea seama că îşi împingea Maestrul la limită. Dar nu se putea opri. Nu atunci când era atât de important pentru el.

— Sunt pregătit! insistă el. Sunt la fel de pregătit ca şi el.

— Asta e ceva ce nu poți să ştii, spuse Obi-Wan, clătinând din cap. Nu este treaba Padawanului să ştie. Este treaba Maestrului şi a Consiliului.

Cuvintele lui Obi-Wan îl opriră pe Anakin. O înțelegere bruscă îi străpunse creierul.

— Ai fost de acord cu ei, spuse el. Ai votat pentru Ferus!

— Nu a fost un vot..., începu Obi-Wan.

— Ai fost de acord...

— A fost o discuție, îl întrerupse Obi-Wan. La care au fost invitați toți Maeştrii.

— Nu-mi răspunzi.

Obi-Wan făcu o pauză.

— Da. Am fost de acord cu alegerea Consiliului.

Anakin se simți ca şi cum ar fi primit o înțepătură dureroasă cu un electro-jabber.

— Anakin. Obi-Wan făcu o mişcare pentru a-şi pune mâinile pe umerii lui Anakin, dar nu îl atinse efectiv, ştiind cumva că Anakin îl va respinge. Aici nu este vorba despre abilitățile tale, despre angajamentul tău sau despre capacitățile tale.

Este vorba despre faptul dacă eşti sau nu pregătit. Există o diferență.

— Tu nu crezi că sunt pregătit.

Anakin putu auzi cât de cavernoasă îi suna vocea.

— Eu cred că Ferus este. Asta nu înseamnă că eu cred că el va fi un Jedi mai bun. Înseamnă doar că eu cred că este pregătit acum.

Ferus îi manipulase. Ferus făcuse cumva să se întâmple acest lucru. Îşi exprimase cu voce tare îndoielile despre Anakin, uneori în fața Maestrului său şi, cumva, le corupse părerile despre el. Furia lui Anakin crescu până când deveni ceva sălbatic, ceva ce nu credea că poate stăpâni. Se uită la Maestrul său şi, dintr-o dată, Obi-Wan îi deveni un străin.

— Îți pot simți furia, spuse Obi-Wan. Ai grijă.

Dar nu voia să aibă grijă. Voia să lovească ceva.

— Faptul că te concentrezi pe cine va fi primul Maestru nu face decât să întărească justețea deciziei Consiliului, continuă Obi-Wan. Tratezi asta ca pe un concurs. Nu eşti pregătit din punct de vedere emoțional să fii Jedi. Deciziile de acest gen trebuie acceptate.

— Nu e nevoie să-mi citezi învățăturile Jedi, spuse Anakin printre dinți. Le cunosc bine. Mai bine chiar şi decât Ferus, deşi asta nu pare să conteze.

Fața lui Obi-Wan era crispată.

— Ai nevoie de puțin timp pentru a te linişti. Putem discuta despre asta mai târziu, dacă vrei. Acum te las. Obi-Wan se întoarse. Umerii îi erau încordați. Făcu câțiva paşi, apoi cedă şi se întoarse. Eu cred în tine, Anakin, spuse el.

Anakin se întoarse şi el, iar acum stătea cu spatele la Maestrul său. Nu-i putea răspunde. Nu se putea gândi decât la Ferus. După o clipă, îl auzi pe Obi-Wan părăsind camera.

Ferus complotase. Ferus îl învinsese. Ferus câştigase.

Şi acum trebuia să lucreze cu el în această misiune. Trebuia să-l ajute pe Ferus să obțină ceea ce el, Anakin, merita. Îşi imagină fața îngâmfată a lui Ferus în timp ce accepta laudele Consiliului. În timp ce-şi lua locul de Cavaler Jedi. Şi-l imagină pe Ferus Cavaler şi pe el însuşi încă Padawan.

Nu se poate întâmpla aşa ceva.

Anakin îşi luă furia şi o concentră. Pentru o clipă, apa din numeroasele fântâni din jurul lui rămase suspendată în aer. Îşi folosi Forța pentru a menține apa înghețată în aer, doar pentru a dovedi că poate s-o facă. Tăcerea îi umplu urechile. Apoi o lăsă să cadă, toate fântânile țâşnind şi curgând din nou. Zgomotul părea enorm acum, un torent. Ca şi cum ar fi putut auzi fiecare picătură de apă lovind fiecare pietricică.

Anakin simți un val de putere. Asta era doar o parte din ceea ce era capabil să facă. În curând, vor afla cu toții. Le va arăta că au făcut o greşeală gravă. El ar trebui să fie primul ucenic care să avanseze la rangul de Cavaler Jedi. Ştia asta. Şi în curând, vor şti şi toți ceilalți.

Îi va face el să o ştie.

Capitolul 3

Jedii se adunară în vastul hangar din fața celor două crucişătoare ale Republicii pe care urmau să le ia spre Korriban. Se împărțiră echipele, cu Siri şi Obi-Wan într-un crucişător cu Padawanii lor, Soara şi Ry-Gaul, cu Padawanii lor, în celălalt. În acest fel, cei mai buni doi piloți din grup – Anakin şi Ry-Gaul – vor fi pe nave diferite.

Obi-Wan ar fi vrut să fie altfel. Nu i se părea înțelept să-i pună pe Anakin şi pe Ferus împreună într-un crucişător mic. Nu până când Anakin nu se va fi calmat. Totuşi, nu avea de ales; fiecare decizie pe care o vor lua de acum încolo putea fi crucială. Trebuiau să se gândească bine la fiecare pas. Era foarte posibil să fie atacați în timpul călătoriei. Nu mai puteau să ia nimic de-a gata.

În timp ce Anakin şi Ry-Gaul făceau o verificare de zbor a vehiculelor lor, Obi-Wan îşi studie colegii Jedi. Trecuseră şase ani de când nu mai fuseseră cu toții împreună într-o misiune. Anii trecuți fuseseră lungi şi grei, iar ei toți păreau mai concentrați, mai hotărâți, decât în acel an, când plecaseră să patruleze la Jocurile Galactice.

Obi-Wan ştia că Tru şi Ry-Gaul fuseseră într-o serie de misiuni extrem de periculoase şi că Soara şi Darra fuseseră recent prinse în mijlocul unui război interplanetar feroce. Văzu schimbările din toți Padawanii, cum fețele lor reflectau seriozitatea scopului lor şi a lucrurilor pe care le văzuseră. Văzu în ei aceeaşi recunoaştere cu care se confruntase şi el cândva, când ajunsese la sfârşitul anilor de ucenicie. Începi ca Padawan cu gândul că vei duce o viață de serviciu şi aventură şi îți imaginezi succesele care vor urma, nu eşecurile. Succesele puteau fi visate cu ochii deschişi, dar eşecurile erau mai speciale. Nu puteau fi închipuite. Odată cu trecerea anilor acumulai nu doar satisfacții, ci şi dezamăgiri şi pierderi sfâşietoare. În memoria ta erau imprimate lucruri pe care ți-ai fi dorit să nu le fi văzut. Calea Jedi era mai complicată decât ai fi visat vreodată, în timp ce îți lustruiai mânerul sabiei şi tânjeai să fii ales.

Siri era mai slabă, dacă era posibil. Firea ei era mai aspră. Obi-Wan îi vedea mai puțin umorul şi mai mult frustrarea.

Ochii cenuşii albiți ai lui Ry-Gaul păreau şi mai palizi, ca şi cum experiențele sale le-ar fi şters culoarea. Acum erau aproape albi, iar el vorbea şi mai puțin. Când Obi-Wan îl întrebase despre asta, Ry-Gaul îşi fixase ochii de culoarea lunii asupra lui şi spusese: *E din ce în ce mai puțin de spus*.

Soara Antana, în mod ciudat, devenise mai moale, aproape tandră, cu Darra. Darra însăşi părea la fel, deşi exuberanța care dansa în ochii ei neobişnuiți, de culoarea ruginei, se transforma uneori într-o tristețe umbrită.

Şi ce se întâmpla cu el însuşi? Ce credeau colegii săi Jedi despre el? Îşi zări chipul bărbos în reflexia parbrizului. Nu era bătrân. Era mai tânăr decât fusese Qui-Gon când îl luase ca Padawan. Şi totuşi, se simțea bătrân. Simțea în oase o oboseală ciudată. Era concentrarea tuturor eforturilor pe care le depusese în vigilență. În a veghea. Aşteptând ceva ce nu putea numi.

Cu toții o simțeau. O acumulare a părții întunecate a Forței. Îşi întindeau

mâinile, împingând împotriva întunericului, a haosului. Erau obosiți, şi mai aveau atât de mult de mers.

Şi acum, Anakin. Trebuia să se bazeze pe maturitatea lui Anakin, pe integritatea nucleului său. Anakin îl va ierta pentru că îl susținuse pe Ferus. Îi fusese greu lui Obi-Wan însuşi să admită că Ferus era cel mai bun candidat. Fireşte, ar fi vrut ca Anakin să fie ales, dar ceva îl reținuse. Nu ar fi putut să o facă dacă nu ar fi simțit că vremurile erau prea periculoase pentru ca Jedii să facă o greşeală.

În timp, Anakin va fi acceptat. Obi-Wan era convins că aşa va fi, pentru că îl cunoştea atât de bine pe Padawanul său. Ştia că Anakin se lupta acum şi ştia că nu-l putea ajuta. Ştia că partea bună a lui Anakin va învinge.

Spre surprinderea lui Obi-Wan, Yoda însuşi apăru brusc, alunecând din turbo-elevator în scaunul său cu repulsor. Obi-Wan înaintă rapid pentru a-l întâmpina pe platforma de aterizare.

— Maestre Yoda, s-a întâmplat ceva?

Yoda nu îi răspunse. În schimb, Obi-Wan privi cum ochii gri-albaştri ai lui Yoda se mutau pe rând de la un Jedi la altul, zăbovind pe fețele Padawanilor.

— Că trebuie să vă privesc pe toți, am simțit, înainte să plecați, spuse Yoda. Şi să vă spun...

— Da, Maestre?

Încă o pauză. Apoi Yoda se sprijini pe bastonul său de gimer şi se încruntă.

— Ca Ry-Gaul, eu am devenit. Nimic să spun, nu mai am. Acum îl privea cu mare afecțiune pe Obi-Wan. Ceea ce aş vrea să spun, ştiu că tu ştii deja.

Şi Obi-Wan ştia. O mare spaimă se afla în interiorul lui Yoda. Trebuia să se uite la ei în caz că nu se întorceau toți. Trebuia să stea aici şi să-i privească plecând, ca să ştie cât de mult simțea pentru ei. Voia să-i vadă plecând, să vadă ultima sclipire de soare pe o aripă în timp ce zburau.

Obi-Wan aprobă din cap.

— Verificări finalizate, strigă Anakin, iar Ry-Gaul ridică degetul mare.

Jedii se întoarseră să se îmbarce.

— Fie ca Forța să fie cu voi, spuse Yoda.

Ridică o mână cu trei degete în semn de rămas-bun.

Capitolul 4

Obi-Wan se aşeză în faţa computerului de navigaţie. Nu mai era nimic de făcut; se aflau în hiperspaţiu de câteva zile şi se apropiau de Korriban, în sistemul Horuset. Ştia exact poziţia lor şi cât de departe trebuiau să ajungă. Cu toate astea, continua să verifice coordonatele şi să încerce să prevadă eventualele probleme. Era ceea ce făcuse întotdeauna, chiar şi când fusese ucenic. Găsea confort în rutina verificărilor.

Călătoria decurse fără incidente. Ferus păstrase o distanţă delicată între el şi Anakin, delicată pentru că dădea distanţă fără să pară. Obi-Wan aprecie acest efort. Ferus îi acorda spaţiu lui Anakin, iar asta nu era uşor pe un crucişător atât de mic.

Siri veni în spatele lui.

— Dacă mai verifici încă o dată harta aia spaţială, o să arzi ecranul.

Obi-Wan se învârti pe scaun.

— Nu strică să verifici de trei ori.

— Pe mine mă doare, spuse Siri. Ochii ei albaştri şi ascuţiţi străluciră spre el. Toată această precizie îmi dă fiori.

Obi-Wan zâmbi, apoi apăsă butonul pentru modul holo. Harta stelară pluti în aer.

— Acolo este, spuse el, indicând Korriban. Atât de izolată încât constituie propriul său sistem. Maronie în spaţiu, ca şi cum celelalte planete au ales să se ascundă de ea.

Siri se aşeză călare pe un scaun, plantându-şi mâinile pe genunchi.

— Nu mai fi atât de poetic. Este doar o planetă.

— E mai mult decât o planetă, zise Obi-Wan, privind harta. E o sursă a răului care încă mai cheamă răul să vină în întâmpinarea ei.

— Nu cred asta, spuse Siri. Este doar un loc unde zac nişte oase vechi de Sith.

— Valea Lorzilor Întunecaţi, spuse Obi-Wan.

Auziseră de vale încă din primele zile ca studenţi la Templu, folosiseră poveşti despre vale pentru a se speria unul pe celălalt când erau tineri.

— Partea întunecată a Forţei încă trăieşte în acea vale. Korriban nu şi-a revenit niciodată de pe urma ocupaţiei Sith. A fost cu mii de ani în urmă, şi totuşi planeta nu a format niciodată un guvern şi nu a atras colonişti. Nu face parte din alianţa galactică. Nu s-a alăturat niciodată Senatului.

Siri se ridică pentru a studia cu atenţie holo-harta.

— Nici măcar navele de marfă nu opresc acolo, murmură ea. Şi cargoboturile opresc peste tot.

În timp ce se deplasa spre partea opusă a hărţii, pentru scurt timp, imaginea Korribanului se reflectă pe faţa ei. Tresări şi se îndepărtă. Apoi se aşeză din nou în faţa lui Obi-Wan.

— Breasla Comerţului a deschis un birou acolo, observă ea.

— Oferă stimulente pentru a convinge corporaţiile să deschidă filiale în portul spaţial Dreshdae, spuse Obi-Wan. Am studiat dosarele. Bineînţeles că este o lume fără taxe, iar asta este o problemă a Breslei Comerţului, dar tot este ciudat.

— Încearcă doar să câştige influenţă asupra marilor corporaţii, spuse Siri. Să

le ține în curtea lor, astfel încât să le poată controla. Este acelaşi dans vechi.

— Dar Korriban? medită Obi-Wan. Trebuie să existe un motiv... Sithul ar putea fi în spatele ei, chiar dacă Breasla Comerțului nu ştie asta.

Siri flutură o mână.

— Atunci vor primi ceea ce merită.

În timp ce vorbeau, Padawanii se apropiară încet pentru a se alătura discuției.

— Deci, cine locuieşte pe Korriban? întrebă acum Ferus.

— Trei tipuri de ființe, răspunse Siri, bifându-le pe degete. Unu, cei care sunt forțați să trăiască acolo din cauza muncii. Doi, cei care au fost blocați acolo. Trei, cei care au ales să fie acolo.

— Aceia sunt cei periculoşi, fără îndoială, spuse Obi-Wan.

— Cum îl vom găsi pe Omega? întrebă Anakin. Dreshdae nu este mare, dar el şi Zan Arbor vor fi ascunşi. Iar Korribanul e imens. Ar putea să se ascundă oriunde.

— Nu cred că a venit pe Korriban să se ascundă, zise Obi-Wan. A venit pentru un motiv. Părerea mea este că a fost invitat. A reuşit să-şi atingă scopul – a atras atenția Sithului. Se duce acolo pentru a-şi primi recompensa.

— Mai multă bogăție? întrebă Siri. Cu siguranță nu are nevoie de ea.

— Poate că îl va ajuta cu următorul său plan, spuse Ferus. Ar putea avea nevoie de arme, nave, droizi... nu ştim.

Obi-Wan aprobă din cap.

— Adevărat.

Panoul de instrumente arăta că erau pe cale să iasă din hiperspațiu. Era timpul să introducă coordonatele pentru aterizarea la Dreshdae. Obi-Wan merse spre partea din față a cabinei de pilotaj şi ceilalți îl urmară. Rămaseră în picioare, privind în spațiul întunecat. Erau puține stele aici şi nicio planetă. Korriban se profila în fața lor, o planetă mare cu nori roşii ca sângele care-i întunecau suprafața.

— Am auzit că i se spune *Leagănul Întunericului*, spuse Obi-Wan, dându-şi apoi seama că îşi coborâse vocea.

Acum simțea partea întunecată a Forței emanând dinspre suprafața planetei. Uitându-se la fețele celorlalți Jedi, ştiu că şi ei simțeau la fel. Avea o dulceață bolnăvicioasă, ce părea să se reverse prin venele lor, atrăgându-i şi respingându-i în acelaşi timp. Era cea mai complicată acumulare de parte întunecată pe care o simțise vreodată. Se strădui să o întâmpine, se strădui să-şi limpezească mintea.

Precaut, Obi-Wan înaintă şi introduse coordonatele în computerul de navigație. Degetele sale ezitară chiar şi în timp ce introduceau datele. Era ca şi cum luarea angajamentului de a ateriza le pecetluia soarta.

Se ridică şi se alătură celorlalți Jedi la fereastra cabinei de pilotaj. Nu mai puteau să se întoarcă.

Nava intră în atmosferă, direct prin norii roşii ca sângele, iar spaima le intră în inimă pe măsură ce suprafața planetei se apropia.

Capitolul 5

Trebuia să poarte o mască. O mască a prieteniei. Anakin hotărâse asta înainte să părăsească Templul. Ferus nu putea şti niciodată ce simțea cu adevărat. Îl va învinge fără ca el să ştie vreodată că erau în competiție. Ăsta era planul lui, dar era greu de dus la îndeplinire când se confrunta cu Ferus însuşi. Anakin îşi simțea resentimentele curgând ca un gaz. Era doar o chestiune de timp până să explodeze.

Nu. Voi dovedi că sunt un Jedi mai bun. Nu voi exploda de furie.

Zburară deasupra planetei, peste lanțuri muntoase, deşert şi canioane adânci.

— Unde este Valea Lorzilor Întunecați? întrebă Ferus.

— Invizibilă din aer, îi spuse Obi-Wan. Valea este îngustă, o fantă ascunsă în munți la ceva distanță de Dreshdae. În plus, se află în permanență sub un strat gros de nori.

— Uite portul spațial, spuse Siri, în timp ce se apropia.

Dreshdae fusese construit pe un platou în mijlocul celui mai mare lanț muntos de pe planetă. Din aer, Jedii puteau vedea o îngrămădire de clădiri înghesuite una lângă alta, fără niciun efort de proiectare ordonată.

Platforma de aterizare era pustie, cu excepția unui număr mic de crucişătoare aflate în spatele unui gard energetic. Nu era nimeni care să-i înregistreze şi nimănui nu-i păsa. Zona de aterizare în sine fusese recent renovată, dar fusese o lucrare făcută în grabă şi platforma era deja plină de gropi şi cicatrici.

Soara, Darra, Ry-Gaul şi Tru veniră la nava lui Anakin după ce aterizară. Maeştrii se adunară în cabina de pilotaj, trecând în revistă câteva detalii de ultim moment. Padawanii stăteau pe rampă, privind spre portul spațial şi pregătindu-şi echipamentul. Dreshdae arăta la fel de sumbru de la sol ca şi din aer.

— Nu e chiar Belazura, spuse Darra în timp ce-şi îndesa pelerina termică în rucsacul de supraviețuire.

— Am văzut şi mai rău, spuse Ferus. Sper.

Poate că Ferus voise să spună remarca în glumă, dar Anakin o luă ca pe o provocare. Ferus se dădea din nou în spectacol.

— Cu toții am văzut mai rău, sublinie Anakin.

— Nu prea cred, spuse Tru. Aş spune că am ajuns, în sfârşit, la ce e mai rău în galaxie.

Spuse acest lucru cu veselie în timp ce îşi înfăşura un braț flexibil în jurul spatelui pentru a fixa cureaua de la rucsacul de supraviețuire. Fiind un Teevan, Tru îşi putea îndoi membrele la spate şi le putea răsuci în unghiuri surprinzătoare. Era unul dintre lucrurile care îl făceau un luptător atât de excelent.

— Nu cred că vei găsi aici nicio bomboană Terratta, îl tachină Darra pe Tru. Am impresia că vom trăi cu capsule de hrană. N-aş avea încredere în mâncarea de pe această planetă.

— Niciodată nu primesc planete bune, se plânse Tru, făcând o figură comică.

Glumeau acum, dorind să disloce tensiunea ciudată pe care o simțeau cu toții.

— Am parcurs un drum lung de la Jocurile Galactice, asta e sigur, zise Ferus. Vă amintiți cât de nervoşi eram în primele noastre misiuni?

— Sigur, spuse Tru. Eu încă sunt. Se uită la Dreshdae, iar umorul i se scurse de pe față. Mai ales aici.

— Dar tu, Ferus? întrebă Anakin în timp ce se apleca să strângă o curea care nu avea nevoie să fie strânsă. Eşti nervos? Sau asta nu este permis pentru un Cavaler Jedi.

— Încă nu am devenit Cavaler Jedi, răspunse Ferus.

— Dar eşti mai aproape decât oricare dintre noi, spuse Anakin, ridicându-se. Asta te face să fii mai nervos sau mai puțin nervos? Adică, să recunoaştem, Consiliul Jedi este cu ochii pe tine.

Ferus se încruntă când sesiză batjocura îngropată în tonul lejer al lui Anakin.

— Nu mă gândesc la asta. Mă gândesc la misiune.

— Cu toții ne gândim la misiune, Anakin, spuse Darra.

— Bineînțeles, cu toții vrem să-l capturăm pe Omega, adăugă Tru.

Ochii lui îi spuseră lui Anakin să se retragă.

— Dar Ferus vrea să fie cel care o va face, pun pariu, spuse Anakin. Odată ce începi să impresionezi Consiliul Jedi, trebuie să continui să o faci.

— Nu contează cine o face, spuse Ferus. Contează că se face.

— Vorbeşti ca un adevărat Cavaler Jedi, spuse Anakin.

Gâtul lui Ferus se înroşi.

— Ce vrei să spui?

— Anakin..., murmură Darra ca un avertisment.

Anakin făcu un pas mai aproape de Ferus. Nu se putea abține. În ciuda celor mai bune intenții ale sale, cuvintele se revărsară într-un torent.

— Că vei face tot ce poți pentru a reuşi în această misiune, dar nu pentru că vrei să-l prinzi pe Omega. Ci pentru că vrei să fii Cavaler.

— Anakin! exclamă Tru.

Dar Ferus şi Anakin nu mai ascultau de colegii lor Padawani. Totuşi, aveau grijă să vorbească încet, pentru a nu atrage atenția Maeştrilor lor.

Ochii întunecați ai lui Ferus străluciră de furie.

— Este o acuzație gravă şi neadevărată.

— Am veşti pentru tine, spuse Anakin. Nu tu vei fi cel care îl va găsi pe Omega. Eu îl voi găsi. Aş paria pe asta.

Observația păru să izbucnească din el fără să o dorească. Darra trase aer în piept printre dinți. Tru clătină din cap. Ferus se întoarse.

— N-am de gând să pariez pe o misiune.

— Pentru că mizezi prea mult în pariu? Dacă pierzi, s-ar putea să pierzi favoarea Consiliului, spuse Anakin. Nu e de mirare că nu vrei să accepți.

Anakin îl enervase în sfârşit pe Ferus. Putea vedea asta. Brusc, Ferus se întoarse şi se apropie la câțiva centimetri de Anakin.

— Bine, sigur, accept pariul, spuse el. Cum spui tu, Anakin. N-aş vrea să stau în calea ta şi a ego-ului tău.

— Ego? Tu eşti cel care îşi petrece tot timpul dându-se mare!

Dar dacă Anakin era căldură, Ferus era gheață. Îşi prinse centura utilitară.

— Cineva trebuie să te învețe că nu eşti atât de puternic pe cât crezi că eşti.

Anakin văzu că Maeştrii se uitau la el. Se aplecă şi se prefăcu că strânge aceeaşi curea pe care o mai strânsese, astfel încât Obi-Wan să nu-i poată citi fața. Trebuia să se controleze. Ajunsese mai departe decât ar fi vrut, dar nu-i păsa. Acum era totul la vedere.

Îşi urmară Maeştrii pe strada principală din Dreshdae, o stradă îngustă şi neasfaltată. Cădea o ploaie cenuşie şi uşoară, care avea un gust acid. Anakin simți cum îi apăsă umerii o presimțire.

Dreshdae era o harababură, un port spațial monoton care crescuse şi se micşorase fără să țină cont de utilitate sau de frumusețe. Până de curând, fusese o colecție de clădiri temporare făcute din blocuri de plastoid sau din metale ieftine care rugineau odată cu trecerea timpului. Jedii puteau vedea aceste clădiri în diferite stări de degradare. În jurul lor răsăriseră o colecție de clădiri mai noi, cele mai multe dintre ele grupate în apropierea sediului central al Breslei Comerțului din Dreshdae. Breasla nu precupețise nicio cheltuială, construind un edificiu cu mai multe etaje, cu fațade din duroțel într-o irizație multicoloră care ar fi trebuit să strălucească în lumina soarelui, dar care, în schimb, părea lipsit de veselie sub picăturile de ploaie

Deşi Dreshdae încerca să se prezinte ca un oraş tipic nou şi încrezător, care se străduia să crească, tensiunea se vedea. Nu exista nicio mască pentru a ascunde ceea ce fusese şi în ce urma să apară din nou – un loc întunecat, periculos şi fără lege. Curenții subterani ai trecutului său malefic bolboroseau prin crăpăturile din fațadele de piatră şi prin pasarelele ridicate în grabă. Ființele se grăbeau pe străzi ca şi cum ar fi fost nerăbdătoare să găsească adăpost. Nimeni nu zăbovea în cafenele. Anakin nu auzi nicio frântură de conversație, niciun hohot de râs.

— Contactul nostru este un afacerist pe nume Teluron Thacker, zise Obi-Wan. A făcut favoruri pentru Jedi în trecut şi a fost de acord să ne ajute dacă poate. Locul de întâlnire nu este departe.

Anakin simți o atingere pe umăr şi se întoarse. Nu era nimeni în spatele lui. Poate că fusese o frunză care îi atinsese umărul – dar ştia, desigur, că nu existau copaci pe Korriban. O altă atingere – Anakin se întoarse. Se uită la Ferus, întrebându-se dacă nu cumva acesta încerca să-i joace o festă, dar Ferus era la câțiva metri în spate, vorbind cu Soara.

Începu să prindă o şoaptă. Apoi alta. Nu putu desluşi cuvintele, doar intenția. Cineva îl ispitea, îl ademenea, râdea de el... sau era imaginația lui? Era doar vântul şoptindu-i printre pietre? Traversară strada şi i se păru că vede o străfulgerare de... ceva. Sânge curgând pe un zid de piatră. Când clipi, dispăruse.

— Maestre...

— E partea întunecată a Forței, Anakin, spuse Obi-Wan. O simt şi eu. Ignor-o.

Dar Anakin nu putea să o ignore. Era ceva insistent în legătură cu vocile. Ceva care îl îndemna să răspundă. Deşi sentimentul îl neliniştea, voia şi să îl înfrunte. Voia să ajungă la rădăcina acestei puteri întunecate... să se confrunte cu ea... să dovedească, odată pentru totdeauna, că era la fel de puternic ca ea.

Capitolul 6

Obi-Wan se opri în fața unei mici cafenele. Se potrivea cu coordonatele care i se dăduseră, dar totuşi ezită. Era măcar deschisă? Cafeneaua era ponosită, murdară şi într-o stare gravă de degradare. Jumătate din acoperiş se prăbuşise. Era o minune că încă mai intra cineva în ea.

— Ce este, Maestre? întrebă Anakin.

— Teluron Thacker este un afacerist prosper, zise Obi-Wan. De ce ar frecventa un astfel de loc?

— Crezi că este o capcană?

— Nu primesc niciun avertisment. Dar totuşi...

Obi-Wan clătină din cap. Problema era energia de pe această planetă. Valurile întunecate îl loveau din toate părțile. Era ca şi cum ar fi înotat într-o mare malefică. Tot acest întuneric făcea să fie greu de distins ce era cu adevărat o amenințare.

— Ar putea fi doar un caz în care nu vrea să fie văzut cu noi, sublinie Siri. Unul dintre noi ar trebui să intre primul să verifice.

— Mă duc eu.

Anakin şi Ferus rostiră cuvintele împreună.

— Voi merge eu.

Cuvintele veniră de la Ry-Gaul. Înaintă, împinse uşa de metal ruginit şi dispăru înăuntru. Fără îndoială că înălțimea şi mărimea lui Ry-Gaul aveau să servească la descurajarea oricui ar fi vrut să-l provoace. Ceilalți aşteptară, fiecare secundă uzându-le nervii. În cele din urmă, Ry-Gaul ieşi şi spuse:

— E acolo. Totul e în regulă.

Îl urmară pe Ry-Gaul în cafenea. Se părea că acoperişul căzut îi speria pe clienți, căci doar o singură persoană stătea înăuntru, la o masă lângă uşă. Strângea o cană cu o mână şi ochii îi fugeau de la uşă la acoperiş, ca şi cum s-ar fi aşteptat ca acesta să se prăbuşească în orice moment.

Teluron Thacker era un umanoid înalt, cu pielea palidă şi privirea blândă a unei ființe obişnuite să-şi petreacă timpul în interior, stând jos. Îl salută pe Jedi cu o mişcare nervoasă din cap şi îşi trase pelerina roşie în jurul corpului.

— Vă mulțumim că ne-ați primit, spuse Obi-Wan.

— Jedii au ajutat lumea mea natală, Eeyyon, spuse Thacker. M-am angajat să ajut ori de câte ori pot.

— Cum ați ajuns pe Korriban? întrebă Siri.

— Din noroc, cred, gemu Thacker. Mi-am înfuriat şefa. Cu un lucru atât de mărunt, dar ea era atât de sensibilă. Aşa că nu am verificat referințele şi afacerea a mers prost. Ce înseamnă câteva milioane de credite? Următorul lucru pe care îl ştiu este că mi s-a dat misiunea de a deschide un birou pe Korriban. Thacker tresări. De atunci nu am mai dormit toată noaptea.

Obi-Wan îi făcu semn barmanului să aducă un rând de băuturi. Într-un astfel de loc, era mai bine să dai o comandă, chiar dacă nu te vei atinge de nimic din ceea ce ți se pune în față. Aşteptară până când barmanul trânti o oală din care grogul se răsturnă peste margine, apoi aruncă pe masă câteva căni nu prea curate.

Thacker se aplecă şi şopti.

— Eu n-aş bea asta dacă aş fi în locul vostru.

— Mulțumim pentru pont, spuse Siri. Ce ne puteți spune despre cele două persoane pe care le urmărim?

— Doar că sunt aici, spuse Thacker. Au fost văzuți un bărbat şi o femeie umani. Se potrivesc perfect cu descrierile. Am verificat singurul hotel şi câteva case de oaspeți şi nu sunt înregistrați.

— Nu şi-ar folosi numele lor reale, spuse Obi-Wan. Ați dat descrierile lor?

— Ei bine, am spus un bărbat şi o femeie, care călătoresc împreună, zise Thacker.

— Ați încercat şi altceva? Există vreo bază de date pentru sosiri şi plecări?

Thacker clătină din cap.

— Nimeni nu ține cu adevărat evidența.

— Ați verificat dacă vreuna dintre afacerile de aici este o acoperire pentru întreprinderile lui Omega? întrebă Obi-Wan.

— Ei bine, nu, spuse Thacker. Bineînțeles că vreau să-i ajut pe Jedi. Dar nu este înțelept să pui prea multe întrebări pe Korriban.

— De ce?

Această întrebare veni din partea lui Ry-Gaul şi asta îl opri pe Thacker.

— Uh, doar aşa. Thacker ridică din umeri. Pentru că aşa spune toată lumea.

Obi-Wan schimbă o privire exasperată cu Siri. Era clar că Thacker nu avea să le fie de mare ajutor. Era prea intimidat chiar şi de zvonul unor posibile probleme.

— Ar trebui să vă avertizez în legătură cu ceva. Ştiți că Breasla Comerțului are propria armată? Ei bine, au o divizie aici, spuse Thacker. Ei spun că e din necesitate, pentru a-i proteja pe lucrătorii comerciali de micile infracțiuni. Dar droizii păianjen şi de supraveghere sunt peste tot. Dacă Omega şi Zan Arbor au contacte în Breasla Comerțului, ar putea avea acces la toate informațiile de supraveghere. Ceea ce înseamnă că ar putea vedea totul.

În sfârşit, o informație pe care o puteau folosi. Dar ce altceva le mai putea spune Thacker? Obi-Wan nu voia să părăsească cafeneaua fără o pistă solidă. Apoi îi veni un gând.

— Zan Arbor are gusturi scumpe, spuse el. Cel mai probabil nu este prea încântată să fie aici. Nu pare să fie prea mult lux în Dreshdae.

— E o putrefacție împuțită, fu de acord Thacker.

— Cu toate astea, aici sunt directori de afaceri, creaturi obişnuite să aibă tot ce e mai bun din toate, spuse Obi-Wan. Trebuie să fie ceva pentru ei. Dacă vreți să cumpărați obiecte speciale, unde v-ați duce?

— Există un fel de piață neagră liberă, le spuse Thacker. Condusă de hoți, bineînțeles. Proviziile sunt puține, nu există magazine şi e greu să găseşti chiar şi lucruri esențiale, cum ar fi pături sau pelerine termice, chiar dacă în această groapă de gunoi a morții în putrefacție îți îngheață oasele. Ei fură tot ce pot – din clădirile mai bune, din birouri. Nicio cameră de hotel din portul spațial nu este sigură. Au dat câteva lovituri la navele care veneau cu provizii pentru directorii Breslei Comerțului.

— Deci, cum intrăm în contact cu această piață neagră? întrebă Obi-Wan.

— Este la periferie, într-o piață în ruine – asta dacă poți deosebi ruinele de restul acestor clădiri prăbuşite şi crăpate. Privirea fugară a lui Thacker alunecă spre tavan. Vă pot da coordonatele. Dacă vreți ceva, mergeți la lăsarea serii. Întrebați de Auben. Ea e cea mai bună dintre toate relele – nu vă va înşela şi ştie tot ce se

întâmplă. Am cumpărat şi eu câteva lucruri de la ea. Dar aveți grijă la armată – directorii din Breasla Comerțului s-au săturat să îşi răscumpere propriile obiecte. Vor să distrugă piața neagră.

Jedii se ridicară în picioare.

— Încă un lucru, spuse Thacker. Armata nu este singura problemă. Auben ar putea fi mai puțin cooperantă. Nu va avea încredere în voi. Şi este puternic înarmată.

— Asta nu va fi o problemă, îl asigură Obi-Wan.

Capitolul 7

Amurgul pe Korriban dura ore în şir, începând de la mijlocul după-amiezii, pe măsură ce soarele slab îşi făcea încet-încet coborârea. Umbrele aruncate de clădirile de pe Dreshdae păreau dese şi pline de ameninţări. Se făcuse o încercare de a instala lumini pe străzi, dar acestea erau eşalonate în modele ciudate. Pe măsură ce Jedii se îndreptau spre piaţă, treceau de la lumină la umbră. Ştiau că era amurgul doar pentru că lumina era slabă. Era atât de mulţi nori încât nu puteau vedea soarele. Norii doar îşi adânceau culoarea până la un roşu închis.

— Am o sugestie, Maestre, spuse Anakin. Această Auben s-ar putea simţi mai puţin ameninţată dacă ar fi abordată de o singură persoană. Mai ales de cineva tânăr.

Obi-Wan aprobă din cap.

— Nu e o idee rea.

— Nu putem să o înconjurăm, sigur o vom speria, spuse Siri. De ce nu merg Anakin şi Ferus?

Obi-Wan aprobă din cap.

— Puteţi spune că sunteţi fraţi şi că aţi rămas blocaţi aici. Sună plauzibil.

Fraţi! Anakin îşi înghiţi gemetele. Să faci echipă cu Ferus era destul de rău.

Se apropiară de piaţă. Era înconjurată de piloni care odinioară susţineau un fel de acoperiş. O parte din acoperiş încă mai atârna deasupra pieţei. În spatele stâlpilor se aflau ruinele unei clădiri. Existau o mulţime de locuri în care să se ascundă, ceea ce, fără îndoială, era motivul pentru care fusese ales ca loc de desfăşurare a afacerilor ilegale.

— Vom rămâne aici, spuse Obi-Wan, oprindu-se la o distanţă bună de piaţă. Orice aţi face, să nu dezvăluiţi că sunteţi Jedi. Asta e o informaţie care poate fi vândută. Ştim că Omega ne aşteaptă, dar nu ştie când vom ajunge.

Anakin şi Ferus porniră spre piaţă în tăcere. Tensiunea nu scăzuse între ei. Anakin sperase să obţină informaţii despre Omega înaintea lui Ferus. Şi-ar fi dorit să se întâlnească singur cu Auben. Nu că ar fi periclitat în vreun fel misiunea, dar nu l-ar fi deranjat să fie cu o jumătate de pas înaintea lui Ferus.

Nu scoaseră niciun cuvânt în timp ce mergeau. Nu îşi făcură niciun plan. Anakin voia să termine misiunea cât mai repede posibil şi să se întoarcă la ceilalţi.

Se plimbară o dată prin piaţă. Putură vedea câteva fiinţe în umbră. Abia după ce făcură un tur al zonei, îi abordă cineva. O femeie tânără, îmbrăcată într-o tunică gri foarte mulată şi cu jambiere, se apropie de ei. Purta o cască de piele care se potrivea perfect peste urechi şi căra fără efort o geantă enormă în spate.

— Căutaţi ceva, prieteni?

— Tu eşti Auben? întrebă Anakin.

Ochii ei îi măsurară.

— Cine vrea să ştie?

— Thacker ne-a trimis. A spus că ai lucruri de vânzare.

— Le am sau le pot obţine. De ce ai nevoie, prietene?

— Pături şi încălzitoare de mâini, spuse Anakin.

Ea aruncă ghiozdanul jos şi ridică două încălzitoare de mâini. În timp ce se ghemuia, Anakin văzu două blastere la centura ei.

— Lasă-mă să văd mai întâi creditele, spuse ea.

Anakin întinse mâna. Ea luă creditele, apoi îi aruncă încălzitoare de mâini lui Ferus.

— Fără pături astăzi, dar am un pont pentru nişte pelerine termice cu pluş. Ne putem întâlni aici mâine la aceeaşi oră şi le voi avea.

— Cât costă? întrebă Ferus.

Auben numi preţul. Ferus ridică sprâncenele.

— Am spus că sunt cu pluş. De cea mai bună calitate. Voi avea şi alte lucruri de lux. Apoi ridică din umeri. Dacă nu le vrei tu, le va vrea altcineva.

— Aveţi mulţi clienţi?

Privirea lui Ferus cutreieră piaţa goală, prefăcându-se sceptic.

— Am clienţi în tot portul spaţial, prietene.

Auben îşi puse ghiozdanul înapoi pe umeri. Era clar că era gata să plece.

Anakin vorbi repede.

— Părinţii noştri ne-au abandonat aici, pe Dreshdae. Au spus că se vor întoarce, dar au trecut deja câteva săptămâni şi nu ştim unde...

Faţa lui Auben era inexpresivă.

— Nu am nevoie de povestea voastră, ci doar de creditele voastre.

— Am auzit că un cuplu a aterizat recent în portul spaţial, continuă Anakin. Un bărbat şi o femeie umani. Poate că i-ai văzut...

Ochii lui Auben se oţeliră.

— Eu nu discut despre clienţii mei.

— Dar eu doar...

— Niciodată.

Anakin ştiu că se aflau într-un impas.

— Deci găseşti doar lucruri, nu şi fiinţe? întrebă Ferus. Mie mi se pare că nu există o mare diferenţă. Ai nevoie de aceleaşi abilităţi. Contacte şi discreţie.

Ea se opri în loc.

— Ce vrei să spui?

— Mi se pare că, pentru un preţ corect, ne-ai putea ajuta cu mai mult decât cu încălzirea mâinilor.

Auben ezită. Îi aruncă o privire evaluatoare, ca şi cum s-ar fi întrebat cât putea plăti. Dar înainte să poată vorbi, o rafală de artilerie spulberă o coloană din spatele ei. Explozia de pietre o făcu să sară spre Anakin şi Ferus. Toţi trei aterizară la pământ.

— Droizi ai Breslei Comerţului, oftă ea. Fugiţi!

Capitolul 8

Auben îşi luă zborul. Anakin fugi după ea. Ea se plasase într-o poziție expusă, cu spatele la salvele de blaster, crezând că poate scăpa. Se înşelase. Anakin nu avea de ales. Forța încetini timpul, iar el putu să vadă razele de blaster care se îndreptau spre ea, emanând de la o echipă de droizi păianjen. Îşi scoase sabia şi sări să le devieze. Se răsuci în aer şi ateriză în vârful unui stâlp, de unde sări din nou, de data asta lângă Auben, în timp ce îşi întindea sabia pentru a devia alte focuri.

— Cine eşti? strigă ea, dar Anakin nu avu timp să răspundă.

Ferus se năpusti înainte, acoperindu-le retragerea. Anakin o împinse pe Auben la adăpostul ruinelor întunecate. Se opriră o clipă ca să-şi tragă sufletul.

Auben se uită la sabie.

— De unde pot face rost de aşa ceva?

Ferus intră în fugă, oprindu-şi deja sabia.

— Au droizi de urmărire. Trebuie să plecăm de aici.

— Nu ştim încotro, îi spuse Anakin lui Auben.

Ea scăpă o respirație rapidă, exasperată, apoi aprobă din cap.

— Bine, bine, dacă tot mi-ai salvat viața, o voi salva şi eu pe a ta. Haideți.

Deschise drumul prin ruine, întorcându-se prin pasaje înguste şi strecurându-se prin găuri de explozii. Anakin ştia că ceilalți Jedi îi urmăreau. Îi simțea aproape.

Zgomotul focurilor de armă dispăru, dar Anakin ştia că armata nu renunțase. Le simțea şi lor prezența. Acum se îndreptau spre periferia portului spațial.

Auben îi conduse pe Anakin şi Ferus afară din ruine şi intrară pe o serie de străzi înguste şi întortocheate. Apoi, străzile se micşoră până la o alee. Micile cocioabe şi clădirile erau din ce în ce mai distanțate, până când rămaseră singuri într-un peisaj stâncos. Aleea se transformă într-o cărare îngustă de pământ care se răsucea şi se întorcea brusc în sus. Anakin ghici că urcau pe buza platoului care adăpostea portul spațial. Evident, trecură repede peste ultimul obstacol format din bolovani uriaşi şi au ajunseră sus. Anakin privi în jos. Sub ei, o structură antică se ridica de pe versantul abrupt al muntelui şi se revărsa într-o vale îngustă. Muntele făcea ca două treimi din structură să fie impenetrabilă. Intrarea era în ruine, blocată de coloane uriaşe dărâmate şi blocuri de piatră sfărâmată. Anakin simți acea strângere de stomac ciudată pe care o simțea atunci când se confrunta cu trepidațiile părții întunecate a Forței. Ştia ce era această epavă de clădire.

Vechea mănăstire Sith se întindea sub ei, părăsită de secole dar încă fiind o prezență a răului. Aici fusese locul unde mii de Sith se antrenaseră cândva – şi mii de speranțe dispăruseră pentru totdeauna.

— Acolo mergem? întrebă Ferus.

— Înfricoşător, nu-i aşa? Nu lăsa asta să te deranjeze, spuse Auben. Nimeni nu mai locuieşte acolo. Tuturor le este frică să intre înăuntru, cu excepția mea. Nu vom fi urmăriți, asta e sigur.

— Ce s-a întâmplat? întrebă Ferus, deşi Anakin ştia că era perfect conştient de istoria ei.

Ferus era un elev prea bun. Citise acelaşi material de informare pe care îl citise

şi Anakin.

— E doar o mănăstire veche. Au aruncat în aer versantul muntelui pentru a o construi. Vreți să vă grăbiți?

Auben începu să coboare pe poteca abruptă spre mănăstire. Se înfăşura printre bolovani şi stânci. Ceva în Anakin se revoltă brusc. Rareori simțea frică, dar acum o simțea. O voce adâncă din interiorul lui îl avertiza să nu intre.

Şi încă o voce, mai profundă decât frica, îi spunea să intre înăuntru.

Capitolul 9

Obi-Wan îşi coborî electrobinoclul.

— E o mănăstire Sith, spuse el. De ce se duce acolo?

— Nu vrea să fie găsită, răspunse Soara. Cred că foarte puțini intră acolo dacă nu sunt nevoiți.

Stăteau pe buza platoului, privind în jos. Cu mii de ani standard în urmă, primii locuitori ai Korribanului fuseseră cu toții uciși după ce munciseră ani de zile pentru a construi mănăstirea. Nimic viu nu mai prospera acum acolo. Niciun tufiş, niciun fir de iarbă. Dacă pietrele antice ar fi putut vorbi, ar fi vorbit despre sânge şi teroare.

— Ar putea fi o capcană, spuse Siri.

— Fiecare pas pe care îl facem pe această planetă ar putea să ne conducă spre o capcană, spuse Obi-Wan.

Siri schiță o jumătate de zâmbet.

— Atunci, să mergem.

Coborâră pe poteca abruptă şi stâncoasă. Prin electrobinocular, Obi-Wan o văzuse pe Auben ducându-i pe Anakin şi pe Ferus în mănăstire printr-o crăpătură în pietre. Conduse echipa Jedi într-acolo. Rocile care formau zidurile uriaşe se deplasaseră de-a lungul anilor. Unele dintre plăcile mari se sprijineau unele de altele, în timp ce altele se prăbuşiseră şi se fărâmițaseră în bolovani.

Darra şi Tru se strecurară cu uşurință prin crăpătură. Siri, Soara şi Obi-Wan îi urmară – Obi-Wan cu ceva mai multă dificultate. Ry-Gaul se descurcă cel mai rău. Era înalt şi solid construit, şi nici măcar Forța nu îl putu trece prin crăpătură.

— Voi găsi o altă cale de intrare, spuse el când deveni clar că nu va reuşi.

— Voi veni cu tine, Maestre, spuse Tru, începând să se strecoare din nou afară.

— Nu. Vă ajung din urmă, spuse Ry-Gaul dispărând.

Obi-Wan merse câțiva paşi înainte, în întuneric. Simți groaza locului. Se aflau într-o cameră imensă, la fel de mare ca şi Sala Mare a Templului. Podeaua era formată din blocuri masive de piatră. Ultima rază de lumină pătrundea prin crăpăturile din pereți ca nişte degete osoase.

Auzeau paşii care răsunau în timp ce Auben îi conducea pe Anakin şi Ferus mai departe prin ruine. Jedii îi urmară în tăcere. Opresivitatea locului în care trăiseră şi se antrenaseră războinicii Sith era o povară împotriva căreia trebuiau să lupte încontinuu. Obi-Wan auzea voci, dar ştia că erau voci vechi. I se păru că vede umbre mişcându-se. Când coti rapid după un colț, avu o viziune – un student Sith în genunchi, implorând... Îşi feri ochii.

Fața lui Siri era palidă. Darra şi Tru păreau zguduiți. Soara se apropie mai mult de ucenica ei, pentru a-i oferi sprijin.

În depărtare, Auben se strecură printr-o uşă ruinată. Jedii se mişcară să o urmeze, ferindu-se să fie văzuți. Se opriră în fața unei camere mici. Puteau vedea prin peretele pe jumătate ruinat că fusese cândva o incintă mică, poate o cameră de recepție. Auben o transformase într-o combinație de ascunzătoare şi spațiu de depozitare. De-a lungul pereților se aflau cutii pline cu ceea ce Obi-Wan nu se îndoia

că erau bunuri furate. În colț era un pat de campanie şi câteva cutii de durotel stivuite pentru a forma o masă. Pe ea era aşezată o lampă luminoasă.

* * *

Auben se aplecă şi o porni la o setare joasă. Umbrele răsăriră, întunecate şi amenințătoare, ca şi cum se întorseseră aspiranții Sith care se antrenaseră aici.

Auben se întoarse cu fața spre Anakin şi Ferus, cu mâinile în şolduri.

— Aşadar, cine sunteți voi cu adevărat?

Vocea ei răsună din pereți.

— V-am spus, spuse Anakin. Suntem blocați aici.

— Cred că sunteți Jedi, spuse Auben. Nu am văzut niciodată un Jedi, dar am auzit de ei. Aşteptă, dar Ferus şi Anakin nu vorbiră. Ea ridică din umeri. Bine. Creditele Jedilor sunt la fel de bune ca ale oricui altcuiva, cred. Dacă mai aşteptați puțin, armata va înceta să ne mai urmărească şi veți putea pleca. Nu vor intra în interiorul mănăstirii.

— Locuieşti singură aici? întrebă Ferus.

Auben se aplecă spre lumină ca şi cum aceasta ar fi dat căldură, dar şi iluminare.

— Trăiesc în mai multe locuri. Dar da, sunt singură aici. Uneori mă sperii. Aud lucruri... dar e doar locul ăsta vechi.

— Poate că ar trebui să ne uităm în jur pentru tine, spuse Ferus. Să ne asigurăm că eşti în siguranță.

— Nu am nevoie de niciun ajutor, spuse Auben. Am prietenii mei care să mă ajute. Îşi pipăi centura, unde se aflau cele două pistoale blaster. Deci, spuneți-mi. Chiar căutați un bărbat şi o femeie? Şi să nu-mi spui că sunt părinții tăi.

— Da, căutăm un cuplu, recunoscu Ferus.

— Crezi că ne poți ajuta? întrebă Anakin.

Auben îşi încrucişă brațele.

— Dacă sunteți Jedi, puteți face să merite, nu-i aşa? Am auzit că Jedii controlează o avere imensă.

— Cine spune asta? întrebă Ferus brusc.

Ea ridică din umeri.

— Asta e doar ceea ce se spune.

— Ei bine, nu e adevărat, spuse Anakin. Dar, oricum, putem face să merite. Ştii ceva?

Auben se afla în mijlocul obişnuitei ei ridicări evazive din umeri când o explozie zgudui pereții. Nisipul se revărsă din tavan. Auben aproape că fu trântită la podea.

Anakin şi Ferus se ridicară.

* * *

În spatele zidului, Obi-Wan şi echipa Jedi se feriră odată cu explozia, păstrându-şi cu greu echilibrul. Dintr-o dată auziră sunetul unor paşi zdrobitori şi zgomotul inconfundabil al droizilor păianjen care se aşezau în poziție de atac.

Auben se înşelase. Armata Breslei Comerțului îi urmase.

* * *

În interiorul camerei, Auben sări în sus, cu blasterele deja în mâini.

— Vin prin camera principală. Nu mai există decât o singură cale de ieşire. Urmați-mă.

* * *

Obi-Wan aşteptă până când o văzu pe Auben deschizând cu piciorul o mică intrare în perete. Se aplecă spre Tru şi Darra.

— Rămâneți cu Anakin şi Ferus, orice s-ar întâmpla. Noi ne ocupăm de droizi şi venim să vă găsim.

Darra şi Tru încuviințară din cap. Se strecurară repede în camera acum goală şi îi urmară pe ceilalți.

Obi-Wan, Siri şi Soara porniră înapoi spre camera principală, pregătiți să întâlnească o armată.

Capitolul 10

Anakin nu avea de gând să o scape din ochi pe Auben. Avea sentimentul că ea era cheia pentru a-l găsi pe Granta Omega. Ştia atât de multe despre Dreshdae, iar în ochii ei se citise ceva atunci când îi spuseseră că erau în căutarea unui cuplu. Instinctul îi spunea că ea ştia ceva. Din nefericire, şi Ferus simțise acest lucru.

Anakin îl simțea pe Ferus în spatele lui la fiecare pas. Se mişcau aproape unul de celălalt prin pasajul îngust, cu respirația lui Ferus pe gâtul lui. Pe măsură ce Auben înainta, îşi dădu seama că acum se deplasau în paralel cu marea sală.

În ciuda blocurilor groase de piatră, putea auzi zgomotul droizilor şi zgomotul constant şi rapid al focurilor de armă.

Auben se mişca mai repede pe măsură ce zgomotul focurilor de blaster se estompa, fără să se mai teamă că va fi detectată. Pasajul ducea în jos, într-o pantă treptată. Pietrele erau umede şi alunecoase.

— Unde mergem? întrebă Ferus.

— Urmați-mă, zise Auben. Şi grăbiți-vă!

Pasajul făcu o cotitură bruscă şi ajunseră la un zid parțial dărâmat. Auben trecu peste pietre şi sări într-o cameră puțin mai mare decât cea pe care tocmai o părăsiseră.

— Există un întreg sistem de pasaje care au fost ascunse cândva, explică ea. Cred că călugării cei mari obişnuiau să-i spioneze pe ceilalți.

Asta îi suna lui Anakin ca o procedură Sith standard. Încrederea nu făcea parte din doctrina Sith. Lui Anakin i se părea un mod sumbru de a trăi.

Auben îi conduse pe un hol mai mare. Mergeau constant în jos, din ce în ce mai adânc în complex. Pereții începură să lăcrimeze de umezeală. Anakin ghici că acum se aflau în partea îngropată în munte a mănăstirii. Trecuseră prin atâtea întorsături şi răsuciri încât Anakin se întrebă dacă nu cumva vor trebui să folosească dispozitivele de urmărire pentru a ieşi din nou. Chiar şi cu abilitățile sale de memorie Jedi, începea să se simtă dezorientat.

În sfârşit, Auben se opri.

— Ceea ce urmează să vă arăt nu este vizibil de sus.

Împinse o uşă putredă. Anakin o urmă. O navă antică se afla în mijlocul unui spațiu mare. Nu mai văzuse niciodată aşa ceva. Brută şi greoaie, trebuie să fi fost la un moment dat de ultimă generație. Rezervoarele de postcombustie erau uriaşe.

— Probabil că asta era de dinainte ca motorul subluminic să fie perfecționat, spuse Anakin, pe jumătate pentru sine.

În condiții normale, i-ar fi plăcut să investigheze tehnologia antică a navei.

În jurul ei, erau împrăştiate diverse părți în descompunere a ceea ce păreau a fi droizi, modele atât de vechi încât nu le putea identifica. Văzu pe podea foi şi cioburi de duroțel şi alte metale şi îşi dădu seama că fuseseră cândva servomotoare, valve şi pompe, furtunurile fiind demult putrezite.

— Este un compartiment de service, zise el. Probabil că ne aflăm în apropierea unui hangar de aterizare.

— Corect, spuse Auben. Priveşte.

Îi conduse prin bolta deschisă, în întuneric. Anakin ieşi şi eliberă o respirație. Hangarul era atât de vast, încât se pierdea în întuneric. Calele de service se întindeau una după alta pe fiecare parte a hangarului, aşteptând să repare navele care nu mai soseau. Epave uriaşe de nave încă mai împânzeau podeaua, laolaltă cu bucăți de metal care fuseseră cândva droizi, acum putreziți. Statui uriaşe ale unor creaturi terifiante din multe lumi străjuiau de o parte şi de alta a hangarului. Statuile se fărâmițaseră şi se crăpaseră de-a lungul anilor. Unele erau decapitate, iar capetele uriaşe căzuseră şi se fărâmițaseră în blocuri de piatră.

Mirosea a rugină şi a putregai, iar aerul părea plin de ceva gros, asemănător cu memoria. Aici îşi aducea Sithul navele de atac. Aici se transformase pofta lor de sânge în tehnologie şi agresiune. Aici se crezuseră invincibili. Aici îi copleşise dezastrul, răzbunarea lor sfârşind în înfrângere, în timp ce lăcomia le sfâşia Ordinul.

— Este imens, spuse Ferus. Merse înainte câțiva paşi. Ai putea trimite o armată de aici.

— Da, o mulțime de nave pentru o adunătură de călugări, spuse Auben.

— Sithul erau mai mult decât călugări, îi spuse Anakin.

— Aşa am auzit şi eu. Primii băieți răi, nu-i aşa? Auben se uită în jur. Ei bine, acum sunt cu toții morți.

Toți, cu excepția unuia, gândi Anakin. Poate doi. Dacă Auben ar fi ştiut la fel de multe ca ei despre Sith, nu ar fi fost atât de dezinvoltă.

— Deci, unde este ieşirea? întrebă Ferus.

Auben făcu un semn vag către întuneric.

— Platforma de aterizare este complet blocată. Din câte îmi dau seama, este din nou îngropată sub munte, probabil că a fost aruncată în aer cu artileria acum câteva mii de ani sau cam aşa ceva. Dar se poate ieşi prin unul dintre hangare. Este o cățărare grea în josul muntelui, dar e mai bine decât să te încurci cu armata.

Anakin simți brusc un val, un sentiment care părea să i se ridice prin tălpile picioarelor şi să facă să-i explodeze capetele firelor de păr. Stomacul i se întoarse. Nervii lui strigară o alertă. Simțea partea întunecată a Forței, pândind adânc în vastul hangar.

— Anakin, spuse Ferus încet.

— Ştiu.

— Hai să… ne întoarcem. În linişte.

Se dădură înapoi, intrând din nou în hangarul de serviciu. Umbra rece linişti inima lui Anakin.

Auben îi privi pe amândoi.

— Ce este?

— Ceva mai rău decât armata, spuse Anakin. Şi vine înspre noi.

Capitolul 11

Obi-Wan evaluă rapid atacul. Prima şi a doua linie erau alcătuite din droizi păianjen pitici şi droizi păianjen de urmărire, care alunecau spre Jedi, cu dispozitive de urmărire cu laser ce trimiteau linii subțiri şi albastre care secționau spațiul dintre ei. În spatele droizilor se aflau trupele armatei, localnici îmbrăcați în armuri de plastoid complete, cu căşti de luptă. Sofisticarea forței era surprinzătoare. Obi-Wan se întrebă de ce avea nevoie Breasla Comerțului de o operațiune de securitate atât de impresionantă. Focurile de blaster de la droizii păianjen erau rapide şi precise. Mărşăluiau pe picioarele lor zvelte spre Jedi.

Obi-Wan şi Siri înaintară, cu săbiile mişcându-se ca nişte rotocoale de lumină strălucitoare, tăind primii droizi care înaintaseră pentru a-i ataca. Luptaseră împreună de atâtea ori încât învățaseră cum să-şi îmbine stilurile. Siri era fulgerul, Obi-Wan strategul. El întindea capcanele, iar ea finaliza. El manevra, ea lovea. Se mişcau mai repede decât puteau urmări droizii şi, cu Soara venind din partea cealaltă, doborâră primele două linii cu uşurință.

Soara era o luptătoare renumită, iar Obi-Wan aprecia întotdeauna şansa de a-i urmări tehnica. Era o forță fluidă, care se mişca precum vântul şi apa. Fiecare lovitură de sabie era calculată, dar în stilul ei nu părea să existe niciun fel de calcul. Exista doar mişcare. Doborî cinci droizi cu o singură mişcare, lovindu-le capetele şi trimițând metalul să se rostogolească pe podeaua de piatră.

Fumul umplu aerul şi pluti spre spațiul vast de deasupra. Proiectilele de blaster deviate erau îndreptate spre ofițerii speriați, cărora le era greu să se mențină în linie. Curând îşi dădură seama că nu aveau de-a face cu hoți rătăciți care aveau câteva blastere la curea. Scoaseră puştile blaster din tocurile prinse la spate şi deschiseră focul. Două duzini dintre ei avansară, în timp ce înainta şi al treilea val de droizi. Obi-Wan începu să transpire. Nu vedea posibilitatea unei înfrângeri, dar ultimul lucru de care avea nevoie era să fie atins de focurile de blaster şi să fie nevoit să se confrunte cu o rană în timp ce-l urmărea pe Omega.

Apoi, din spatele ofițerilor, apăru Ry-Gaul din umbră. Sabia sa gri-argintie zumzăi în timp ce o ținu dreaptă, pentru o clipă, în fața lui, măsurând ceea ce avea de înfruntat. Se mişca rapid pentru mărimea lui, mai degrabă ca Qui-Gon, grația lui fiind surprinzătoare, în timp ce forța lui uriaşă nu slăbea niciodată. Ofițerii care se întorseseră pentru a-l ataca nu se putură îndepărta suficient de repede. Echipa rămasă aruncă o privire la cei trei Jedi din față şi al patrulea din spate şi începu să se retragă, trăgând în timp ce o făceau. Îi lăsară să plece. Prezența Jedi pe planetă nu putea rămâne secretă prea mult timp. Jedii nu luau o viață dacă nu era nevoie.

De îndată ce totul era în siguranță, Obi-Wan îşi scoase comunicatorul. Nu putu da de Anakin. Siri încercă şi ea, apoi clătină din cap.

— Sunt prea multe interferențe aici, spuse ea. Va trebui să-i găsim.

Obi-Wan simți ceva atunci. O pâlpâire care începu la marginile conştiinței sale şi apoi crescu, ca o formă întunecată în interiorul lui.

Apoi vorbi încet, în ciuda groazei din inima lui.

— E aici.

Ceilalți se întoarseră spre el.

— Cine? întrebă Siri.

— Sithul. E aici, în mănăstire. Pe undeva.

Apoi văzu o străfulgerare de recunoaştere pe fața lui Siri, în postura lui Soara şi în ochii reci ai lui Ry-Gaul. Se priviră unul pe celălalt pentru o clipă, o îngrijorare profundă ticăind acum în interiorul lor.

Un Sith era aici, iar Padawanii lor erau singuri.

Capitolul 12

Anakin auzi vâlvătaia. Era ca un stol de păsări. Dar în loc de şoapta penelor, auzi zgomotul mecanic al metalului pe piatră.

— Rămâi aici, îi ordonă Ferus lui Auben. Şi ascunde-te! strigă el peste umăr.

Împreună, Ferus şi Anakin se îndreptară spre partea din față a hangarului de service, apoi aruncară o privire în hangarul imens. La început nu putură vedea nimic. Auzeau doar zgomotul amenințător. Apoi, din întuneric, apărură droizii de luptă. Rând după rând. Poate treizeci... patruzeci?

— Stai, spuse Ferus. Ăia nu sunt droizi de luptă obişnuiți.

— Au armură întărită, spuse Anakin, înghițind în sec. Iar centrul de control este mai jos... Nu are rost să le tai capetele.

— Sunt prea mulți, spuse Ferus. Trebuie să ne retragem.

— Îi putem învinge, insistă Anakin.

— Anakin, nu e momentul să faci pe eroul. Noi doi nu o putem face singuri.

— Asta e problema ta, Ferus, spuse Anakin cu răceală. Întotdeauna te uiți la şanse.

Ieşi în întunericul hangarului. Văzu dispozitivele de urmărire cu infraroşu de pe droizi mişcându-se peste spațiu. Îl vor găsi. Avea câteva secunde la dispoziție.

Ferus ieşi lângă el. Desigur, dacă Anakin ieşea să se întâlnească cu droizii, Ferus trebuia să facă la fel. Nu l-ar fi părăsit. Anakin ştia asta.

— Ar trebui să atacăm de sus. Nu se vor aştepta la asta, spuse el.

— Cum...

— Urmează-mă.

Anakin adună Forța. Apoi sări pe statuia gigantică din stânga lui, aterizând pe genunchiul acesteia. Începu să urce rapid, căutând puncte de sprijin în piatra sfărâmicioasă. Îl auzi pe Ferus în spatele lui. Se echilibră pe un umăr al statuii uriaşe, iar Ferus pe celălalt. Acum erau la mare înălțime deasupra podelei, dar chiar şi aşa, tavanul hangarului se pierdea în întunericul de deasupra lor.

— Aşteaptă primul val, apoi cobori, spuse Anakin. Ne putem folosi lansatoarele de cabluri. Statuile pot oferi acoperire şi...

— Am înțeles, spuse Ferus.

Aşteptară momentul exact în care atacul lor ar fi fost cel mai eficient. Mai erau doar câteva secunde, când două forme întunecate ieşiră în fugă în hangar.

Erau Darra şi Tru.

— Ei cred că suntem acolo jos, spuse Ferus îngrozit.

Aproape imediat, droizii se fixară pe pozițiile lui Darra şi Tru. Ferus şi Anakin se lansară în aer, cablurile ținându-i în siguranță. Ricoşară în statuie şi apoi se balansară deasupra primului rând de droizi. Săbiile lor se mişcau în cercuri tăioase. Din cauza unghiului de atac neaşteptat, droizii nu reuşiră la început să se fixeze pe poziția lor. Trecând peste rând, reuşiră să doboare împreună o duzină de droizi. Alergând înainte, Darra şi Tru îi atacară pe ceilalți.

Spațiul straniu şi întunericul, strălucirea metalului, atracția bătăliei.

Anakin nu văzu nimic, nu simți nimic, în afară de ceea ce avea în fața lui. Nu

era prost. Ştia că şansele lor de a învinge atât de mulți droizi erau aproape nule. Dar ştia, de asemenea, că doar prin astfel de gesturi se va dezvălui un adevărat Jedi. Împinse cu Forța un droid, iar acesta se izbi de un altul. Îi tăie pe amândoi într-o grămadă fumegândă.

În comparație cu el, stăpânirea lui Ferus asupra Forței era slabă. Anakin se întinse spre ea în felul în care ştia, căutând Forța în pietre, în praf şi în aerul pe care îl respira. Forța făcea parte din el şi din jurul lui. Vederea lui era mai clară acum, controlul său era perfect. Nu număra droizii pe care îi distrugea. Nu ezita şi nici nu îşi puse întrebări în privința alegerilor sale. Pur şi simplu, continua să se mişte.

Chiar şi în timp ce se mişca, îi urmărea pe Padawanii din spatele şi de lângă el. În luptă, problemele sale cu Ferus dispăreau. Erau colegi Jedi şi trebuiau să se acopere unul pe celălalt.

Droizii se despărțiră într-o altă formație. Darra, care se înclinase prea mult pentru a ataca, fu brusc înconjurată. Se învârti într-un arc de cerc, ținându-i pe cei mai mulți dintre ei la distanță. Tru, care era cel mai aproape, sări cu Forța pentru a o ajuta, cu brațele sale flexibile întinse pentru a-şi croi drum spre ea. Darra îşi îngropă sabia în panoul de control al droidului din frunte, iar acesta se răsturnă zvârcolindu-se şi împrăştiind focuri de blaster în cercuri aleatorii şi amețitoare. Un foc rătăcit îl lovi pe Tru în mijlocul saltului. Fu rănit şi căzu, sabia sa rostogolindu-se de podea. Un droid călcă pe ea şi continuă să meargă mai departe.

Anakin începu să se grăbească să-l ajute, dar, cu coada ochiului, văzu o mişcare. Ceva sinuos, care curgea. Nu era mişcarea unui droid.

Era o pelerină. O siluetă cu robă neagră se mişca rapid, menținându-se în umbră, îndreptându-se spre capătul umbrit al hangarului.

Granta Omega.

Tru era la pământ. Darra sărise să-l protejeze. Acum, şi Ferus se îndrepta spre ei. Problema era pe cale să fie rezolvată. Iar Omega scăpa, îndreptându-se, fără îndoială, spre aceeaşi ieşire despre care le spusese Auben. Asta era şansa lui, singura şansă. Cu o ultimă privire către prietenul său, Anakin fugi în întuneric.

Capitolul 13

Ry-Gaul deschidea drumul.

— Când nu am putut intra, am urmat zidul înapoi în munte. Acolo e un hangar de aterizare vechi. Este enorm – poate o sută de compartimente de serviciu pe fiecare parte. Am intrat prin unul dintre compartimentele din capăt. Ei sunt acolo.

— Padawanii nu vor şti că e un Sith, spuse Soara. Până când...

Cu toţii terminară propoziţia în mintea lor. *Până când va fi prea târziu.*

Ry-Gaul îi conducea în mod constant în jos. Obi-Wan simţea muntele ca şi cum l-ar fi apăsat pe spate. Cu cât se apropiau mai mult, cu atât simţea mai multă teamă. Acum erau în adâncul mănăstirii. Chiar dacă era în ruine, Obi-Wan putu vedea cât de diferită era de Templul Jedi. Deşi mănăstirea Sith avea aceleaşi scopuri – studiu şi antrenament – era clar că acesta fusese un loc condus de frică.

Templul avea camere mari, dar avea şi spaţii liniştite, săli de clasă pline de lumină, grădini. Jedii credeau că frumuseţea era o parte a Forţei şi o încurajau. Sunetul apei, jocul de lumină, graţia unei scări curbate...

Templul fusese planificat ca un loc de confort, dar şi de rigoare.

Liniile acestui loc erau aspre. Zidurile erau înalte, dar se îngustau uşor pe măsură ce se înălţau, pentru a crea senzaţia de a fi prins în capcană. Unghiurile erau uşor deplasate într-un mod despre care Obi-Wan îşi dădu seama că fusese deliberat. Mănăstirea fusese proiectată pentru a intimida, pentru a ţine fiinţele în dezechilibru. Nu existau deschideri pentru aer sau lumină. Existau doar piatră gri şi rece, coloane masive şi podele dure. Printre pietrele căzute, Obi-Wan încă mai simţea frica care domnise acolo, numeroasele fiinţe care veniseră să înveţe răul, cei care veniseră naivi, sperând la un fel de iluminare, şi care fuseseră prinşi în capcană de propriile lor dorinţe. Apoi tresări. Era ca şi cum ar fi simţit fiecare viaţă irosită. Fiecare moarte îngrozitoare.

Restul Jedilor rămaseră tăcuţi. Ştia că şi ei simţeau acelaşi lucru.

În cele din urmă, Ry-Gaul trecu printr-o uşă în ceea ce fusese cândva un hangar de serviciu. O văzură pe Auben ghemuită în spatele epavei unui vehicul vechi. Fără cuvinte, ea le arătă arcul curbat care ducea spre hangar.

Tăcerea era cea care îi speria. Se grăbiră să iasă în hangar. Era plin de rămăşiţe de droizi – atât de multe încât Obi-Wan ameţi. Oare Padawanii îi distruseseră pe toţi? Puteau vedea că bătălia se terminase cu câteva secunde înainte. Tru zăcea la pământ. Ferus se aplecase peste el, îngrijindu-i o rană cu bacta. Darra se întoarse şi îi văzu, sabia ei fiind încă activată. O opri în timp ce Ry-Gaul se îndrepta spre Padawanul său rănit cu viteza sa obişnuită şi eficientă.

Frica crescu în Obi-Wan.

Unde este Anakin?

Darra văzu întrebarea în ochii lui.

— A fugit în direcţia aceea – cred că a văzut ceva.

Arătă spre întunericul de la capătul hangarului imens.

Obi-Wan începu să alerge. Trebuia să se bazeze pe Forţă pentru a-l găsi pe Anakin. Se deschise în faţa ei, sperând că îi va dezvălui ceea ce voia să ştie. Era

Padawanul său rănit? Se întâmplase ce era mai rău?

Nu se îndoi de ceea ce urmărise Anakin. Indiferent de ce credea Anakin, nu era echipat pentru a-i face față unui Sith.

Obi-Wan fugi prin întuneric. Nu putea risca o lumină, nici măcar cu sabia. Întunericul părea să-i invadeze plămânii, făcându-l să respire cu greu. Se târî peste blocurile de piatră căzute, peste piese de motor, bucăți de maşini şi schelete de vehicule. Îi era greu să stea pe picioare, dar nu scoase niciun sunet.

Văzu mişcare în față şi îşi dădu seama că îl găsise pe Anakin. Uşurarea îl inundă, făcându-l să slăbească pentru o clipă. Îi fusese atât de frică, iar acum se mira de frica lui. Părea disproporționată față de ceea ce ştia despre abilitățile lui Anakin. Tot ce ştia era că simțea o nevoie copleşitoare de a-şi proteja Padawanul de Sith, de a sta între Anakin şi partea întunecată. Era firesc, presupuse el.

Anakin se mişca repede, îmbrățişând peretele hangarului. Concentrarea lui era atât de intensă, încât nu îl simți pe Obi-Wan în spatele lui. Obi-Wan observă acest lucru cu îngrijorare. De câte ori îl avertizase pe Anakin să nu se concentreze niciodată doar asupra obiectivului din față, ci să-şi arunce atenția ca pe o plasă, cât mai departe în jurul lui? Ar fi trebuit să-l simtă pe Maestrul său.

Obi-Wan îşi acceleră pasul. Apoi simți partea întunecată a Forței crescând şi adunându-se, şi tot ce voia era să-l strige pe Anakin, dar nu voia să-şi dea de gol pozițiile. Nu trebuia să-şi facă griji. Oricine ar fi fost Sithul, ştia exact unde se afla Anakin, pentru că, spre groaza lui Obi-Wan, ucenicul său fu ridicat brusc, ca o păpuşă, şi aruncat prin aer. Corpul lui Anakin se izbi de epava unui crucişător, apoi căzu la pământ. Obi-Wan alergă înainte, cu sabia activată şi gata de luptă. Îşi păstră concentrarea largă, aşa cum îl învățase pe Anakin. Ştia că Sithul era conştient că se afla acolo şi, fără îndoială, era conştient că se va grăbi să-şi ajute ucenicul.

Nu veni niciun atac. Anakin îşi revenea deja în timp ce Obi-Wan se apleca asupra lui, verificând rapid dacă avea fracturi sau contuzii.

— Sunt bine, mârâi Anakin. Doar... stânjenit. Nu am mai simțit niciodată aşa ceva.

— L-ai văzut?

— Doar din spate. Înalt. Îmbrăcat într-o pelerină neagră cu glugă, care se prelungea până la pământ. Nu i-am văzut fața. Nici măcar nu s-a întors. Am simțit Forța venind spre mine ca un tun autopropulsat. Anakin se ridică greoi în picioare. Ar putea fi un Sith.

— Ştiu.

Anakin începu să înainteze.

— Unde te duci? întrebă Obi-Wan.

Când se întoarse, Obi-Wan putu vedea cum fața lui Anakin se schimbase. Fiecare muşchi i se încordase, iar ochii lui deveniseră reci.

— Avem şansa să facem ceva, spuse Anakin.

— Avem nevoie de ceilalți.

— Va fi prea târziu.

Obi-Wan ezită doar o fracțiune. Anakin avea dreptate. Trebuiau să încerce. Porniră înainte şi, împreună, merseră mai departe prin întuneric.

— Păstrează-ți concentrarea liberă, îl avertiză Obi-Wan pe un ton scăzut. Va veni de oriunde, atunci când va veni.

— De data asta voi fi pregătit.

— Nu fi atât de încrezător, răspunse Obi-Wan. Probabil că nu vei fi.

Se apropiau de capătul hangarului. Îl simțeau mai degrabă decât să-l vadă. Vehiculele corodate erau mai numeroase acum, aliniate ca nişte fantome întunecate şi uriaşe. Ca nişte fantome... Fantome care se mişcă...

Obi-Wan îşi smuci privirea. Ar fi putut jura că navele antice se mişcaseră.

Apoi ştiu.

— Pe aici! strigă el, în timp ce primul vehicul se răsturnă brusc.

I-ar fi strivit dacă Obi-Wan nu s-ar fi repezit în lateral, cu Anakin pe urmele lui. Se lipiră de perete în timp ce un alt vehicul se mişca, aripa sa zimțată fiind o armă letală, capabilă să-i taie în bucăți. Un crucişător se îndreptă brusc spre zid, direct spre ei.

— Aruncă-te!

Anakin şi Obi-Wan căzură la podea, îmbrățişând pietrele în timp ce crucişătorul trecea peste ei şi se izbea de zid.

Piesele vehiculelor începură să cadă ca o ploaie. Ciocnirile erau asurzitoare. Săriră în picioare, se răsuciră şi se aplecară pentru a le evita, folosind Forța pentru a le devia când puteau. În cele din urmă se opriră în umbra uneia dintre statuile gigantice. Obi-Wan se sprijini de un picior cu gheare şi privi în întuneric.

Nu-l putea vedea pe Sith, dar îi simțea amuzamentul, triumful său.

Vehiculele se izbeau acum unele de altele, creând o masă solidă de metal, blocându-i efectiv de partea din față a hangarului.

Anakin alergă spre muntele de metal şi încercă să se cațere peste el. Obi-Wan simți cum partea întunecată se ridică, atingând apogeul, şi apoi dispăru, lăsând în urmă un vid.

— Nu are rost, îi spuse el lui Anakin. Sithul a dispărut.

— A plecat, repetă Anakin, fără vlagă.

— Nu-ți face griji. Obi-Wan îşi opri sabia. Nu mă îndoiesc că ne vom întâlni din nou cu el.

Capitolul 14

Anakin se grăbi imediat lângă Tru, în timp ce Obi-Wan se duse să se consulte cu Maeştrii.

— Eşti în regulă?

Tru zâmbi slab, dar nu îşi ridică privirea.

— Doar câteva vânătăi. Ferus m-a vindecat.

Ferus băgă trusa medicală înapoi în geanta lui. Nici el nu se uită la Anakin. Darra studia mânerul sabiei sale de lumină.

— Am văzut pe cineva încercând să scape, aşa că a trebuit să mă duc după el, spuse Anakin. S-a dovedit a fi un Sith. Obi-Wan este sigur de asta.

— Ei bine, asta nu este surprinzător, spuse Darra. Suntem pe Korriban, până la urmă.

Era o notă dură, necunoscută, în vocea Darrei, ca şi cum i-ar fi purtat pică lui Anakin.

— Misiunea noastră este să-l găsim pe Granta Omega, zise Anakin. Voi aveaţi lucrurile sub control, aşa că m-am dus după el – sau, după cine am crezut că este el.

— Deci erai sigur că aveam totul sub control?

Ferus se ridică, ştergându-şi mâinile pe tunică.

— Asta am spus şi eu.

— Tru era rănit, eu îl ajutam, iar Darra trebuia să se confrunte cu o duzină de droizi, dar totul era sub control?

— Evident că am luat decizia corectă, zise Anakin, arătând spre droizii căzuţi.

— Şi te gândeai doar la misiune, bineînţeles, spuse Ferus.

— Bineînţeles.

Anakin ştia unde voia să ajungă Ferus. Simţi cum i se încălzeşte gâtul şi se întoarse înainte ca roşeaţa să-i ajungă pe obraji şi să-l trădeze. Adevărul era mai puţin sigur decât cuvintele lui. Se gândise la misiune, dar se gândise şi la el însuşi. Era pe cale să îl captureze, fără ajutor, pe Omega. Îl lăsase pe Ferus în urmă cu o satisfacţie secretă. Voise să câştige.

Se uită pe furiş la Tru. Prietenul său părea încordat şi nefericit. Anakin se hotărî să vorbească cu el de îndată ce va putea să o facă în particular. Prietenia lui Tru era foarte importantă pentru el. Dar Tru trebuia să înţeleagă ce era important şi pentru Anakin.

Anakin se alătură Maeştrilor. Ry-Gaul şi Soara examinau resturile droizilor de luptă.

— Ăştia sunt super-droizii de luptă de care am tot auzit, zise Soara. O încălcare completă a regulamentelor Republicii.

Obi-Wan părea încruntat.

— Suntem norocoşi că suntem cu toţii în picioare. Ar fi putut fi mult mai rău. Cred că următorul nostru pas este să urmărim traseul Sithului, dacă putem. Cel mai probabil a folosit ieşirea pe care ai folosit-o tu pentru a intra, Ry-Gaul.

Ry-Gaul aprobă din cap.

— De aceea a blocat-o.

— Mai există o posibilitate, zise Siri. Pista de aterizare ar putea fi funcțională.

Anakin clătină din cap.

— Auben a spus că este îngropată.

— Deci poate că doar pare îngropată, spuse Siri.

— Să o întrebăm pe Auben, spuse Anakin. Cel puțin, ea ne-o poate arăta.

Intrară în interiorul hangarului de serviciu. Era gol.

— Se ascunsese în spatele crucişătorului, spuse Soara. Unde ar fi putut să se ducă?

— Mă îndoiesc că s-ar fi întors în mănăstire, spuse Ferus. Îi era frică de armata Breslei Comerțului.

— Trebuie să se fi furişat în spatele nostru când îl ajutam de Ferus, spuse Siri.

— Cel mai probabil se îndrepta spre cealaltă ieşire. Ferus înghiți în sec. S-a dus spre Sith.

Jedii schimbară priviri între ei. Fără vreun cuvânt, se întoarseră spre partea din față, întunecată, a hangarului. Folosind Forța, cercetară fiecare compartiment de serviciu în timp ce alergau, asigurându-se că Auben nu se ascunsese acolo. În cele din urmă ajunseră la grămada de vehicule şi resturi pe care Sithul o folosise pentru a-şi acoperi scăparea. Cu părere de rău, se apucară de treabă cu săbiile şi făcură o gaură fumegândă prin grămadă. Unul câte unul, se strecurară prin ea. Intrară în ultimul compartiment din linie. Un crucişător nou stătea acolo, cu rampa coborâtă.

— Ai văzut asta când ai intrat? îl întrebă Obi-Wan pe Ry-Gaul.

Acesta clătină din cap.

— Probabil că a aterizat după ce am plecat.

Când se apropiară, văzură un corp pe rampă.

Era Auben şi era moartă.

Capitolul 15

Anakin se repezi înainte. Îi verifică semnele vitale, chiar dacă ştia că era moartă.

— Ce s-a întâmplat? întrebă el. Nu are niciun semn pe ea.

— Inima ei pur şi simplu a încetat să mai bată, spuse Siri. Se spune că Sithul este capabil să oprească o inimă fără ca măcar să-şi atingă victima.

— Întrebarea este: ce căuta ea aici? întrebă Obi-Wan.

Ferus urcase pe rampă în crucişător, iar acum îşi scosese capul afară.

— La asta e uşor de răspuns. Fura. Întinse două pelerine termice. Ne-a spus, mie şi lui Anakin, că ar putea pune mâna pe nişte bunuri de lux.

— În timp ce tu verifici nava, Darra şi cu mine vom vedea dacă putem găsi platforma de aterizare, spus Soara.

Obi-Wan fugi pe rampă. Se deplasă rapid prin navă, căutând indicii. Era evident că nava fusese lăsată complet goală, cu excepția lucrurilor esențiale sau a obiectelor care nu puteau fi depistate. Verifică rapid computerul de navigație. Chiar şi arhivele fuseseră şterse.

— Asta este o navă Sith, spuse el.

— Gusturi scumpe, spuse Ferus dezgustat, lăsând să cadă pelerinele termice.

— Auben trebuie să fi găsit nava cu ceva timp în urmă, ghici Obi-Wan. A vrut să pună mâna pe nişte obiecte în drum spre ieşire.

— N-a avut niciodată ocazia, spuse Ferus.

— Poate, murmură Obi-Wan. Începu să iasă din crucişător. Este ceva ce am învățat de la Qui-Gon. Când surprinzi un hoț, întotdeauna se va preface că era pe cale să intre, nu să iasă.

Anakin îl urmă îndeaproape pe Obi-Wan. Obi-Wan se aplecă asupra lui Auben. Cu blândețe, se întinse pe sub corpul ei şi îi scoase mâna, apoi îi desfăcu pumnul.

— Tocmai am avut noroc, spuse el. Sithul se grăbea. Nu a verificat.

— Ce este? întrebă Anakin.

— Un holo-înregistrator, spuse Obi-Wan, ținându-l în mână. Una dintre versiunile micro. Ar fi obținut un preț bun pentru el pe piața neagră. Şi există în arhivă un mesaj primit.

Apăsă un buton şi apăru o imagine în miniatură a lui Granta Omega.

Omega se înclină.

— Salutări, Stăpâne. Suntem recunoscători că eşecul de a ne îndeplini misiunea de la Senat nu v-a dezamăgit. Aşa cum ați spus cu generozitate, intenția de a perturba şi demoraliza a fost îndeplinită. Senatul este mai divizat ca niciodată. Ne mulțumeşte faptul că ați decis să ne încredințați secretul dumneavoastră. Am primit coordonatele pentru întâlnire. În sfârşit, vă veți dezvălui. Apoi vom putea cu adevărat să vă promovăm cauza în întreaga galaxie. Omega se înclină din nou. Până când ne vom întâlni, eu, Granta Omega, şi Jenna Zan Arbor, servitorii nimănui din galaxie, rămânem servitorii Sithului.

Holograma se fragmentă într-o pulbere strălucitoare.

— Of, spuse Anakin. Ce bădăran linguşitor.

— Deci au venit aici pentru a-l întâlni pe Sith, aşa cum ai crezut, spuse Siri. Le va dezvălui identitatea sa.

— Ceea ce înseamnă că, dacă putem afla unde are loc întâlnirea, vom afla şi noi, spuse Obi-Wan.

Siri îşi strânse buzele.

— Avem o întreagă planetă de căutat.

O privire îndepărtată se citea în ochii lui Obi-Wan.

— Nu. Există un singur loc posibil în care să se întâlnească, spuse el cu blândețe.

Apărură Soara şi Darra.

— Am găsit platforma de aterizare, spuse Soara. Este complet funcțională. Am găsit noi controale de acces ascunse în ruine. Funcționează ca prin minune. Există dovezi ale unei decolări recente. După urmele de arsură, aş spune că a fost un speeder de mici dimensiuni.

Obi-Wan se uită înapoi la corpul lui Auben întins pe rampă. Încercă să reconstituie ce se întâmplase.

— Foloseşte locul ăsta ca ascunzătoare. A dat peste Auben – şi a ucis-o. Apoi a părăsit crucişătorul şi a luat naveta. E mai manevrabilă. Mai greu de urmărit.

Şi speederul, gândi Obi-Wan, îl va duce acolo unde trebuie să ajungă.

Obi-Wan simți o tragere, ca şi cum o sfoară ar fi fost legată de sternul lui. Coborî pe rampă, traversă rămăşițele hangarului şi ieşi pe platforma de aterizare pe care o găsiseră Soara şi Darra. Vântul rece îi străpungea hainele în timp ce stătea afară. Se afla în adâncul muntelui. Putea vedea valea mult mai jos şi o întindere vastă de cer cenuşiu.

Îl simți pe Omega. Pentru prima dată, îi simți energia. Deşi nu era un Sith, Omega căutase partea întunecată a Forței. Nu reuşise să o stăpânească pentru el însuşi, dar trăise în ea. Obi-Wan era legat de el, energie cu energie. Îl putea urmări acum fără instrumente. Nu avea nevoie de indicii sau de ponturi.

— Maestre? Anakin veni spre el. Ce este?

— Ştiu unde este Omega, spuse Obi-Wan. Este în Valea Lorzilor Întunecați. Şi Sithul s-a dus să se întâlnească cu el acolo. Îi putem descoperi pe amândoi.

Capitolul 16

Obi-Wan o contactă pe Jocasta Nu. Aveau nevoie de mai multe informații despre Valea Lorzilor Întunecați. Superstiții, legende, orice ar fi putut să le ofere un avantaj. Problema, desigur, era că nimeni nu îndrăznise să intre în vale de secole. Sau, cel puțin, nu trăise pentru a raporta despre asta.

Soara şi Darra avură grijă de Auben. Nu o puteau muta încă, aşa că o înfăşurară cu grijă în pelerinele termice.

Anakin se uită după Tru. Dispăruse, la fel şi Ferus. Simțindu-se neliniştit, Anakin plecă să vadă ce puneau la cale. Oare Ferus va încerca să-i fure cel mai bun prieten? Ar putea să-i umple mintea lui Tru cu versiunea lui despre motivul pentru care Anakin îi lăsase să lupte singuri cu droizii. Ar putea răstălmăci faptele pentru a-l face pe Anakin să pice rău.

Tru şi Ferus stăteau într-unul dintre compartimentele de serviciu, vorbind în şoaptă. Ferus era ocupat să lucreze la sabia lui Tru. Anakin se opri în umbră. Vorbeau despre el? I se păru că îşi auzise numele. Se concentră cu putere.

— Am observat, îi spunea Ferus lui Tru. Probabil că droidul ăla ți-a pulverizat circuitul de energie.

— Revine la jumătate de putere fără avertisment, spuse Tru cu voce îngrijorată.

Sabia lui Tru trebuie să fi fost avariată în luptă. Dar de ce nu-i spusese Tru lui Ry-Gaul? Un ucenic era obligat să-şi anunțe Maestrul dacă sabia sa era deteriorată.

Ca şi cum ar fi auzit întrebarea lui Anakin, Tru spuse:

— Ştiu că ar fi trebuit să-i spun lui Ry-Gaul. Dar el este atât de corect. S-ar putea să mă lase în afara situațiilor de luptă, sau chiar să mă trimită la Templu.

— Dacă sabia ta este deteriorată permanent, Ry-Gaul ar putea avea dreptate să facă acest lucru, spuse Ferus.

Tipic, gândi Anakin. Ferus trebuia întotdeauna să te informeze despre reguli pe care le ştiai deja pe de rost.

— La urma urmei, continuă Ferus, nu vrei să întâlneşti Sithul fără să ai sabie.

— Nu glumesc, spuse Tru. Această misiune este crucială. De aceea nu pot fi trimis înapoi. M-am gândit că dacă aş putea să o repar fără să fiu nevoit să-i spun lui Ry-Gaul... Tru îşi înfăşură un braț flexibil în jurul spatelui său pentru a-şi îmbrățişa cotul opus, un gest pe care Anakin îl cunoştea bine. Era ceva ce făcea Tru atunci când era deosebit de nervos. Uite, ştiu că n-aş fi primul sau al doilea candidat care să intre în programul de accelerare – tu şi Anakin veți fi primii. Poate că Darra ar putea fi a treia. Dar nu vreau să fiu lăsat în urmă.

Ferus se încruntă.

— Tru, nu avansarea este motivul pentru care ne aflăm aici.

— Nu asta am vrut să spun! spuse Tru, supărat. Vreau să stau alături de colegii mei Jedi pentru că ştim cu toții că întunericul creşte. Avem nevoie de fiecare Jedi. Vreau să fiu acolo.

— Cu toții vrem, spuse Ferus.

Se aplecă deasupra sabiei, reglând-o cu finețe. Anakin nu putea să vadă ce făcea, dar abia aştepta să pună şi el mâna pe sabie. Era sigur că era un tehnician

mai bun decât Ferus.

— În regulă, am reparat-o. Ferus puse mânerul la loc şi îi înmână sabia lui Tru. Nu ar trebui să mai ai probleme. Celula ta de energie este amplificată.

Anakin începu să facă un pas înainte. Dacă Ferus lucrase la celula de putere, asta însemna că Tru trebuia să verifice din nou deschiderea fluxului. Anakin îl mai ajustase înainte, dar s-ar putea să aibă nevoie de o ajustare pentru a compensa creşterea puterii. Oricum, ar fi fost înțelept să verifice de două ori. Anakin ar fi făcut bine să-i spună. Dar se opri când îşi auzi numele.

— De ce nu l-ai rugat pe Anakin să ți-o repare? întrebă Ferus. El se pricepe mai bine la asta decât mine.

— A fost ocupat cu Obi-Wan, murmură Tru.

Anakin îşi dădu seama că Tru evitase întrebarea. Ar fi putut să-i ceară ajutorul. Se încruntă în timp ce-i privea pe cei doi Padawani, cu capetele apropiate.

Tru se îndepărta de el. Putea să simtă asta.

Ferus se ridică în picioare.

— Nu văd niciun motiv să-i spun lui Ry-Gaul, acum că s-a rezolvat. Mai bine ne-am întoarce.

Supărat, Anakin se retrase înapoi în umbră, apoi se întoarse şi se îndreptă spre ceilalți. Se simțea trădat. Tru îl alesese pe Ferus ca să se confeseze. El era cel mai bun prieten al lui Tru – el ar fi trebuit să fie cel care să-l ajute! Evident, Tru îi purta pică pentru că nu-i venise în ajutor.

Ei bine, dacă Tru nu voia ajutorul lui, cu siguranță nu avea de gând să i-l ofere. Cel mai probabil, Ferus făcuse o treabă perfectă. La urma urmei, era aproape să devină Cavaler Jedi.

Ceea ce era ciudat, reflectă Anakin, era că Ferus fusese de acord să păstreze secretul lui Tru. S-ar fi aşteptat ca Ferus să-i spună lui Ry-Gaul despre sabia deteriorată, sau cel puțin să-l încurajeze pe Tru să o facă. În schimb, o reparase el însuşi. Din punct de vedere tehnic, era o încălcare a regulilor, iar Ferus nu încălca niciodată regulile.

Anakin zâmbi. Aşadar, Padawanul perfect nu era chiar atât de perfect.

Se opri lângă epavele vehiculelor pe care misteriosul Sith le mutase cu atâta uşurință. În aer se simțea o tulburare, ca şi cum energia întunecată a Forței încă pulsa în jurul zidului de resturi. Ca şi cum Sithul ar fi dispărut, dar ar fi lăsat în urmă o baltă a întunericului său. Simțea ceva nou în interiorul lui, dar nu-i putea da un nume. Privi spre cenuşiul văii, abia vizibil dincolo de contururile întunecate ale Maestrului său şi ale celorlalți Jedi care se sfătuiau pe platforma de aterizare.

Se concentră din greu. Ce anume simțea? O bătaie de inimă. Era o ființă acolo, undeva, care se îndrepta spre el? Nu era o conexiune... era un apel. Era ceva ce nu-şi dorea, dar ceva care îl atrăgea, care trăgea de el...

Granta Omega? Avea aceeaşi conexiune ca şi Maestrul său? Nu credea. Nu şi de data asta. Nu se simțea cum trebuie. Se simțea... mai mare. Ascunsă.

Sithul.

Anakin privi spre vale. Simți vântul rece suflându-i pe față. Sithul îl chema.

Capitolul 17

Obi-Wan se întoarse spre ceilalți.

— Trebuie să ajungem la crucişătoare. E prea departe să mergem pe jos până în vale. Mai avem doar o oră până la lăsarea întunericului. Nu vrem să intrăm noaptea. Jocasta Nu mi-a dat coordonatele pentru cea mai bună apropiere.

Obi-Wan văzu atât uşurare, cât şi nelinişte pe feţele celorlalți Padawani. Cu toții voiau să meargă. Îşi doreau şi se temeau de asta. Totuşi, nu văzu nicio teamă pe fața Padawanului său. Nu era sigur cum se simțea Anakin.

Ceva se întâmpla... dedesubt. Korribanul îi neliniştea pe toți, Obi-Wan ştia asta. Nici măcar Maeştrii nu erau nerăbdători să intre în vale. Ştiau că se îndreptau spre mari probleme. Ştiau că vor fi dificultăți. Capcane. Atacuri. Surprize. Partea întunecată a Forței îi putea prinde în capcană, îi putea zăpăci. Dar fiecare dintre ei simțea cu tărie că asta era singura lor şansă. Întunericul ascuns pe care fiecare Jedi îl simțea era aici. Îl puteau găsi şi îl puteau expune. Îi puteau pune capăt. Aici. Acum.

Ajunşi la platforma de aterizare din Dreshdae, se grăbiră spre crucişătoarele lor. Anakin sări în cabina de pilotaj. Introduse coordonatele pe care i le dăduse Obi-Wan pentru Valea Lorzilor Întunecați. Va trebui să o găsească cu instrumentele, deoarece nu va fi vizibilă. Apoi vor cerceta zona pentru a se decide asupra unui punct de aterizare. Anakin făcu o verificare înainte de zbor, lucrând rapid, dar cu atenție. Toate luminile indicatoare au devenit verzi. Era gata. Doar că...

Bătu într-un indicator. Lumina deveni imediat verde. Ar fi trebuit să treacă mai întâi de la portocaliu la galben. Doar un lucru mărunt, un indicator pentru deflectoarele de combustibil de la babord. Dacă lumina era roşie, ar fi indicat un deflector înfundat. Chiar şi aşa nu ar fi împiedicat decolarea. Putea să zboare cu un deflector înfundat. Dar de ce nu trecuse indicatorul prin toate culorile?

— E vreo problemă? întrebă Obi-Wan uitându-se la el.

Anakin se întoarse în scaun. Trusa de scule era prinsă de partea de jos a consolei. Una dintre cleme nu se cuplase până la capăt. Ar fi zăngănit în timpul turbulențelor. Ar fi observat asta în timpul zborului până aici.

Cineva fusese la bord.

Prin parbriz, în nava de lângă el, Ry-Gaul făcu un semn cu degetul mare în sus.

— Nu! strigă Anakin. Sări înainte şi apăsă pe comunicator. Nu porni motoarele!

Ry-Gaul se uită la el, nedumerit, şi aprobă din cap.

— Anakin, ce e? întrebă Obi-Wan, încruntându-se la tonul urgent din vocea lui Anakin.

— Încă nu sunt sigur.

Anakin activă rapid trapa şi coborî la motor. Avut nevoie doar de câteva secunde ca să vadă problema. Sări imediat din blocul motor.

— Trebuie să ieşim. Şi cealaltă navă!

Obi-Wan apăsă butonul comunicatorului.

— Evacuați! Acum!

Anakin apăsă controlul rampei în acelaşi timp. El, Ferus, Siri şi Obi-Wan coborâră imediat. Îi întâlniră pe Ry-Gaul, Tru, Darra şi Soara.

— Adăpostiți-vă! strigă Anakin.

Jedii alergară spre partea opusă a platformei de aterizare şi se ascunseră în spatele unui crucişător în timp ce cele două nave erupeau într-o explozie de foc. Simțiră căldura pe fețele lor şi îi lovi un zid de aer.

Anakin se ridică încet. Privi cu regret cadrul scheletic al navei.

— A fost un crucişător drăguț, spuse el.

— Ce s-a întâmplat? întrebă Siri.

— Am văzut o defecțiune la un indicator luminos. Nu s-a aprins.

— Care dintre ele? întrebă Ry-Gaul.

— Deflectoarele de combustibil. Apoi am observat că cineva mi-a folosit trusa de scule. Când m-am uitat la motor, am văzut că cineva aranjase reactorul principal să explodeze la aprindere. Apoi am observat şi un mic cronometru. M-am gândit că, după verificarea înainte de zbor, dacă nu avea loc decolarea, ar fi explodat oricum.

— Bine gândit, spuse Ry-Gaul.

— Foarte bine gândit, completă Soara, privind navele în flăcări.

— Nu mai avem timp, spuse Obi-Wan şi îşi scoase comunicatorul.

— Ce ai de gând să faci? întrebă Anakin.

— Mi-e teamă că Teluron Thacker îşi va găsi curajul.

— Mă îndoiesc că va dori să ne dea o mână de ajutor, spuse Siri.

— Nu trebuie să ne dea o mână de ajutor, spuse Obi-Wan. Doar o navă.

În câteva minute, Thacker opri pe platforma de aterizare într-un speeder mare cu o cupolă portocalie strălucitoare. Se uită la resturile fumegânde ale crucişătorilor, apoi tresări.

— Nu am de gând să întreb.

— Mulțumim pentru asta, spuse Obi-Wan în timp ce Thacker cobora rapid din vehicul.

— Este speederul companiei. Pentru clienți. Thacker se uită îngrijorat la crucişătoarele care fumegau. Nu ar trebui să-l împrumut.

— Vom avea grijă de el, spuse Obi-Wan.

Anakin se uită cu dezgust la speederul mare.

— Va fi ca şi cum ai conduce o sanie antigravitațională. Bătu în aripioarele decorative de la exterior. O sanie stricată, pe deasupra.

— Vom încăpea toți şi ne va duce acolo, spuse Obi-Wan. Condu.

Jedii urcară în speeder. Thacker rămase afară, privindu-i.

— Măcar are câteva blastere cu lunetă, spuse Anakin aprobator, în timp ce examina panoul de instrumente. S-ar putea să ne fie de folos.

— Eşti un prieten al Jedilor, îi spuse Obi-Wan lui Thacker. Nu vom uita asta.

Thacker înghiți în sec.

— Îmi pare rău.

— În legătură cu ce? spuse Obi-Wan în timp ce Anakin pornea motorul.

— Nu este foarte rapidă, sau agilă...

— E în regulă.

— Îmi pare rău! strigă Thacker în timp ce decolau.

— E un tip agitat, spuse Siri, aşezându-se pe scaunul ei.

— Toată lumea e nervoasă pe Korriban, spuse Darra. Poți să-l învinovățeşti?

Anakin ghidă vehiculul deasupra lui Dreshdae, introducând coordonatele în

computer.

— Sosire estimată în zece minute, spuse el, împingând viteza la maxim.

Siri se răsuci.

— Hei, se pare că avem crucişătoare de securitate pe urmele noastre.

Dintr-o dată, unitatea de comunicații scârțâi pe canalul de urgență.

— Atenție, *Koro-1 Deluxe Airspeeder*. Aterizați şi prezentați documentația. Verificăm furtul unui vehicul. Aici patrula armatei Breslei Comerțului.

Obi-Wan apăsă butonul de transmisie.

— Corecție. Proprietarul ne-a împrumutat vehiculul. Vă rugăm să verificați cu proprietarul Teluron Thacker.

— Negativ. Proprietarul Teluron Thacker a raportat vehiculul ca fiind furat. Aterizați sau vă supunem focurilor de tunuri laser.

— Thacker ne-a trădat, le spuse Obi-Wan celorlalți. De aceea era atât de agitat. Cineva a ajuns la el.

— Cineva de care se teme mai mult decât de Jedi, spuse Soara. Anakin, poți să depăşeşti vehiculele de securitate?

— Aveți treizeci de secunde pentru a ateriza, tună unitatea de comunicații.

— În găleata asta? Anakin apucă mai bine comenzile. Dacă trebuie.

— Atunci fă-o, spuse Obi-Wan.

— Țineți-vă bine.

Cuvintele abia ieşiseră de pe buzele lui Anakin că Jedii aproape că fură lipiți de bolta cabinei de pilotaj, când vehiculul intră într-un picaj dur. Speederele armatei se chinuiau să țină pasul cu ei. O explozie de tun laser trecu pe lângă ei, zguduind vehiculul. Anakin puse nava într-o curbă strânsă.

— Haide, haide, murmură el. Poți s-o faci.

A doua explozie fu mai aproape.

— Foloseşte blastere alea cu lunetă, îi ordonă Obi-Wan. Dacă le răspundem cu ceva putere de foc, s-ar putea să se retragă. Dar să nu loviți nimic.

Anakin apăsă pe comenzile blasterelor.

— Au fost dezactivate.

— Grozav, gemu Obi-Wan.

— Atunci trebuie să fugim de ei, spuse Siri.

— Să ne îndreptăm spre mănăstire, sugeră Ry-Gaul. Canioanele ne vor oferi acoperire.

Anakin împinse speederul într-o urcare care îi trânti înapoi în scaune. Încercă un viraj în tirbuşon, o mişcare pe care o putea face cu ochii închişi într-un speeder decent. Acesta gemu din cauza efortului. Comenzile tremurau în mâinile lui, în timp ce proiectilele de blaster se prelingeau pe fuselaj.

— Asta nu va funcționa, mormăi el. Maestre Ry-Gaul, poți să preiei comanda?

Ry-Gaul se strecură rapid în scaunul copilotului, iar Anakin transferă comenzile. Se târî pe lângă ceilalți până în spate.

— Ce faci? întrebă Obi-Wan.

— Dacă pot reduce rezistența aerului, poate merge mai repede. Vorbi cu Soara, care stătea lângă o mică trusă de scule încorporată în peretele cabinei. Dă-mi, te rog, tăiatorul cu fuziune. O să bată vântul, îi avertiză Anakin, înainte să deschidă cupola.

Vântul vui prin cabină. Anakin folosi un servodriver pentru a dezactiva complet cupola. Acesta zbură de pe speeder, lovind prima navă de securitate direct în parbriz.

Lovitura trimise crucişătorul în jos spre suprafața planetei.

— A fost un noroc, murmură Anakin.

Se târî afară pe speeder. Lovit de curenții de aer şi agățându-se de viață ori de câte ori Ry-Gaul vira pentru a evita focurile de tun, Anakin se târî până la aripioarele de la babord. Cu ajutorul tăietorului cu fuziune, tăie legăturile şi dădu jos aripioarele decorative. Fulgerele laser făcură să i se ridice părul de pe ceafă, în timp ce încărcătura energetică tremura prin aer. Anakin se ținu cu genunchii în timp ce făcea tăieturi adânci în învelişul de plastoid strălucitor şi arunca aripioarele.

Apoi se târî iar în speeder.

— E mai bine? îl întrebă el pe Ry-Gaul.

— Mai bine. Pot să-l duc dincolo de viteza maximă.

Spre surprinderea lui Anakin, Ry-Gaul îşi înclină capul spre comenzi, chiar dacă vira brusc la stânga şi intră în picaj.

— Preia comanda.

Simțindu-se mulțumit, Anakin se strecură înapoi în scaunul pilotului. Un Maestru Jedi îi pasase comenzile! Ry-Gaul era renumit ca pilot şi credea că Anakin era capabil să se descurce mai bine cu zborul evaziv.

Ce zici de asta, Ferus!

Anakin continuă să forțeze speederul. Chiar şi atunci când munții se profilară în față, nu încetini. Vehiculul coborî în vale. Făcu o buclă în jurul unui vârf şi se scufundă într-un canion presărat cu bolovani. Celelalte trei speedere de securitate ale armatei rămase îi urmară. Anakin ținu nava aproape de sol. Acest tip de zbor îi era natural. La urma urmei, se antrenase pe ataşele pentru curse. Trecu prin canion ca şi cum ar fi fost o cursă de ataşe. Zbura peste bolovani, se strecura printre formațiuni naturale, simțind obstacolele înainte ca acestea să apară. Un speeder din spatele lui îşi atinse o aripă şi scăpă de sub control.

— Încă unul doborât, spuse Obi-Wan.

Anakin îşi permise o clipă să se uite la Maestrul său. Îi plăcea întotdeauna să-l facă pe Obi-Wan să pălească. O formațiune înaltă ieşi din fundul canionului. Anakin se îndreptă direct spre ea.

— Anakin, accelerezi...

— Asta e ideea.

— Speederul ăsta nu are o asemenea manevrabilitate...

— Cred că o să aflăm.

În ultima secundă posibilă, Anakin forță comenzile. În loc să se întoarcă, merse drept în sus. Partea de jos a speederului derapă de-a lungul formațiunii. Zgomotul metalului care țipa acoperi sunetul motorului. Fumul se ridică în jurul lor.

Obi-Wan văzu urme de flăcări pe corpul speederului. Închise ochii, nevrând să mai vadă.

Speederul de securitate din spatele lor încercă aceeaşi manevră şi se izbi frontal de stâncă. Cel de-al doilea vră, doar pentru a-şi tăia o aripă. Aripa se târî pe podeaua canionului, încetinind aparatul până când se opri.

Anakin continuă să zboare drept în sus. Când ajunse deasupra, îndreptă aparatul de zbor. Focul de pe cele două aripi se stinse în valul de aer. Nimeni nu spuse nimic pentru o clipă.

Apoi, Obi-Wan îşi curăță gâtul.

— Şi acum, partea cea mai grea, spuse el.

Capitolul 18

Deciseră că nu puteau risca să zboare pe deasupra văii. Lordul Sith fusese cu un pas înaintea lor încă de când ajunseseră pe Korriban. Ştia că vor veni. Doar că trebuiau să ajungă la el într-un mod în care nu se aştepta. Vor intra pe jos.

Anakin ateriză speederul, acum distrus, pe o margine stâncoasă a muntelui, strecurându-l între peretele muntelui şi prăpastia abruptă. Valea Lorzilor Întunecați se afla la mică distanță în josul muntelui. Coborâră versantul, mergând repede, dar păstrându-şi energia pentru ceea ce avea să urmeze.

Munții erau abrupți şi se înghesuiau ca nişte fiare răutăcioase, cu stânci care îi apăsau din ambele părți. Din când în când, bolovanii se prăbuşeau fără avertisment, făcându-i să sară pentru a fi în siguranță. Amurgul prelungit încă rezista, dar lumina se stingea treptat. Întunericul care se apropia era slab nuanțat în roşu.

Când, în sfârşit, văzură în depărtare Valea Lorzilor Întunecați, încetiniră şi apoi se opriră. Valul care venea spre ei îi făcu să se oprească. Fractura Forța pe care o simțeau în jurul lor, sfâşiind-o. Se aşteptaseră să simtă mai puternic partea întunecată, dar nu-şi dăduseră seama cât de concentrată va fi.

Ştiau că mormintele Sith care populau valea erau proiectate pentru a amplifica energia întunecată. Era o prezență fizică pe care Jedii o puteau simți, apăsându-le pieptul. Îi făcea să se întindă instinctiv spre mânerul sabiei de lumină.

Vântul se înteți, apucându-i de mantii cu degete de gheață. Norii cu nuanțe roşii se ciocniră, rostogolindu-se pe cer cu o nouă viteză. Erau singuri în mijlocul unui peisaj aspru, şi chiar şi stâncile îi avertizau să stea departe. Nisipul părea să le sugă paşii, iar vântul îi împingea înapoi. Aerul avea un gust urât şi stricat.

Obi-Wan voia să spună ceva. Trebuia să existe o frază care să-i încurajeze, să-i facă să se simtă mai puțin abandonați pe acest tărâm al întunericului şi al umbrelor.

Ry-Gaul fu cel care vorbi.

— Fie ca Forța să fie cu noi.

Şi, bineînțeles, asta fu ceea îi învigoră, ceva ce rostiseră de atâtea ori – unul altuia, Padawanilor lor –, cuvintele care se simțeau atât de bine în gurile lor, cuvintele care erau mai mult decât cuvinte, care trăiau în visele lor.

Merseră mai departe.

Se opriră chiar în fața intrării în vale. Stâncile erau atât de apropiate încât nu puteau sta unul lângă altul. Rândurile de stânci ascuțite ca briciul ieşeau din fiecare parte, pe rând, până în vârf, astfel încât un vehicul nu ar fi putut manevra pentru a pătrunde. Stâncile creau umbre adânci, griul transformându-se în negru.

Obi-Wan examină cu atenție părțile laterale ale intrării. Nu putură vedea nicio urmă de arme sau măsuri de securitate. I se părea imposibil ca ei să poată intra, pur şi simplu.

— Trebuie să fie o capcană, spuse el. Jocasta Nu spune că legenda susține că mormintele erau păzite de bestii tuk'ata[1]. Erau în slujba Sithului.

— Tuk'ata? întrebă Ferus.

— Creaturi gigantice. Cu trei rânduri de dinți, gheare de 15 centimetri şi trei

[1] Tuk'ata – creaturi clasificate drept fiare de război Sith, cunoscute şi sub numele de câini Sith.

coarne, explică Obi-Wan. Se pot deplasa pe patru picioare sau pe două şi au două extensii asemănătoare unor aripi – nu aripi funcționale, ci cu țepi otrăvitori. Sunt foarte rapide.

— Să vedem, zise Darra. Înțepături, gheare, dinți, coarne. Genul meu preferat de creaturi.

— E o legendă, îți aminteşti? întrebă Anakin, încercând să-şi mențină vocea calmă.

— Eu... nu... cred... asta, spuse Tru, cu ochii pe stânci.

Acolo, umbrele se formau în fiare care se ridicau încet, întinzând gâturi lungi şi adulmecând aerul. Erau cu siguranță tuk'ata, şi se ridicaseră – patru, apoi şase, apoi zece. Urletele lor păreau să despice norii. Saliva cu tentă sângerie se scurgea din rândurile lor triple de dinți. Cu o flexie a picioarelor lor puternice, săriră de pe o lespede pe alta, apoi făcură cu uşurință ultimul salt, aterizând şi ridicându-se din nou pe picioarele din spate, pregătindu-se să atace.

— Am menționat că pot sări? întrebă Obi-Wan.

Jedii îşi ridicară săbiile de lumină.

Capitolul 19

Vicioşii tuk'ata se mişcau cu viteza fulgerului. Nu aveau o strategie de atac. Nu aveau nevoie de una. Atacau cu dinți şi gheare sclipitoare şi înțepături biciuitoare.

Anakin sări spre tuk'ata din față. Voia să fie primul care îl doboară. Bestia se învârti, cu ochii galbeni şi amenințători. O gheară masivă străbătu aerul. Anakin o prinse cu sabia, iar fiara urlă. Asta nu făcuse decât să o înfurie. Trebuia să lovească un punct vulnerabil. Îi văzu pe Ferus şi Siri atacând împreună un tuk'ata, mişcându-se în acelaşi ritm. Poate că ar fi trebuit să-şi aştepte propriul Maestru, dar cu o privire rapidă peste umăr, văzu că Obi-Wan era ocupat cu doi tuk'ata deodată, în timp ce Ry-Gaul şi Tru se grăbeau să-l ajute.

Creatura se năpusti din nou asupra lui şi, anticipând mişcarea, Anakin se feri şi se rostogoli, încercând să lovească în pieptul bestiei, unde presupunea că o va ucide lovitura. Spre surprinderea lui, înțepătura îi ateriză pe braț. Nu se aşteptase la acea amplitudine de mişcare. Instantaneu, brațul îi luă foc, deşi înțepătura abia îl atinse. Anakin îşi întoarse sabia în cealaltă mână, blestemându-şi ghinionul. Tuk'ata lovi, fără îndoială, urmărindu-şi avantajul. În timp ce prada era imobilizată de otravă, bestia putea să o termine. Dar Anakin reuşi să se întoarcă cu spatele şi să lovească, de data asta îngropându-şi sabia în mijlocul capului creaturii. Auzi sfârâitul şi mirosi fumul. Ochii galbeni se rotiră, iar creatura căzu moartă.

Ry-Gaul şi Tru erau încolțiți de doi tuk'ata. Obi-Wan era ocupat cu o bestie masivă, mai mare şi mai feroce decât celelalte. Anakin sări pe spatele tuk'ata-ului care se îndrepta spre Maestrul său, sperând să-i distragă atenția. Bestia se cabră, cu ambele aripi înțepătoare fluturând, în timp ce Anakin executa un dans rapid şi evaziv pentru a le evita. Obi-Wan avansă, atacând tuk'ata cu o serie de lovituri puternice. Creatura se clătină, iar Anakin reuşi să-i taie gâtul înainte să fie aruncat de pe spatele ei. Tuk'ata urlă, se cabră, iar Anakin şi Obi-Wan săriră din calea ei. Fiara se prăbuşi şi se zbătu, apoi rămase nemişcată.

Cei doi se mişcară rapid, întorcându-se să atace unul dintre tuk'ata care îl urmărea pe Tru. Cu un răget, în schimb, animalul se întoarse spre ei, învârtindu-se în cerc şi lovind, încercând să îşi înfigă ghearele şi dinții în Obi-Wan. Acesta îşi folosi lansatorul de cablu şi îl ancoră se cornul creaturii. Cu ajutorul cablului, se balansă în sus şi în exterior, sabia sa fiind o pată de mişcare în timp ce ataca din nou şi din nou. Creatura urlă, încercând să-l îndepărteze pe Obi-Wan cu ghearele. Anakin reuşi să-i dea lovitura de grație în piept, iar Obi-Wan se desprinse de creatură şi ateriză, cizmele sale lovind pământul. Urletele bestiilor se amestecau cu zumzetul săbiilor, în timp ce Jedii le înfruntau atacurile mişcându-se şi contraatacând.

Valul bătăliei se schimbase. Cinci tuk'ata zăceau morți, iar alți doi erau răniți mortal. Anakin şi Obi-Wan reuşiră să facă echipă cu Ry-Gaul şi Tru, mai întâi să simuleze alternativ atacul pentru a deruta creatura, apoi să o taie în mai multe locuri.

Soara şi Darra, lucrând împreună în obişnuita lor muncă impecabilă de echipă, ținuseră cumva la distanță doi tuk'ata. Rănite, cele două animale contraatacară, dar Darra şi Soara erau prea rapide, prea agile şi prea puternice.

În cele din urmă, toate tuk'ata zăceau moarte sau muribunde, strigătele lor răsunând de pietrele muntelui.

— Cam atât se poate spune despre legende, zise Anakin, oprindu-şi sabia.

Acum puteau, pur şi simplu, să meargă prin pasajul îngust şi să intre în vale. Dar partea întunecată se izbi de ei, cu o lovitură. Pentru o clipă, se opriră să lupte cu senzația, atrăgând Forța pentru a o amortiza.

Mausoleele umpleau valea. Tăiate din lespezi de munte, şlefuite de sclavi şi apoi lovite de intemperii de-a lungul a sute de ani, erau încă enorme, înalte şi late, cu coloane şi turnulețe. Statuile mamut, asemănătoare cu cele din hangarul de aterizare, stăteau ca nişte paznici în fața mormintelor. Pe vârfurile stâncilor, erau cocoțate statuile antice ale unor creaturi oribile, părând gata să lovească.

Era o vale menită să bage frica în fiecare inimă.

— Va trebui să cercetăm fiecare mormânt, spuse Soara.

— Oh, ce bine, şopti Darra în sinea ei.

Obi-Wan se uită la Anakin.

— Eşti rănit, spuse el, îngrijorat.

— Nu-i nimic.

— Ăsta a fost doar începutul bătăliei, Anakin, îl avertiză Obi-Wan cu severitate. Lasă-mă să te tratez.

Anakin îşi dezgoli brațul. Obi-Wan îi administră rapid bacta. Senzația de arsură se atenuă oarecum. Anakin simți răcoarea medicamentului pe piele. Cu recunoştință, îşi băgă brațul înapoi în tunică, mulțumindu-i Maestrului său cu privirea. Apoi auzi ceva – voci şoptite, la fel cum auzise la sosire. Văzu că şi ceilalți le auzeau. Joase, guturale, insistente. Şi totuşi, ce spuneau? Era imposibil de zis. Ceva rău. Ceva ce nu dorea să audă.

— Se trezesc, spuse Ry-Gaul.

— Ştiu că suntem aici, fu de acord Siri.

Lorzii Sith morți, care dormeau în interiorul imenselor mausolee de piatră, simțiseră prezența Jedilor. Energia întunecată se revărsa din morminte. Anakin putea să-i simtă gustul: furie, cruzime şi durere.

— Să încercăm primul mormânt, spuse Obi-Wan.

Nu e acolo! voia Anakin să strige. Dar nu înțelegea de unde ştia asta. Nu putea avea încredere în el însuşi. Putea fi vorba de vreun Sith care încerca să-l deruteze.

Frustrarea se încolăcea în el. Ura acest sentiment. Voia să poată avea încredere în ceea ce ştia. Şi voia să ştie totul. Asta ar fi fost adevărata putere.

— Rămâneți împreună, spuse Soara.

Mormântul era masiv. Două creaturi de piatră îl păzeau, cu dinții scoşi, cu ghearele în poziție de atac. Acum, Anakin le recunoscu ca fiind tuk'ata. Obi-Wan apăsă pe uşa de piatră, iar aceasta gemu când se deschise. Intrară înăuntru, ținându-se aproape unul de celălalt, cu săbiile pregătite, servind atât pentru iluminare, cât şi ca apărare... Mormintele se întindeau de-a lungul peretelui, plăci de piatră cu figuri sculptate în mărime naturală aşezate deasupra, reprezentând Lorzii Sith morți. Şoaptele din aer deveneau tot mai puternice. Anakin le simțea pe pielea lui ca pe nişte bufeuri mici de aer viciat.

Încălcare... nu puterea Sith... întunericul porunceşte... fără milă...

Anakin auzi cuvinte la întâmplare, şuierate cu ură. Apelă la Forță pentru a-l ajuta să transforme cuvintele în zgomot static fără sens.

Întunericul era absolut. Strălucirea săbiilor lor de lumină abia îl străpungea.

Mai merseră câțiva paşi. Dintr-o dată, Darra strigă. Un schelet uman ieşi din colțul întunecat şi se izbi de ea, trântind-o la pământ. Oasele o prinseră ca într-o cuşcă. Încercă să le taie cu sabia, dar nu-şi putea mişca brațul. Sabia Soarei zbură prin aer. În câteva secunde, oasele deveniră praf. Apoi făcu un pas înainte pentru a o ajuta pe Darra.

— Ai grijă..., începu Obi-Wan.

Era prea târziu. O plasă de energie căzu din tavan, prinzându-le pe Soara şi Darra. În acelaşi timp, focuri de armă răsunară prin mormânt, în zigzag. Nu-şi puteau da seama de unde veneau. Obi-Wan sări să le protejeze pe Soara şi Darra. Tru şi Ry-Gaul înaintară, încercând să detecteze sursa focului. Anakin îi urmă, în timp ce Ferus şi Siri tăiau plasa de energie, încercând să le elibereze. Din spatele mormântului, izbucni o minge de foc. Se rostogoli spre ei, rapidă şi mortală.

— Trebuie să ieşim de aici! strigă Obi-Wan.

Soara începu să se elibereze din plasă, apucând-o pe Darra de braț şi trăgând-o afară. Jedii se repeziră spre uşă. Aceasta era sigilată ermetic.

Erau prinşi în capcană.

Capitolul 20

Nu mai era altundeva unde să meargă decât în sus. Căldura mingii de foc îi pârli în timp ce săreau. Trecu pe sub ei şi se izbi de uşă. Jedii reuşiră să se țină în aer, folosind Forța, pentru secundele cruciale de care aveau nevoie. Apoi priviră cu uimire cum focul trecu prin uşa închisă. Coroziv, anihilator, focul mâncase piatra.

Jedi aterizară pe cenuşa încă aprinsă şi reuşiră să iasă afară. Focul se stinse de la sine până când rămăsese doar o grămadă de cenuşă pe podea.

— Eşti în regulă? o întrebă Soara pe Darra.

Darra aprobă din cap, dar încă părea să tremure din cauza impulsurilor electrice din plasa paralizantă.

Obi-Wan ştia un lucru. Nu puteau să cerceteze fiecare mormânt în felul acesta. Şi-ar fi pierdut energia, şi-ar fi pierdut concentrarea. Privi mormintele. Se întinse, pipăind fiecare loc întunecat, trimițându-şi concentrarea în fiecare colț. Îl simți din nou. Omega era acum aproape de scopul său. Obi-Wan îi putu mirosi triumful.

Se întoarse.

— Acolo. Arătă cu degetul în josul rândului. Zan Arbor şi Omega sunt acolo. Au plecat să se întâlnească cu Sithul.

Pârliți de foc şi însângerați de tuk'ata, se îndreptară ca un singur trup spre mormântul indicat de Obi-Wan. Anakin ştia că se afla acolo. Sithul se afla undeva în vastul mormânt. Aştepta. Urmărea totul. Dar nu-l interesa Omega. Ci Jedii.

Când intrară, părea chiar mai întunecat decât fusese primul mormânt. Aerul era închis şi mirosea a descompunere. Mormintele de aici erau în stare mai proastă, se prăbuşeau, unele dintre ele fiind putrezite atât de mult încât puteau vedea trupurile dinăuntru, înfăşurate în giulgiuri.

Obi-Wan îşi ridică sabia. Din strălucirea acesteia, putură vedea pictogramele de pe pereți, imagini mâzgălite cu roşu, care se decoloraseră. Imagini ale faptelor făcute de Sith. Războaie. Masacre.

Anakin îşi întoarse fața.

Alătură-te nouă... Întunericul cucereşte... gloria dominării...

Anakin văzu unul dintre giulgiuri ridicându-se. Straturile de zdrențe cenuşii şi putrezite căzură. Apoi oftă, şocat. Era mama lui, Shmi. *Annie*, strigă ea. *Annie*.

— Mamă.

Cuvântul îi fu smuls din corp. Cât de mult îşi dorise să spună din nou acel cuvânt, să o vadă din nou? Jedii erau cei care îl țineau departe de ea, Jedii erau cei care îl luaseră de lângă ea...

— Anakin! Vocea lui Obi-Wan era ascuțită. Este o iluzie. Nimic mai mult.

Anakin înghiți în sec. Giulgiul era din nou în criptă. Privi la ceilalți, stânjenit.

Ferus îl privi cu milă.

Milă! Ura pentru Ferus îl inundă din nou. Se făcuse de râs în fața lui!

Viziunile apărură apoi pentru toți. Lorzii Sith se ridicaseră şi se îndreptau spre ei, cu gurile întredeschise, cu mâinile încleştate, apoi se dezintegrau asupra lor cu mirosuri şi gusturi urâte. Jedii merseră mai departe, printre viziunile cadavrelor, printre şoapte, printre batjocuri.

Sunteți orbi, sunteți proşti şi nu înțelegeți nimic...

Partea întunecată a Forței era ca o perdea groasă pe care Anakin nu o putea da la o parte. Îi intra în gură şi în ochi şi simțea că-i poate încetini mâinile, că-i poate opri picioarele. Cu toate astea, continuă să meargă, să se mişte. Nu mai era nimic de făcut. Trebuia să ajungă până la capăt.

Creaturile sculptate în piatră care stăteau pe lespezi îşi luau zborul în imagini strălucitoare de foc şi distrugere. Tru se feri când una dintre ele zbură direct în fața lui, dar creatura nu deveni decât particule de praf. Anakin îl văzu pe Tru strângând şi mai tare sabia. *Sabia lui Tru!* Uitase să-i spună să verifice citirea deschiderii de flux! Se îndepărtase, furios şi rănit. De ce nu-şi adusese aminte? Vroia să uite?

Nu putea s-o facă acum. Dacă ar fi făcut-o, Maeştrii ar fi aflat că sabia lui Tru se stricase şi că nu-i spusese lui Ry-Gaul. S-ar fi băgat, pe Tru şi pe el, în necazuri. Iar Ferus probabil că o reparase perfect, aşa cum făcuse cu toate celelalte.

Ceea ce eşti şi ceea ce faci nu înseamnă nimic pe lângă ceea ce suntem şi putem face noi... Gândul la Ferus făcu furia să țâşnească prin Anakin. Era ca ceva dur în interiorul lui. Îl umplea. I se părea firesc, i se părea corect, să-şi lase furia să crească. De ce încercase să şi-o înăbuşe? Avea tot dreptul să o simtă! Simțind-o acum, îi dădea putere.

Obi-Wan ridică o mână.

— Opriți-vă. Capcană de energie.

Anakin nu putea vedea nimic. Totul era întunecat, cu excepția luminii de la sabia lui Obi-Wan. Acesta vorbi pe un ton jos.

— Concentrații de putere întunecată. Sunt capabile să imobilizeze un Jedi pentru o perioadă de timp.

— Eu nu văd nimic, spuse Ferus.

— Uită-te în altă parte, apoi uită-te înapoi. Foloseşte Forța, îl instrui Siri.

Anakin se uită în altă parte, apoi se uită înapoi. Surprinse în aer o foarte slabă strălucire de violet. Apăruse şi apoi dispăruse. Puteai să o ratezi dacă clipeai.

— O văd, spuse Darra.

— Vor fi mai multe, îi avertiză Obi-Wan. Padawanii trebuie să fie foarte atenți. Cel mai probabil nu veți putea scăpa singuri. Rămâneți aproape de Maeştrii voştri.

Înaintară, evitând capcana.

Râsul despică aerul fetid.

— Nu mă aşteptam la mai puțin de la tine, Obi-Wan.

Vocea veni de nicăieri. Batjocoritoare, sigură pe sine. Granta Omega.

Obi-Wan se opri. Omega ieşi încet din spatele unui mormânt, la câțiva metri în față. Bătu cu un deget pe centura sa utilitară.

— Chiar credeai că poți să eviți câteva capcane şi să mă prinzi?

— Întoarce-te aici, prostule, şuieră Zan Arbor, apărând în spatele lui din întuneric. De ce trebuie să vorbeşti mereu cu el?

În rochia ei albastră de shimmersik arăta la fel de bine îngrijită ca întotdeauna, cu părul blond adunat pe cap într-o abundență de împletituri îngrijite.

— Pentru că mă simt bine, spuse Omega. Fața lui frumoasă se încreți într-un zâmbet larg. Părea complet acasă în groaznicul mormânt. Am, să vedem – unu, doi, patru, opt Jedi – toți trimişi să-l captureze pe micuțul de mine!

— Ai uitat că sunt şi eu aici? răbufni Zan Arbor. Tipic. Eram un duşman al Jedilor înainte să te naşti tu, Granta.

— Tatăl meu a fost duşmanul lor înaintea mea, spuse Omega.

Xanatos. Tatăl lui Omega, fostul Jedi care încercase să-l distrugă pe Qui-Gon. Obi-Wan îi spusese lui Anakin despre el. Fiul său păstra aceeaşi aroganță, aceeaşi cruzime, aceeaşi nevoie neostoită de a-i răni pe Jedi, de a-i face să plătească pentru tot ceea ce le lipsea lor înşişi. Onoarea nu însemnase nimic pentru Xanatos şi nu însemna nici pentru Omega. Doar puterea. Doar răzbunarea.

Zan Arbor flutură o mână.

— Ăsta nu e un concurs. Mă duc mai departe. Sith sau nu, abia aştept să plec de pe planeta asta. Vino cu mine. Ne aşteaptă. Haide, îl îndemnă ea brusc. Va avea el grijă de Jedi – ne-a promis asta. E pe cale să ne dea tot ceea ce am muncit pentru el. Resurse. Secretele galaxiei. Bogăție. O armată a noastră, Granta!

Dar Omega nu se mişcă.

Aşa avea să vină distrugerea lui, gândi brusc Anakin. Recompensa pe care urma să o primească nu însemna nimic în fața răzbunării sale personale.

— Pot să mă ocup eu de asta, spuse Omega. Cu ajutorul lui.

— Pot să-ți reamintesc ceva? explodă Zan Arbor de exasperare. Tu nu eşti Sith!

— Te-am surprins la fiecare pas, Obi-Wan, spuse Omega, ignorând-o. Şi nici măcar nu cunosc secretele părții întunecate! Îți poți imagina de ce sunt capabil acum, în acest loc, unde chiar şi zidurile îți sunt duşmani?

Obi-Wan îi susținu privirea. Anakin se uită la el. Văzu că Obi-Wan nu avea nicio dorință să vorbească. În privirea lui, Anakin nu detectă nici furie, nici răspuns la ironiile lui Omega. Exista pur şi simplu voința sumbră de a termina treaba. Omega nu avea cum să părăsească acest mormânt decât dacă Obi-Wan îl conducea afară.

— Nu vrei să vorbeşti cu mine, Obi-Wan? Îmi oferi tratamentul tăcerii? Îmi strici plăcerea.

Omega scoase un oftat teatral şi îşi ridică mâna, dezvăluind un blaster KYD-21. Anakin îl recunoscu. Rapid, precis, compact.

— Trebuie să recunosc, e neplăcut că Jedii m-au găsit aici. Dar, într-un fel, este un sfârşit atât de delicios. Acum sunt invincibil, vezi tu. Lupt cu puterea Sithului în spate. Şi asta înseamnă că pot să te privesc cum mori, Obi-Wan. Pe tine şi pe ucenicul tău. Abia aştept. Vrei să mă urmezi până acolo, sau ți-e prea frică să te confrunți în sfârşit cu înfrângerea ta?

Nu apucase mai mult de flexarea unui muşchi al degetului pentru a trage înainte ca Obi-Wan să explodeze în mişcare. Alergă spre Omega, cu sabia ținută într-o manevră ofensivă clasică. Fulgerele de blaster veniră repede şi furios. Obi-Wan îl devie pe fiecare dintre ele, învârtindu-şi sabia într-un arc larg.

O duhoare oribilă ieşi brusc din spatele lui Omega. Acesta zâmbi, ca şi cum ar fi ştiut ce urma să se întâmple. Fără îndoială că ştia. Apoi veniră strigoii. Zombi de pe Korriban, înviați de Sith pentru a păzi mormintele.

Anakin citise despre ei, dar nu crezuse niciodată că îi va vedea; Sithul trebuie să-i fi activat pentru a-l apăra pe Omega şi pământul sacru al Ordinului Sith. Zombii erau obişnuiți să mănânce carnea din morminte; acum aveau în minte ținte vii. Şi aveau blastere şi detonatoare pentru a face asta. Acum ieşeau din întuneric, din specii diferite, dar toți se mişcau cu acelaşi mers ciudat şi şovăitor… aerul prinse viață cu fum şi foc. Revenindu-şi după clipa de şoc, Anakin se mişcă pentru a-l flanca pe Obi-Wan. Zombii aveau o forță mai mare decât cei vii. Erau pe jumătate putreziți, o privelişte înfiorătoare. Anakin nu se uită la privirile lor moarte. Lovi fără milă, sabia sa deviind focului lor în timp ce îi tăia în bucăți. Erau un obstacol, nimic mai mult. Un truc de vrăjitor, de demult. Nu avea să lase ca înfățişarea lor macabră

sau mâinile lor însângerate să-l descurajeze. Trebuia să participe la capturarea lui Omega. Lucrând împreună, el şi Obi-Wan deviară focul în timp ce se îndreptau spre Omega, care se retrăgea în mod constant. Zan Arbor dispăruse. Pentru Anakin, ea încetase să mai conteze.

Apoi, întunericul se animă cu viziuni. Lorzi Sith, puternici în armurile lor, terifianți cu fețele lor putrede şi însângerate. Se năpustiră asupra Jedilor, doar pentru a dispărea într-o ploaie de umbre sfărâmicioase. Anakin încercă să nu tresară, să-şi țină ochii pe focurile de blaster, dar confuzia era peste tot.

Partea întunecată a Forței era ca o prezență, interferând cu concentrarea şi secătuindu-le energia. Jedii se întinseră unul către celălalt, invocând Forța pentru a lupta cu partea întunecată, cu strigoii care continuau să vină.

Anakin o văzu pe Shmi ridicându-se şi căzând, ridicându-se şi căzând. Simți nevoia familiară, vina familiară. Sentimentele îl copleşiră şi Obi-Wan trebui să sară în fața lui pentru a-l proteja de un detonator care se îndrepta spre el. Obi-Wan îl smulse din aer.

Ei nu m-au ales, şi totuşi lupt pentru ei, gândi Anakin cu furie. *L-au ales pe Ferus, şi totuşi trebuie să lupt pentru a-l proteja, pentru a-i proteja pe ei. Maestrul meu nu m-a protejat, de ce fac asta?*

Un Lord Sith fantomă îi zâmbi. Apoi întinse o mână.

— Anakin. Vocea lui Obi-Wan era aproape. Păstrează-ți concentrarea.

Concentrarea lui. Da. Bineînțeles că partea întunecată îl va urmări, nu doar cu fantomele Sith, ci şi cu fantomele din creierul lui. Cu gânduri care nu erau ale lui. Anakin apelă la Forță pentru a-l ajuta să lupte cu vocile. Apoi simți că i se limpezeşte capul.

Tru sărise pe un mormânt pentru a lupta cu doi zombi. Cu brațele şi picioarele sale flexibile, se mişca ca un val care se rostogolea. Doborî trei detonatoare termice care zburau prin aer. Îşi învârti sabia într-un arc de cerc, dar aceasta pâlpâi. Anakin privi cu groază cum bâzâia, lama pâlpâind, iar şi iar. Îşi pierdea puterea!

Tru se afla în mijlocul lor. Obi-Wan nu-l văzuse. Pornise înainte, drumul spre Omega fiind acum liber. Totul în Anakin striga să-l urmeze pe Obi-Wan, să participe la capturarea lui Omega. Cu excepția unui singur lucru. Prietenia.

Dar ezită prea mult. În timp ce privea, Ferus şi Tru schimbară o privire. În acelaşi timp, Ferus şi Tru îşi aruncară săbiile prin aer. Tru o prinse pe cea a lui Ferus, iar Ferus o prinse pe cea a lui Tru. Re-energizat, Tru lovi strigoii, tăindu-le membrele şi doborând cadavrele vii.

Ferus căzu într-o poziție de rezervă cu sabia pe jumătate alimentată. Dar, deodată, Omega apăru din nou. Se furişase prin spatele mormintelor. Zan Arbor reapăru lângă el. Anakin îşi dădu seama că încercau să-i păcălească pe Jedi. Îşi instalaseră cea mai mare parte a puterii de foc în mijlocul mormântului. În timp ce Jedii se aşteptau ca ei să se retragă în spate, de fapt erau pe cale să scape pe uşa din față. Apoi o văzu din nou, pâlpâirea din colțul ochiului, o pelerină care se înfăşura la fel de repede ca o lovitură de şarpe.

Sithul stătea la intrarea în mormânt. Aşteptând. Fața îi era ascunsă în umbra glugii. Zan Arbor se grăbi spre el.

Anakin îşi smulse atenția înapoi la Tru. Pentru că Ferus păzea spatele lui Tru, el era singurul care se afla în calea lui Omega. Maeştrii Jedi erau cu toții în fruntea luptei. Sabia lui Ferus pâlpâi în întuneric. Văzând că era în pericol, Darra sări în forță spre Ferus, cu sabia ținută sus, hotărâtă să-l salveze.

Anakin văzu zâmbetul de pe fața lui Omega când trase. Fulgerele o loviră pe Darra direct în piept. Ea căzu, păstrându-şi totuşi corpul între Omega şi Ferus.

Soara strigă. Anakin simți cum momentul se transformă într-un timp imposibil de lung, un timp care îngheță totul, chiar şi inima lui. Văzu cum rochia albastră de shimmersilk se mişca ca o briză în timp ce Zan Arbor profita de distragerea atenției pentru a se repezi spre intrare. Un fulger albastru de Forță erupse în întuneric, o barieră care o proteja de ceilalți, oferindu-i spațiu pentru a fugi.

Îl văzu pe Tru deschizând gura într-un urlet. Îl văzu pe Ferus cum căzu în genunchi şi se târî spre Darra, îl văzu cum încasa un proiectil de blaster în umăr şi continua să meargă. O văzu pe Siri sărind în față pentru a-i apăra pe toți, o văzu pe Soara zburând prin aer într-un salt mare de Forță pentru a fi lângă Padawana ei. Văzu capul Darrei întorcându-se spre el, cu obrazul lipit de pământ. Văzu pelicula tulbure din ochii ei, şocul de a fi primit lovitura. O văzu, ca şi cum ar fi fost o luptă fizică, cum îşi aduna curajul pentru a accepta lovitura.

Văzu toate astea, şi totuşi nu se mişcă. Şi apoi Omega se mişcă, inversând din nou cursul, retrăgându-se rapid departe de mormânt.

Cu furia zugrăvită pe față, Obi-Wan se îndepărtă de Jedi şi îl urmă.

Timpul real se întoarse în grabă, dar nu era suficient.

Anakin se îndepărtă de Darra şi alergă după Maestrul său.

Capitolul 21

Mormântul se îngusta în spate. Duhoarea aproape că îl făcu pe Anakin să se înece. Era ca şi cum tot ce era infect era concentrat aici. Abia îl putea distinge pe Obi-Wan în față, alergând, atacând strigoii care îl păzeau pe Omega, ce îl înconjurau în permanență ca un nor de carne putrezită.

Anakin țâşni în viteză. Maestrul său lupta cu o rapiditate şi o precizie incredibile. Anakin simțea Forța ca pe un mare val pulsând, accelerând şi învăluind, care îl împingea pe Obi-Wan spre adversarul său. Spre destinul său.

Destinul meu, gândi Anakin. *Al meu!*

Se concentră atât de mult asupra Maestrului său, asupra nevoii de a-l prinde din urmă, încât intră într-o capcană energetică. Anakin fu prins. Nu se mai putea mişca. Frustrat, înfuriat, tăie cu sabia cuşca invizibilă. Nu se putu elibera. Lovi cu piciorul. Lovi cu tot ce putea. Era prins. Întâlnise o putere mai mare decât a lui.

Imposibil!

— Maestre! Strigă el, dar Obi-Wan nu îl auzi.

Capcana de energie îi aspirase vocea din aer şi o întemnițase.

Am nevoie doar de Forță. Obi-Wan a spus că un Maestru poate invoca Forța şi poate lupta cu capcana. Sunt la fel de bun ca un Maestru. Pot să fac asta.

Ciudat, totuşi. Putea să ajungă la Forță, dar viziunile îi stăteau în cale. Şi nu viziuni din partea întunecată. Viziuni despre ceea ce tocmai se întâmplase. Gura lui Tru, deschisă într-un urlet de groază şi neîncredere. Darra, căzută, cu ochii mari din cauza şocului. Darra, cu capul întors spre el, cu obrazul în praful mormântului.

O mai văzuse aşa şi înainte, când fusese rănită pe Haariden. Simțise că rănirea ei de atunci fusese din vina lui. Neîncrezător în abilitățile ei, dar sigur de ale lui, sărise să o protejeze şi în schimb se izbise de ea. Se crezuse un luptător mai bun şi, din cauza asta, o împinsese în focul blasterului. Ea nu îi reproşase niciodată asta.

Îi văzu din nou fața, atât de palidă. Panglica luminoasă pe care o țesea mereu prin coada ei de Padawan, stând în praful mormântului. Ştia că era grav rănită. Simți că se sufocă. Nu se dusese să-l ajute pe Ferus. Darra o făcuse. Ea zăcea întinsă pe pământ. Încercă să pună aceste fapte cap la cap pentru ca ele să aibă sens. Sabia lui Tru scăzuse la jumătate din putere. Anakin nu se oferise niciodată să verifice deschiderea fluxului, pentru orice eventualitate. Intenționase să o facă.

Ce se-ntâmplă cu mine? se întrebă Anakin. Mintea lui se simțea brusc limpede, ascuțită. *De ce nu mi-am ajutat prietenii? M-am schimbat? Mă schimb? În ce anume?*

Când devenise pentru prima dată Padawan, nu ar fi ezitat. Prima lui loialitate fusese față de ei. Lucrurile erau mai complicate acum. Erau mai multe în joc.

Poate că se schimba în bine. Controlul, dominația, supremația, măreția...

Era mai matur acum? Un luptător mai bun? Mai capabil să evalueze o situație, să se îndrepte spre obiectiv? Oare de aceea se grăbise să-l înfrunte pe Omega? Sau îl propulsase propria gelozie? Cum putea să facă diferența între aceste lucruri? De ce trebuia să o facă?

Puterea conduce prin rezultate... Anakin clătină din cap. Vocile nu-l lăsau.

Se gândi la Darra. Tandrețea îl umplu, iar vocile dispărură. Cu ani în urmă, se

dusese s-o vadă pe Darra la clinica medicală, plin de remuşcări. Ea îl scuturase de vinovăție cu un zâmbet. *Acum am cu ce să-i impresionez pe cei tineri. Am fost rănită în luptă.* Şi apoi îşi aminti ceva la care nu se mai gândise de ani de zile. Întotdeauna se gândise la puterea ei în acea perioadă. Acum îşi amintea de fragilitatea ei. Îşi aminti de mâna ei pe cuvertură. Degetele ei îi atinseseră atât de scurt mâneca.

Rămâi cu mine până adorm. Mă simt singură aici.

Anakin lovi din nou în capcană. Simțea cum creşte furia în el. Ştia că furia interfera cu Forța, dar nu o putea controla. Dacă putea… dacă ar putea folosi furia… Dar asta era ceva ce nu trebuia să facă un Jedi. Frustrarea clocotea în el. Nu se putea mişca. Maestrul său dispăruse acum în întuneric.

* * *

Obi-Wan n-ar fi trebuit să fie surprins când viziunile Lorzilor Sith se estompară şi îl văzu pe Qui-Gon. Dar fu surprins. Ar fi trebuit să ştie că Lorzii Sith erau capabili să scoată din el cele mai dureroase amintiri.

Qui-Gon, cu o rană deschisă în piept, acolo unde îl lovise Darth Maul.

— Întotdeauna ți-a fost atât de frică să nu mă dezamăgeşti, spuse Qui-Gon. Şi ai făcut-o.

Obi-Wan se opri. Sabia îi atârna în mână.

Nu este real. Nu e real.

— M-ai dezamăgit, Obi-Wan.

Nu e… real.

— Şi nici măcar nu ştii de ce.

Obi-Wan trase aer în piept. Merse înainte, direct spre Qui-Gon. Imaginea dispăru. Cutremurat, continuă prin întuneric. Acum era mai uşor să treacă pe lângă Lorzii Sith, printre viziunile care mârâiau şi şuierau şi trimiteau degete apucătoare în timp ce el trecea. Văzuse deja ce era mai rău. Auzi un şuierat, simți cum partea întunecată se ridică şi abia avu timp să se pregătească când o strălucire lumină întunericul. O explozie de luma[2], trimisă de o rachetă, menită să-l orbească.

Obi-Wan se aruncă pe podea şi se rostogoli. În spatele ochilor săi închişi, văzu explozii de portocaliu şi galben, strălucitoare ca un soare dublu. Folosind Forța, se ghidă lângă un mormânt şi se ghemui în spatele lui. Când deschise ochii, nu mai vedea nimic. Apoi urmară mai multe focuri de blaster, atât de rapide încât îşi dădu seama că Omega trebuie să fi pregătit un blaster cu repetiție.

Din câte auzea, era un E-Web, unul dintre cele mai puternice blastere cu repetiție fabricate vreodată. Era aşezat pe un trepied. Era nevoie de doi artilerişti, dar unul singur se putea descurca, dacă era foarte priceput.

Omega nu ştia unde se afla… Nu încă.

Obi-Wan era dureros de conştient că blasterul avea suficientă putere pentru a străpunge blindajul unui crucişător. Auzi cum mormintele de piatră se spărgeau când erau lovite. Nu putea rămâne aici. Trebuia să continue să se mişte.

Se ținu la pământ şi îşi pipăi drumul în jurul mormântului. Putea să urmeze focurile de armă prin Forță, şi chiar se putea apăra dacă era nevoie. Făcea parte din antrenamentul Jedi să poți lupta fără să vezi. Tinerii învățau cu căşti de novice care

---

[2] Luma – substanță luminoasă care era folosită, printre altele, la bastoanele portabile, industriale, utilizate în operațiuni miniere şi de construcții.

le blocau vederea. Obi-Wan se bucură brusc, cu adevărat, de acea pregătire.

Omega s-ar fi aşteptat ca el să se ascundă. Prin urmare, trebuia să se expună. Trebuia să aibă încredere în Forță. Orbit, Obi-Wan se repezi înainte. Simțea aerul împotriva lui ca pe un ghid. Proiectilele deplasau aerul, iar cu ajutorul Forței, un Jedi putea simți deplasarea şi se putea adapta. Obi-Wan înaintă încrezător. Vederea îi va reveni. Între timp, Omega era aproape. Atât de aproape încât putea auzi scârțâitul tunicii sale când îşi mişca brațul înarmat... O rachetă țâşni din dispozitivul de pe încheietura mâinii. Obi-Wan se feri şi se undui, ştiind că sistemul de țintire cu laser lucra pentru a-l localiza. Se mişcă precum argintul viu, trecând dintr-o poziție în alta. Auzi racheta lansându-se şi prinse viteză, alergând orbeşte, direct spre Omega. Simți şuieratul când racheta îi trecu pe lângă ureche.

— Îmi place să te privesc cum alergi, spuse Omega. Pe locuri, fii gata, start!

Încă o rachetă țâşni de la încheietura mâinii. Obi-Wan sări cu Forța. Simți racheta în spatele lui şi vira în ultimul moment. Racheta se izbi într-un mormânt. Aşchiile de piatră căzură peste Obi-Wan.

— Aş putea face asta toată ziua, spuse Omega.

Orbit, respirând greu, Obi-Wan îşi permise o fracțiune de clipă să se odihnească. În interiorul lui ardea amintirea fiecărei bătălii cu Omega. De la început, Omega îşi propusese să-l zăpăcească, să-l umilească, să-l distrugă. Îşi propusese să-l impresioneze pe Sith atacându-i pe Jedi, şi reuşise să o facă iar şi iar, scăpând mereu în ultimul moment posibil. Reuşise chiar să ucidă un Maestru Jedi.

Yaddle îşi sacrificase viața pentru lăcomia şi răzbunarea acestui om.

Trebuia să se termine aici. Trebuia să se termine acum.

Deja putea vedea dungi, semn că îi revenea vederea. Avea nevoie doar de câteva minute prețioase.

— Ai menționat că ai avut ajutorul Sithului, Omega, spuse Obi-Wan, ridicând vocea pentru a vorbi fără să țipe. Cum se face că eşti aici singur?

— Nu sunt singur, spuse Omega. Am ajutorul lui.

— Serios? Îl poți simți? Eu nu-l pot simți. Şi ține minte, eu sunt cel care poate simți Forța. Nu tu.

— Prost arogant, răcni Omega. Voi deveni un Sith! El mi-a spus asta.

— Şi tu l-ai crezut.

Obi-Wan începea să distingă forma mormântului de vizavi, fragmente de formă care fracturau dungile portocalii din vederea sa.

— Se pare că linguşirea îi va deschide orice uşă.

— Nu mă linguşea! În acest moment sunt un *Sith fără Forță*. Dar pot folosi puterea lui.

Era o notă defensivă în vocea lui Omega.

— Mie mi se pare că el a ajuns să se folosească de tine.

— El nu m-ar abandona!

Formele căpătară o formă mai clară. Vederea lui nu era perfectă, dar trebuia să fie de ajuns. Obi-Wan se ridică în picioare.

— Ar fi bine să speri că aşa e.

Abia îl putea distinge pe Omega stând în spatele E-Web-ului.

— Aroganța te va doborî, Obi-Wan!

— Ciudat. Tocmai voiam să spun acelaşi lucru.

Obi-Wan îşi activă din nou sabia. Fulgerele blasterului erau atât de puternice încât îi trimiteau unde de şoc prin braț în timp ce le devia. Focul era rapid şi furios.

Unde era Anakin? Ar fi avut nevoie de ajutorul lui. Sau al cuiva...

Trebuia să se concentreze pe moment. Nu la ceea ce nu avea.

Ai tot ce-ți trebuie, Padawanul meu.

De data asta, vocea lui Qui-Gon era blândă. Vocea era în interiorul lui. Era adevărată, era reală şi îi dădea putere. Sabia lui se învârti, rotindu-se într-un arc de cerc pentru a lua avânt cu fiecare lovitură împotriva salvelor de blaster. Îl auzea pe Omega respirând greu. Obi-Wan îi trimitea proiectilele înapoi în ritm constant, dar Omega reuşea să se sustragă focului în timp ce manevra blasterul cu repetiție.

Dungile portocalii dispăruseră acum. Obi-Wan putea vedea clar contururile ultimelor morminte. Omega se profila în fața fulgerelor blasterului care trimiteau o iluminare slabă, electrică, prin aer. Strângea blasterul de pe trepied, hotărât acum, în toată furia poftei sale de a-l doborî pe Obi-Wan.

Ceva ce Anakin spusese cândva îi pluti în minte. Anakin ştia mai multe despre maşini decât ar fi vrut Obi-Wan să ştie vreodată. *Ciudat. Oricât de avansată ar fi, o armă are întotdeauna un defect. Întotdeauna se poate întoarce împotriva ei însăşi.*

Defectul. Care era defectul?

E-Web-ul avea nevoie de doi operatori pentru că era posibil să se supraîncarce dacă un operator nu urmărea fluxul de energie. Dacă se supraîncărca, nu se oprea, pur şi simplu, ci exploda înapoi. Obi-Wan prinse din nou viteză. Se întinse după fiecare proiectil de blaster cu parade pricepute. Dar în loc să avanseze, se mişca lateral. Doar părea să avanseze.

Rămas fără rachete, Omega smulse lansatoarele de la încheieturile mâinilor. Erau grele, iar el începuse să obosească. Transpirația îi curgea pe față. E-Web-ul fumega acum, dar el nu observă.

Brațele lui Obi-Wan începură să tremure din cauza efortului de a devia proiectilele de blaster. Era obosit. Vederea lui era încă defectuoasă. Cu o claritate bruscă, îşi dădu seama că putea pierde acea bătălie. Se baza pe eşecul unei maşinării cu care nu era foarte familiarizat. Conta pe un pic de noroc.

Avu nevoie de toată concentrarea lui. O singură poticnire putea să-l trimită direct într-un proiectil blaster care l-ar fi sfâşiat ca pe o simplă bucată de carne.

Prin fum, prin ceață, privirea albastră a lui Omega era fierbinte şi arzătoare. Ura față de Obi-Wan îl înflăcăra. Omega țipa acum incoerent, vocea lui abia auzindu-se peste sunetul împuşcăturilor. E-Web-ul pocnea şi fumega.

Obi-Wan se împiedică şi se lovi la genunchi. Omega zâmbi. Se aplecă înainte pentru a ținti, dar arma cedă. Tremură şi se opri pentru o clipă. Omega o scutură.

Explozia fu imensă. O concentrație de energie îl aruncă pe Omega înapoi, corpul său atârnând în aer, cu o expresie şocată pe față. Se izbi, frânt, de peretele unui mormânt. Şocul de pe față i se estompă pe măsură ce viața se scurgea din el.

— Tu...

Asta fu tot ce reuşi să spună. Obi-Wan auzi zgomot de picioare în spatele lui. Anakin alergă spre el şi apoi se opri.

— Maestre...

— E în regulă. A murit. Obi-Wan îşi dezactivă sabia. S-a terminat.

— Am fost prins într-o capcană energetică.

— Ai ieşit singur. Asta e bine. Vino, Padawan. Obi-Wan se întoarse. Să ne ocupăm de ceilalți. Noi...

În spatele lui se auzi un urlet tot mai puternic. Omega se aruncă în față, cu un blaster în mână, cu dinții rânjiți.

— Mi-ai ucis tatăl! Tu... nu... vei... câştiga!

Obi-Wan îşi activă sabia în timp ce se întorcea. Momentul pe care nu-l dorea să vină, sosise. Oricât de mult şi-ar fi dorit să-l oprească pe Omega, nu-şi dorise niciodată să-l ucidă. Îşi aminti cum moartea lui Xanatos îl bântuise pe Qui-Gon. Nu voia să aibă aceeaşi soartă. Dar soarta îi luase dreptul de a alege.

Sabia sa se ridică, ca şi cum ar fi mers cu încetinitorul. Şi totuşi, se mişcă mai repede decât o clipită. Coborî şi îl tăie pe Omega. Acesta căzu în genunchi. În loc să se retragă, Obi-Wan merse înainte. Nu voia să-l vadă pe Omega murind, dar nimeni nu trebuia să moară singur. Omega îşi ridică privirea spre faţa lui. Buzele îi erau trase înapoi peste dinţi într-un zâmbet macabru. Un spasm i-a traversat trăsăturile. Ce era? *Satisfacţie*, îşi dădu seama Obi-Wan. Ce însemna asta?

— Crezi că ai câştigat? Nu ai câştigat, zise Omega. Fiecare cuvânt era un efort. Ştiu... cine este. Căzu, ghemuindu-se ca un copil. O să-ţi doreşti... să o fi ştiut şi tu.

Încă zâmbind, încă agăţându-se de ura şi furia sa, Omega renunţă în sfârşit la viaţa lui şi se prăbuşi în praf.

Ceva se precipită, ca şi cum o mare putere şi-ar fi luat protecţia de pe Omega. Viziunile Lorzilor Sith dispărură. Partea întunecată a Forţei se retrase. Sithul nu mai era de găsit. Obi-Wan ştia că îşi retrăsese atât prezenţa, cât şi protecţia.

Atunci îşi puse sabia înapoi la centură.

— Să ne ocupăm de Darra, spuse el.

* * *

Soara o legăna în braţe. Tru îşi înfăşurase mantia în jurul ei. Ferus stătea pe pământ, cu capul în mâini, şi nu-şi ridica privirea. Siri şi Ry-Gaul stăteau de o parte şi de alta a grupului, ca şi cum i-ar fi păzit de rău. Dar răul venise şi îşi făcuse treaba.

Darra era moartă.

Obi-Wan îngenunche în faţa ei. Ochii îi erau închişi, faţa îi era liniştită şi imposibil de calmă. Anakin privi cum Soara desfăcea foarte uşor împletitura de Padawan a Darrei. Smulse panglica strălucitoare din spiralele de păr moale şi o ţinu în pumn. Lacrimile îi curgeau pe faţă. Anakin nu şi-ar fi imaginat niciodată că o va vedea în lacrimi pe Soara Antana, legendara războinică.

Anakin auzi vocea Darrei ridicându-se ca un strigăt în interiorul lui.

Rămâi cu mine până când voi adormi. Mă simt singură aici.

Capitolul 22

Sala Mare părea mai vastă, iar drumul până la sala Consiliului părea mai lung decât îşi amintea Obi-Wan vreodată. Picioarele lui nu se simțiseră niciodată atât de grele. Mergea fără să vadă. Se simțea ciudat de amorțit. Nu se simțise niciodată atât de obosit. Ştia despre zvonurile de la Templu. Ştia că sabia lui Tru era defectă, că Ferus o reparase în secret şi că niciunul dintre ei nu le spusese Maeştrilor lor. Ştia că Tru fusese dezaprobat. Ferus era în izolare, dar urma să se confrunte cu Consiliul imediat după Obi-Wan. Ştia toate aceste lucruri şi ştia că, în ochii Consiliului, misiunea reuşise, în parte. Îl prinseseră pe Granta Omega. Zan Arbor scăpase, dar Consiliul credea că ea era mai uşor de urmărit. Fără averea lui Omega, nu i-ar fi fost uşor să se ascundă. Nu reuşiseră să descopere identitatea Sithului, dar Consiliul nu îi învinovățea. Fuseseră aproape de el. Descoperiseră una dintre planetele care îl adăposteau. Făcuseră un mic pas înainte.

Ar fi trebuit să simtă un sentiment de satisfacție, dar nu era aşa. Obi-Wan se trezi gândindu-se la lucruri la care nu se mai gândise de la moartea lui Qui- Gon. Oare pierderea vieții Darrei merita ceea ce obținuseră? Era ceva ce ar fi trebuit să facă şi nu făcuse? Oare prima viziune cu Qui-Gon în mormânt venise de la Sith sau din adâncul lui? Eşuase?

Moartea Darrei ar fi fost cândva o aberație. De ce o simțea acum că pe un semn? Cu fiecare secundă care trecea, simțea cum se apropie şi mai mult moartea. De nenumărate ori trebui să se scuture de amintirea lui Granta Omega care se ghemuise ca un copil în timp ce renunța la viață. Ce ar fi putut fi el, dacă nu ar fi fost stăpânit de obsesia sa? Sithul găsea slăbiciuni şi le exploata. Lua un defect şi îl transforma într-o armă. Oricine ar fi fost Sithul, îl provocase pe Omega, îl folosise şi apoi îl abandonase. Cum ar fi putut Jedii să lupte cu cineva care nu avea milă pentru nimeni şi nimic?

În ultimele zile, Anakin se retrăsese în Camera Hărților, unde îi plăcea să mediteze. Obi-Wan nu putea spune exact, dar simțea că Anakin era cumva implicat în ceea ce i se întâmplase Darrei. Nu direct, dar cumva... Se urî pentru că avea acest sentiment. Desigur, dacă ar fi fost adevărat, Padawanul său i-ar fi spus.

Obi-Wan se trezi în fața uşilor din Sala Consiliului. Încercă să-şi limpezească mintea înainte să intre. În unele zile era dificil să întâlnească deodată atât de mulți Jedi înzestrați cu sensibilitatea Forței.

Uşile alunecară şi se deschiseră. Consiliul se adunase în întregime. Toți membrii îl salutară pe Obi-Wan în timp ce acesta îşi ocupa locul în mijlocul camerei, acolo unde stătuse de atâtea ori.

— Un final trist de misiune, acesta a fost, zise Yoda. Îndurerați, cu toții suntem.

— Darra Thel-Tanis s-a alăturat Forței, spuse Mace. Îi vom sărbători viața.

— Neliniştiți suntem, de comportamentul celor doi Padawani, Ferus Olin şi Tru Veld, spuse Yoda.

Adi Gallia aprobă din cap.

— Ne-am reconsiderat decizia de a accelera încercările pentru Padawanii aleşi.

Ne temem că am pus prea multă presiune asupra lor.

— Avem nevoie de Jedi suplimentari, este adevărat, spuse Oppo Rancisis. Dar vedem acum că nu le putem grăbi pregătirea.

— Greşeala, a noastră a fost, spuse Yoda.

— Greşeli pe care nu ni le putem permite în aceste vremuri, adăugă Mace, apoi continuă: Îl vom lăuda pe Padawanul tău pentru curajul său. Să înfrunți un Sith este cea mai grea sarcină pentru un Jedi. Anakin a dat dovadă de ingeniozitate şi curaj pe tot parcursul misiunii.

Yoda se uită la Obi-Wan.

— Ceva de împărtăşit cu noi, tu ai?

Obi-Wan ezită. Avea îndoieli. Avea temeri. Avea necazuri. Dar nu era locul potrivit.

— Nu, Maestre Yoda, spuse el.

— Dezamăgit, Padawanul tău va fi, să audă că planurile ne-am anulat de accelerare a numirii Cavalerilor, spuse Yoda.

— Da, Anakin va fi dezamăgit, spuse Obi-Wan. Nu se pricepe să aştepte.

— Atunci să aştepte, ar trebui, spuse Yoda, dând din cap.

— Mulțumesc, Maestre Kenobi, spuse Mace. Poți să-l trimiți pe Ferus Olin.

Obi-Wan se înclină şi se retrase. Când ajunse în camera exterioară, Ferus stătea în picioare.

— Sunt pregătiți pentru tine, îi spuse Obi-Wan.

Ferus întoarse spre el o față plină de atâta suferință şi durere încât Obi-Wan fu mişcat.

— Nu eşti aici pentru a fi pedepsit, cu atât mai puțin de tine însuți, îi spuse Obi-Wan.

— Trebuie să continui să trăiesc, răspunse Ferus. Aceasta este pedeapsa mea.

Capitolul 23

Anakin aşteptă până când îl văzu pe Obi-Wan părăsind camera exterioară. Nu era încă pregătit să vorbească cu Maestrul său. Aşteptă până când Obi-Wan plecă, apoi se strecură înăuntru. Nu voia să-l vadă pe Ferus față în față, dar trebuia să afle ce se întâmpla. Ce va face Consiliul? Acum, mai mult ca niciodată, Anakin simțea un ataşament ciudat față de colegul său Padawan. Şocul morții Darrei nu dispăruse. Încă nu reuşea să înțeleagă. Încă nu-i venea să creadă că nu era posibil să o vadă din nou, să-i audă vocea. Dacă Forța era atât de puternică, de ce nu putea opri moartea? De ce nu putea să treacă de acel zid şi să-şi vadă prietena din nou?

Simți un foşnet în spatele lui şi îl văzu pe Tru încercând să iasă din cameră.

— Tru! strigă Anakin.

Cu reticență, Tru se apropie câțiva paşi.

— Ştii ceva?

Tru clătină din cap. Nu întâlni ochii lui Anakin.

— Nu te-am văzut prea mult de când ne-am întors, spuse Anakin.

— Ştiu.

— Îmi pare rău pentru dezaprobarea celorlalți.

— O merit.

Întrebarea arse pe limba lui Anakin.

— De ce te-ai dus la Ferus în loc să vii la mine să-ți repar sabia? Aş fi făcut o treabă mai bună.

— Nu m-am dus la Ferus, spuse Tru. El a venit la mine. Observase că era la jumătate de putere la sfârşitul luptei din mănăstire. Dar nu aş fi venit la tine pentru că nu aş fi vrut să te bag în bucluc. Tu mi-ai fi păstrat secretul. La fel cum a făcut Ferus. Am greşit că nu i-am spus Maestrului meu. Am greşit că l-am lăsat pe Ferus să tacă. Am greşit cât se poate de mult.

— Te gândeai la misiune, spuse Anakin.

— Am greşit cu toții, continuă Tru, ca şi cum nici măcar nu ar fi auzit ceea ce spusese Anakin

— Am făcut tot ce am putut, spuse Anakin. Şi Omega este mort.

— La fel şi Darra.

Tru se întoarse şi ieşi. Anakin porni după el. Ceva nu era în regulă. Ceva se schimbase între el şi prietenul său şi nu ştia de ce.

Se opri când uşile Consiliului se deschiseră şi ieşi Ferus. Aproape că trecu pe lângă Anakin fără să-l vadă, ca şi cum ar fi fost orbit de sentimentele sale.

— Ferus?

Ferus se întoarse.

— Anakin. Ei bine, cred că tu ar trebui să fii primul care să afle. Am demisionat din Ordinul Jedi.

— Ce?! Anakin simți cum îl străbate şocul. Dar, de ce?

— Pentru că am fost responsabil pentru moartea Darrei.

— Nu e adevărat! Nu aveai de unde să ştii...

— Dar am ştiut. Ştiam că sabia lui Tru nu funcționa bine. M-am oferit să o

repar în secret. Nu i-am spus Maestrului său şi nici nu l-am îndemnat pe el să o facă. Sabia lui a cedat în luptă, iar Darra a fost ucisă încercând să mă protejeze.

— Dar ai crezut că ai reparat-o!

Ferus se opri. Se uită la Anakin pentru o vreme.

— Ai ştiut? întrebă el. Ştiai că sabia lui Tru s-a stricat? Trebuie să mă fi văzut reparând-o.

— N-am spus asta.

— Nu, nu ai făcut-o. Dar suntem doar noi doi aici, Anakin. Nu trebuie să minți.

Anakin nu spuse nimic. Ca de obicei, Ferus încerca să-l prindă în capcană, încercând să-i arate lui Anakin cât de nobil era el.

— Când ne-am întors, i-am dus-o Maestrului Jedi Tolan Hing, spuse Ferus, numindu-l pe Jediul care era cunoscut pentru expertiza sa în funcționarea unei săbii de lumină. Mi-a spus că acea fuziune dintre deschiderea de flux şi celula de energie avea nevoie de o uşoară ajustare. Nimic important – Tru s-ar putea să nu fi observat niciodată. Doar că, în luptă, energia se scurgea mai repede decât în mod normal.

— Nu ştiu de ce îmi spui asta...

Vocea lui Tru veni din spatele lui.

— Pentru că ai reparat deschiderea fluxului. Şi ai fi ştiut că trebuie reverificată după creşterea puterii celulei de energie.

Anakin se întoarse.

— Nu ai venit la mine!

Tru clătină din cap.

— Asta e amuzant. N-ar fi trebuit să spui: *Dar n-am ştiut că a fost stricată?*

— Încerci să mă prinzi în capcană, spuse Anakin. Amândoi încercați asta, adăugă el, cu o privire furioasă către Ferus. Tru, n-aş face niciodată ceva deliberat care să te pună în situația...

Fața lui Tru împietri. Ochii lui argintii aveau o strălucire pe care Anakin nu o mai văzuse până atunci. Erau de gheață, de parcă Anakin ar fi putut aluneca din privirea lui.

— M-am întrebat, spuse Tru. Când ne-am întors aici, m-am întrebat dacă ştiai. Am văzut cum ai înghețat atunci, în mormânt. *Dar nu şi prietenul meu*, mi-am spus. *Prietenul meu nu ar face asta.* Dar apoi m-am gândit la ceea ce simți în legătură cu Ferus, la cât de supărat erai. Ai fi vrut ca el să aibă probleme, chiar dacă asta ar fi însemnat să mă expui pe mine.

— Nu e corect!

— Şi deodată mi-am dat seama – da, Anakin ar fi putut face asta.

— Priveşti totul greşit, spuse Anakin.

Dar cum ar fi putut să explice? Nu putea să recunoască faptul că ştia că sabia lui Tru era stricată pentru că nu putea să-i explice de ce uitase să-i spună să o reajusteze. Încă nu ştia cum de uitase ceva atât de important. Tru ar fi crezut că uitase în mod deliberat. Nu putea spune nimic ca să-l convingă de contrariu, pentru că nici măcar el însuşi nu ştia.

— Nu prea cred, spuse Tru. Cred că te văd cu adevărat pentru prima dată.

Anakin înghiți în sec. Nu ştia ce să spună. Acesta era un Tru necunoscut, nu prietenul său de atâția ani.

— Ne vedem afară, îi spuse Tru lui Ferus, şi ieşi.

— Îți dai seama ce ai făcut? zise Anakin, întorcându-se furios spre Ferus.

— Da, văd ce am făcut, spuse Ferus. Tu ai văzut? Apoi clătină din cap. Mi-e

teamă pentru tine. Crezi că dacă recunoşti că ai greşit, te expui unui atac.

— Nu e adevărat, replică Anakin. Cred că ar trebui să-ți păstrezi temerile pentru tine.

Un spasm de durere traversă fața lui Ferus. Anakin nu-şi putea imagina cât de groaznic trebuia să se simtă, ca să renunțe la Ordinul Jedi. Ar fi fost ca şi cum ar fi renunțat la tot ce însemna viața sa.

— Dacă Jedii vor avea vreodată nevoie de mine, voi fi acolo, spuse Ferus încet. Asta te include şi pe tine, Anakin.

Ferus se îndepărtă rapid. Anakin se uită supărat după el. Ferus avusese, până la urmă, ultimul cuvânt. Şi nu numai atât, dar fusese unul blând. Padawanul nobil până la sfârşit. Nu Padawan, totuşi. Nu mai era cazul.

Satisfacția se transformă curând în frustrare. Anakin se simțea ca şi cum ar fi fost învins, dar nu ştia de ce. Îşi aminti de neputința pe care o simțise în capcana de energie. Nu voia să mai simtă niciodată asta. Şi totuşi, era prins la fel de sigur în capcana invidiei şi a furiei sale. Chiar dacă Ferus părăsea Templu pentru totdeauna, el tot îşi va aminti acest sentiment.

Nu. Sentimentul se va estompa. Îl va face să dispară. Îl va împinge în adânc, împreună cu amintirile despre Shmi. Acum, că Ferus nu mai stătea în calea lui, Anakin îşi putea îndeplini promisiunea. Va aduce echilibrul în Forță.

Tru era supărat pe el, dar nu înțelesese niciodată cu adevărat povara pe care o purta Anakin. Poate că nimeni nu îl înțelesese, cu excepția Maestrului său. Tru îşi va reveni.

Anakin ieşi. La capătul celălalt al holului, îl văzu pe Ferus alăturându-i-se lui Tru. Avea impresia că îi privea prin capătul greşit al unui electrobinoclu. Păreau atât de mici, atât de departe. Simțindu-i prezența, Tru se uită înapoi peste umăr la Anakin. Şi asta îl lovi ca un pumn care îi smulse aerul din plămâni. Tru nu-şi va reveni niciodată. Îşi pierduse prietenul pentru totdeauna. Rămânând nemişcat, îi privi pe Ferus şi Tru îndepărtându-se. Auzi paşi lângă el, iar Obi-Wan îi veni alături.

— Anakin, te-am căutat.

Se întoarse automat.

— Ai nevoie de mine?

— Nu, eu… Anakin? S-a întâmplat ceva?

— Ferus a demisionat din Ordinul Jedi.

Obi-Wan răsuflă uşurat.

— Mi-a fost teamă că va face ceva… Aşa ceva. Simte moartea Darrei atât de puternic. Obi-Wan avea o privire pierdută în ochi în timp ce privea pe holul gol. Moştenirea acestei misiuni este durerea.

Anakin voia să îndepărteze privirea aceea pierdută de pe fața Maestrului său. Nu voia ca lui Obi-Wan să-i pese prea mult de ceea ce i se întâmplase lui Ferus.

— Moştenirea acestei misiuni este că a fost învins un mare duşman. Te-am văzut cum l-ai doborât.

— Ăsta nu este un act care ar trebui să-ți aducă satisfacție, tânărul meu Padawan, spuse Obi-Wan cu severitate. Am luat o viață.

— Ai făcut-o ca o ultimă soluție. Şi ai scăpat galaxia de un mare rău. Prin urmare, a fost ceva necesar şi corect.

— Necesar – da. Dar corect? Obi-Wan clătină din cap. Acesta nu este un cuvânt pe care să-l arunci cu uşurință. Nu putem spune ce este corect. Putem doar să facem tot ce putem. Privirea lui Obi-Wan se încălzi. Aşa cum faci tu, Padawan.

Niciodată nu dai mai puțin decât tot ce ai mai bun. Sunt mândru de Jediul care ai devenit.

Anakin fu mişcat. Maestrul său vorbea atât de rar în felul acesta.

— Mulțumesc, Maestre.

Obi-Wan îi aruncă o privire lungă.

— Şi... am vrut să-ți spun. Consiliul a hotărât că nu va accelera încercările pentru Padawani. Va trebui să mai aştepți puțin până să fii numit Cavaler.

Anakin asimilă acea veste. Deci, nu mai era nicio şansă. Va trebui să aştepte. Nu mai conta ce făcuse, cât de bine se descurcase.

— Când va veni momentul potrivit, vei susține probele şi nu mă îndoiesc că ne vei uimi pe toți. Până atunci, vom lucra împreună. Mai sunt atât de multe de făcut şi sunt recunoscător că te mai am alături de mine pentru încă puțin timp. Obi-Wan făcu o pauză. Anakin? Eşti bine?

Era în regulă, îşi dădu seama Anakin deodată. Slăbiciunea din genunchi pe care o simțise când îl văzuse pe Tru plecând, îi dispăruse acum. În mod ciudat, misiunea îl întărise. Avea o convingere mai puternică acum, o duritate care să-l ajute în luptă. Totul se îndepărtase de el – copilăria lui, prietenii lui, dorința lui de a impresiona Consiliul Jedi. Nu va mai fi niciodată neajutorat.

Va deveni doar mai puternic.

Luptase cu un Sith şi văzuse adevărata putere. Într-o zi va fi capabil să o egaleze. Va fi capabil să lupte cu ea. Dar nu încă. Într-o zi. Curând.

Când fusese copil, nu voia ca lucrurile să se schimbe. Voia să-i țină pe cei pe care îi iubea aproape de el pentru totdeauna. Şi totuşi, totul se schimbase. Era departe de mama lui. O pierduse pe Darra. Pe Tru. Şi pe Qui-Gon.

Nu putea lupta împotriva acestor pierderi. Aşa să fie. Va trebui să le împingă în adânc până când nu vor mai conta. Într-o zi, se va confrunta cu cea mai mare pierdere, pierderea Maestrului său. Depăşindu-l, îl va pierde. Şi-l imagină pe Obi-Wan întorcându-se spre el cu o surpriză lentă, înțelegând pentru prima dată adevărata dimensiune a puterii sale. Văzând că elevul îl depăşise pe Maestru.

În acea zi, inima lui Anakin se va frânge pentru ultima oară. Va simți greutatea unei tristeți imposibile. Nu va fi capabil să suporte acea tristețe.

Doar dacă nu cumva ajungea să nu mai aibă o inimă.

SFÂRŞIT

Universul Star Wars
Anexe

Începuturi...

La început s-a numit Vechea Republică.

Nu a existat niciun document care să consemneze întemeierea Vechii Republici şi nici nu era necesar vreunul. Întemeietorii s-au estompat în pulberea istoriei. Ei au clădit singura comunitate galactică cunoscută vreodată care întotdeauna şi-a servit cetățenii bine şi cu credință. Noi lumi i s-au alăturat odată cu trecerea secolelor pentru a împărtăşi conducerea sa benefică. Planete ce se aflau ele însele în primejdie datorită dezastrelor naturale sau izbucnirii unor revolte au putut să se îndrepte spre vecinii lor pentru a primi ajutor. Toate rasele, toate speciile inteligente, toate popoarele erau egale în fața legii şi îşi trăiau viața cu drepturi care le garantau deopotrivă şansă şi libertate.

Vechea Republică s-a format pe temelia celor mai importante lumi ce existau la început, majoritatea fiind din centrul galaxiei... În vremea aceea au apărut şi primii Cavaleri Jedi. A fost o lungă perioadă de pace şi expansiune galactică determinată de inventarea şi progresul călătoriilor în hiperspațiu. Păzitorii acestei Republici au fost Cavalerii Jedi, un Ordin viteaz şi neînfricat, numărând sute şi mii de membri ce a slujit la apărarea şi protecția popoarelor Republicii. Înțelepciunea, bravura şi puterea lor au devenit legendă. Trăgându-şi tăria comună de la Forță, Cavalerii Jedi au menținut pacea pe tot cuprinsul Galaxiei generații după generații şi au transmis mai departe crezul lor celor ce s-au dovedit deopotrivă capabili şi demni de cavalerism.

Prin strânsa ei coeziune Vechea Republică a devenit invulnerabilă față de orice atac dinafară. Nicio altă putere galactică cunoscută nu a îndrăznit o asemenea mişcare pentru că ea ar fi însemnat un eşec sigur. Cetățenii Vechii Republici au putut dormi liniştiți în paturile lor, aflați în siguranță înăuntrul zidurilor lor politice.

Atacul a venit, totuşi. Dar, la fel ca în multe societăți democratice, el nu a venit din partea unei forțe din afară, ci din interior. Decăderea a început pe măsură ce tot mai multe lumi s-au alăturat Vechii Republici. Oficialii locali au devenit susceptibili la influență şi mită, plecându-se cel mai adesea în fața dorințelor celor implicați în afaceri de comerț interstelar. Senatul, slăbit de atâtea secole de pace şi mulțumire de sine, a devenit periculos de neglijent. Răsturnarea politică era inimaginabilă, dar inevitabilă.

Sith...

Un mare contigent dintre Cavalerii Jedi care fuseseră ademeniți de partea întunecată a Forței au fost expulzați din Vechea Republică. După ce au pribegit o vreme, ei au dat peste ființele umanoide cunoscute sub numele de Sith şi au adus

această specie în stare de sclavie. Cei din partea întunecată au ajuns să fie cunoscuți sub denumirea de Stăpâni ai Sith-ilor. Pentru următoarele câteva mii de ani imperiul lor avea să prospere şi să crească. În acest timp cavalerii Jedi decăzuți începură de asemeni să facă experimente asupra supuşilor lor, convertind mulți Sith în fanaticii războinici Massassi.

Naga Sadow a condus Imperiul Sith. El a văzut ocazia de a extinde Imperiul Sith şi a invadat Vechea Republică, însă armatele sale au fost înfrânte de forțele combinate ale flotei Vechii Republici şi ale Cavalerilor Jedi. Sadow cu o armată compusă din războinici Massassi a fugit spre marginile îndepărtate ale universului, oprindu-se în cele din urmă pe cea de-a patra lună a planetei Yavin. Aici dictatorul militar a început să facă experimente asupra celor ce l-au urmat, transformându-i în fiare monstruoase. Aceasta a avut drept consecință Războiul Fiarelor de pe Sistemul Onderon. Maestrul Jedi Arca, Străjerul recent descoperitului Sistem Onderon trimise ucenicii săi Jedi pentru a pune capăt violentului Război al Fiarelor. Sub conducerea lui Ulic Qel-Droma, aceşti Jedi încearcă să aducă pacea pe Onderon, dar ei sunt permanent împiedicați de puterile răului ale Reginei Amanoa, o urmaşă a lui Naga Sadow. În cele din urmă conflictul vechi de secole se încheie odată cu sosirea Maestrului Arca, moartea Reginei Amanoa şi căsătoria Stăpânului Fiarelor Oron Kira cu Prințesa Galia. Între timp, Cavalerul Jedi Exar Kun ce fusese instruit de Maestrul Jedi Vodo-Siosk Baas găseşte învățătura interzisă a vechilor Sith. El imită căile demult decăzuților Sith şi le foloseşte pentru a crea o proprie filosofie a Codului Jedi. Cu aceste cunoştințe Kun pune la cale o vastă şi puternică frăție şi îşi arogă titlul de prim Stăpân întunecat al Sith. Kun şi alți Stăpâni Sith preiau controlul asupra Galaxiei şi reînvie vechiul Imperiu Sith. Lor li se opun în mod violent sute de Cavaleri Jedi. Războiul Sith care urmează este un conflict teribil în care multe personaje istorice importante sunt ucise, inclusiv Maestrul Jedi Arca. Toți Cavalerii Jedi se adună laolaltă pe luna-junglă într-un front unit contra cetății fortificate Sith construite de Exar Kun. Cavalerii Jedi aliați printr-o masivă lovitură nimicitoare distrug pe supraviețuitorii Massassi. La scurtă vreme după aceea Exar Kun este şi el ucis de Cavalerii Jedi. Spiritul său este surghiunit pe un tărâm al întunericului veşnic pe Yavin 4. Stăpânii Sith sunt înfrânți şi nu se mai aude nimic despre ei până peste câteva secole, pe timpul războiului comerțului, pe Planeta Naboo.

IMPERIUL...

Un senator ambițios şi lipsit de scrupule numit Palpatine s-a ridicat extrem de repede la putere, ajutat de către unii membri obscuri ai Senatului care începuseră să râvnească la mai multă influență şi autoritate. Promițând că va face curățenie în Galaxie şi va readuce Republica la strălucirea ei de odinioară, Palpatine a fost ales Preşedinte al Republicii şi s-a înconjurat cu acei oficiali lacomi şi avizi de putere care l-au sprijinit în ascensiunea sa. Ceea ce ei nu ştiau era că Palpatine îşi trăgea puterea şi carisma de la partea întunecată a Forței. El avea însă ambiții mult mai mari decât i-ar fi îngăduit funcția de Preşedinte, iar aceia care i-au netezit drumul spre înaltele sfere ale puterii politice se vor trezi curând înlăturați, întemnițați ori striviți de mâna grea a lui Palpatine, în timp ce acesta îşi urmărea fără cruțare țelul final. Din ordinul lui Palpatine, noul imperiu a început o cursă a înarmării cum nu a mai existat alta în istoria galactică. Imense nave cu o incredibilă putere de foc au sărit de pe planşeta de proiectare în existența reală parcă peste noapte. Progresul tehnologic ce a rezultat a determinat apariția unei noi ştiințe a războiului.

Sistemele din centrul galaxiei au fost primele care au căzut, guvernele lor planetare fiind înlăturate prin forță, în timp ce legea marțială se extindea de la o lume la alta.

Sigur pe poziția sa, înconjurat de un nucleu militar ce-i ştia de frică, Palpatine s-a autodeclarat Împărat. Pentru prima oară în nenumărate secole, lumile Vechii

Republici s-au trezit conduse de un singur om. Toate drepturile personale au ajuns la cheremul capriciilor Împăratului, iar cele dintâi revolte împotriva lui Palpatine au fost înăbuşite aproape înainte de a izbucni. Cavalerii Jedi au fost vânați în mod sistematic şi executați sumar. Ei s-au văzut abandonați, trădați sau uciși chiar de către aceia pe care îi apăraseră vreme îndelungată. Senatul marionetă ce fusese păstrat în funcțiune era permanent dezbinat, iar conducerea directă a fost încredințată guvernatorilor regionali numiți de Palpatine. Crearea unei arme teribile, una capabilă să distrugă o planetă întreagă cu un singură lovitură, a ținut liderii îngroziți ai fiecărei lumi sub amenințarea anihilării. Steaua Morții a fost ultimul cuvânt al lui Palpatine – asigurarea finală a puterii sale asupra miliardelor de fiinte pe care le conducea.

ALIANȚA REBELĂ...

Când imperiul lui Palpatine a ajuns la putere, un grup de cetățeni de pe întreg cuprinsul galaxiei au început să se organizeze încet şi discret într-o Forță Rebelă. Rebelii aveau un singur scop: distrugerea Imperiului şi întoarcerea la sistemul democratic din trecut. La început fără să ştie, acest grup curajos a avut aliați în Senat. Acei senatori planetari au înțeles pericolul extrem reprezentat de ascensiunea rapidă la putere a lui Palpatine şi au pus la cale în secret răsturnarea lui printr-o mişcare de preemțiune care ar fi concentrat valul rezistenței într-o forță care să asigure libertatea tuturor locuitorilor Vechii Republici.

Senatorul Bail Organa din Alderaan şi senatoarea Mon Mohtma din Chandrila au pus la cale în secret un plan care, se spera, va împiedica drumul său spre Preşedinția Senatului. Tentativa lor a eşuat deoarece ridicarea la putere deplină a lui Palpatine s-a produs literalmente peste noapte odată ce baza sa de politicieni corupți a fost instalată. La o întâlnire în reşedința lui Organa în Casa Cantham din Oraşul Imperial, Mohtma a îndemnat la revoltă generală împotriva lui Palpatine şi a forțelor sale crescânde. Organa s-a opus, temându-se că o asemenea mişcare ar fi putut distruge nu numai pe Palpatine, dar şi întregul sistem de guvernare pe care ei luptau să-l salveze. Organa dedicase întreaga sa viață democrației Vechii Republici şi sistemului senatorial şi socotea că odată pusă în mişcare pentru a-l opri pe Palpatine anarhia nu va mai putea fi controlată.

Apoi o mică planetă din Sectorul Sern, lângă Lumile Centrale, a fost prima care a simțit urgia militară a lui Palpatine. Masacrul de la Ghorman a avut loc atunci când guvernatorul planetar ghormanez a refuzat să se încline în fața lui Palpatine. Cetățenii acestei lumi, sfidând o sporire Imperială a impozitelor au organizat un protest paşnic pe principalul port spațial al planetei, blocând pistele de aterizare folosite de navele lui Palpatine. Zeci de persoane au fost ucise şi alte sute grav rănite când o navă militară condusă de Căpitanul (ulterior Marele Moff) Tarkin a aterizat intenționat peste protestatari când venise să adune noile taxe. Acest eveniment a marcat moartea Vechii Republici şi în acel moment multe alte lumi au înțeles că sistemul democratic pe care îl cunoşteau s-a prăbuşit complet.

Bail Organa, îngrozit de o asemenea monstruozitate, a început să o ajute pe senatoarea Mohtma să deturneze fonduri şi arme în mâinile sufletelor curajoase care s-au unit în curând, formând celule de rezistență organizată. Încă şi mai important, poate, Organa şi mica sa grupare de simpatizanți ai rebelilor din Senat au pus la dispoziția liderilor rebeli informații strict secrete, permițându-le să plănuiască lovituri prin surprindere împotriva navelor şi trupelor Imperiale.

Multele grupuri izolate de rezistență împrăştiate în toată galaxia i-au pricinuit puține griji lui Palpatine. Conducătorii lor erau săraci, iar forțele lor dezorganizate. Ei aveau puține arme şi desigur nimic din ceea ce ar fi putut face față forțelor imperiale însărcinate cu eliminarea lor. Multe unități de rezistență au fost dispersate sau chiar nimicite, iar planeta lor a fost pusă sub legea marțială.

Implicarea senatoarei Mothma în Rebeliune a fost descoperită de poliția secretă Imperială, dar înainte ca ea să fie prinsă, o informație dintr-o sursă amicală ajunsă la urechea lui Organa i-a permis să părăsească capitala imperială. Astfel ea a evitat capturarea şi dedicându-se cu totul distrugerii Imperiului a devenit Şeful Statului Major al Alianței Rebele.

Lucrând la organizarea unei Alianțe a Planetelor Rebele, primul său succes a venit la o conferință secretă ținută în sistemul Corellian. Întrucât Mohtma a arătat numeroşilor lideri ai grupurilor de rezistență dispersate cum o conducere centrală ar duce la îmbunătățirea comunicațiilor, la un acces mai mare la fonduri, aprovizionare şi armament cele trei grupuri principale de rezistență au căzut de acord să se unească într-un grup coerent. Acest Tratat Corellian a pus bazele Alianței care în scurtă vreme şi-a sporit puterea grație nou-formatei unități.

Declarația Rebeliunii, ratificată la aceeaşi conferință, l-a sfidat în mod fățiş pe Palpatine şi chiar i s-a adresat personal. Ea prevedea, între altele:

„Ai dezorganizat Senatul, vocea Poporului;

Ai instituit o politică flagrantă de rasism şi genocid împotriva popoarelor non-umane din galaxie.

Ai înlăturat conducătorii aleşi ai planetelor, înlocuindu-i cu Moff-i şi Guvernatori după bunul tău plac;

Ai mărit impozitele fără consimțământul celor impozitați;

Ai ucis şi întemnițat milioane de persoane fără a beneficia de un proces;

Ai extins armata dincolo de limitele necesare şi prudente, doar pentru unicul scop de a-i oprima pe supuşi;

Noi, Alianța Rebelă, în numele şi cu autoritatea ființelor libere din galaxie declarăm în mod public şi solemn intențiile noastre:

Să luptăm şi să ne opunem ție şi forțelor tale prin orice mijloace care ne vor sta la îndemână;

Să refuzăm orice lege Imperială contrară drepturilor ființelor libere;

Să provocăm distrugerea ta şi distrugerea Imperiului Galactic;

Să eliberăm pentru totdeauna toate ființele din galaxie;

Pentru îndeplinirea acestor țeluri noi punem chezăşie proprietățile, onoarea şi viețile noastre”

Lumile de pe întinderea galaxiei s-au unit în lupta contra tiraniei lui Palpatine şi a Imperiului său. Divergențele care existaseră cândva între rase şi specii au fost aruncate peste bord, deoarece dorința comună de libertate a devenit centrul de greutate al vieților lor. Piloți spațiali au străbătut distanțe interstelare, adeseori în mici nave de luptă, cu riscul de a fi detectați şi întemnițați de imperiali, în scopul de a se alătura Rebeliunii.